

העולם הזה

המשך הדו"ח: ההכנסה האמיתית של הח"כים

גיזבר מפא"י -

ידידו של סיבוך רוזנבאום

מנהל סולל בונה -

האחדאי לשערוריית המיליונים

כיצד הסתבך צבי דבנר

פרס: נכה במחבלים ללא הרף עד אשר יוכרת האחרון שבהם

(ידיעות-אחרונות 20.11)

ואז ידע העולם סוף-סוף שאין עם מי לדבר

„שיטת „הכיחוד“ הונהגה בעבר בי- מספר ארצות באירופה וזכתה להצלחה בלתי-משוערת“, סיפר השר, „אם כי יש להבליט את חשיבותה של ההש- תתפות הציבורית בתהליך ההכחדה. ללא הירדתמות של הציבור למשימה, לא תקיף ההכחדה מספרים משמעותיים והקונסטלציה האנזימטית תקשה על שיעבוד התגרימים“.

נראה שתוקם גם סירת „כיחוד“, בנוסף לאלה הקיימות כבר.

שר-הבטחון מר שמעון פרס שב והדגיש שבעוד ידעה של ישראל תעסוק בהכרתה, כירות, כריתה וכירתות, יהיו פניה אל השלום.

השר הבטיח שעוד השנה תופעל פעילה של מחבלים ותקל על העומס שיטת „הכיחוד“ שתעסוק בהכחדה בדרכים.

אשרי הגפרור

בתום שבע השנים שמעתי את התשובה. לא מאבא שלי, הוא לא אומר מילים גסות, אלא מ- חיליק. הוא סיפר לי שהוא היה בין אלה שהגיעו ראשונים לעמדה ישראלית שנכבשה ע"י הערבים בסביבות תל-אביב. „בית-החרו- שת לסודה“ היה שמה, אם אינני טועה. והוא מצא שם את החיי- לים. מתים. מרוטשים. ערומים. קצוצים, בלי ראש. בלי אבר-מין. מתים.

חיליק שוב היה חיוור כאשר סיפר לי שהערבים דחפו לפיו- תיהם של כמה מן החיילים, את אבר-מינם. „כאלה הם הערבים“, הוא אמר, „וזה ההבדל בינינו ל- בינם“.

ומאז ידעתי מיהו יהודי.

כשהייתי קטן, מאוד קטן, או- ליי בן 38 קילוגרם, פרצה מל- חמת-סיני ואני ראיתי את השכן שלי, חיליק, הולך למילואים. להילחם בערבים.

הוא היה מאוד חיוור ואמר לאבא שלי שהפעם הוא יכניס להם, לערבים, בשביל הכל. בתור קטן עדיין מותר לשאול את ה- אבא שאלות, ולכן שאלתי אותו מה זה „הכל“.

אבא שלי אמר לי שאם אני הייתי רואה את מה שחיליק ראה במלחמת-השיחור, גם אני הייתי הולך להכניס לערבים ב- ביל הכל. שאלתי מה ראה חיליק במלחמת-השיחור וחיכיתי שבע שנים לתשובה, כי היו בה מילים גסות.

לכל הרוחות

ידידנו הצייר מר טשטושי סיים את ציורו כשהבחין לפתע בחסרונם של דברי הסבר לסמלים ולדמויות המופיעות בו. אנא, ילדים חביבים, עזרו לצייר ובחרו בכותרות המתאימות מתוך המלאי ה- מצורף בזה.

הרוח הרעה מימין היא...

1. רוח ז' במחזה „רוחות“
2. ערפאת
3. רוח תש"ח
4. רוחה מהפלמ"ח

העץ משמאל הוא...

1. אלון בכות
2. אלון מרוה
3. נצח ישראל לא ישקר
4. מצח ישראל לא ישבר

העלים הנושרים המה...

1. עלי כותרת
2. עלי באר
3. עולים
4. דן בן אמוץ

המלים „לכל הרוחות“ פירוש...

1. אל תשתין מול הרוח!
2. גורו בני ערב!
3. כי האדם עץ השדה!
4. ללא מלים.

תוקם ממשלת ליכוד לאומי
לאלתר!

מכתב

למערכת

תכנית השלום של ד"ר שייב

ברור: כל סיני חלק מישראל. תעלה ש- שנחצה אותה — תהיה גבול-השלום. התעלה תוצא מבעלות מצרית ותועבר לרשות „משתמ- שים“ או ממונים-נייטראליים. וצבא ישראל יתנה בגדה המצרית ערב לפתיחתה ולפיתוחה. כצפון: יחוסלו כליל מחנות המחבלים. אם לבנון תתנגד לכך, נילחם בה וגבולנו ייקבע על הליטאני (אותו הציע וייצמן בוועידת- השלום בפאריז ב-1920, ואנו 60 אלף יהודים בארץ...).

פזירה — זה המרושע והסרטי שבאויבים — תיענש קשות. שלום יהיה על עיניי שבויני ואחינו ברמשק.

דרוים: תוקם מדינה דרווית בצפון. כמע- שה צדק וכחתי.

כסרית: אם ירדן לא תזון — נגית לה. אם תזון נגדנו — נעבור את הירדן. נחטל ממלכה מלאכותית זו. יצירת האימפריאליזם הבריטי. ישובו האשמים למידבר, ממנו באו. נכס: בעזרת בעלי-ברית נאחזים. הקיימים בפיטגציה (כורדים, איראנים), יופקע הנפט מי ידי נסיכי המידבר ויועמד לרשות מיוחדת לפי תוח ארצות הנשלות. ובשלב ראשון לפתרון התיישבותי נרחב של בעיית הפליטים הער- בים מארץ-ישראל. מיליארדים יימצאו לכך.

המיסטר בארצות-ערב יוחלף, כפי שהוחלף בגרמניה המובסת. בראש-ובראשונה במצרים, שבגבולותיה ובלאומיותה המצרית תמצא בי- ש- ראל בעלי-ברית גדול לפיתוחה.

למערכת „ZOO הארץ“ שלום,
לעיל קטע ממאמר של ד"ר ישראל
(המשך בעמ' הבא)

דבר המערכת

מסקנות מיידיות

הטרגדיה אשר פקדה את בית-שאן חשפה שוב את ליקוייה של מערכת ההסברה שלנו, הציגתנו כבני-בלעל לעיני כל שונאינו ברחבי העולם.

ונשאלות כאן שתי שאלות חשובות ודחופות ביותר.

היכן היו כוחות הבטחון כאשר צילמו אותם צלמים עכו"מים את ה- השתוללות. מתעורר החשש הכבד כאילו ניסו החיילים למנוע מן- ההמון לבצע שפטים במחבלים, תחת לשבור מצלמות הטלביזיה הזרה.

היכן היו כוחות הצנזורה היהודית שעה שאותו ריפורטר אנטישמי חש אל הטלפון לבשר לעולם אודות בושנתו וכלימתנו.

יש להסיק את המסקנות המיידיות מקרה בית-שאן. ייאסר על צלמים בני עם לעזו לשוטט באיזורים המועדים לפורענות, דוגמת ערים ועיירות.

ייאסר כל כתב זר אשר ישלח חומר בלתי-אווהד לארצות ניכר.

יוחק חוק המונע מתחנות טלביזיה בעולם לשדר חומר שאינו מאוזן ו- שאינו לטובתנו.

תוקם ממשלת ליכוד לאומי מיד. ואם לא עכשיו, אימתי?

געוואלד! מסריח!

אדם אחד הלך ברחוב עם דג בשערות. פתאום סביבו האנשים העירו הערות. אמר האיש: „הי הלו, הלו, מה זה? מה קרה?“ „הראש שלך“ ענו כולם „מסריח. פוי, נורא.“ מישש האיש את קדקדו, אמר בקול מודאג: „הראש מסריח בלי ספק, אבל בגלל הדג.“ קפץ הדג ממקומו, צעג מבלי לחשוש:

נסיתי לא לנקוט עמדה בוויכוח הקשה לגבי מקור הסרחון. האם הראש הוא הגורם, או שמא הדג. אבל כשאני קורא שמועצת העובדים של מקורות החליטה „להביע הוקרה לקריב על פעולתו ולטעת חמישים-וחמישה עצים על שמו“ (ידיעות אחרונות 21.11.74) ומנגד מודרז ועד עובדי קרן-היסוד להגן על בזבזי מנהלו בטענה ש„הפרסומים הם מוגזמים מבלי להכנס לפרטי הטענות שהועלו“ (מעריב 20.11.74).

אז למול ריצת האמוק הזו של נבחרי העובדים להגנת ראשיהם המושחתים, למול ליקוק אמיתי שכזה, נוטף ריר-ותשבות, תרשו לי להוסיף עוד בית קטן לשר:

„דווקא להיפך, אדוני, הדג מסריח מן הראש.“

פנה אדם אל זה האיש „אמור לי מי צדק?

מהו מקור הסירחון הראש או שהדג?“

הביט האיש אל השואל, השיב לו „ידידי,

הסרחון, ללא ספק, הפעם הרדיר.“

יצחק שני

ממישנתו של מייסדו —
שיטת הליכוד פועלת!

ד"ר זוארץ
(ממש בימים הללו)

אלדד (שייב), אליו צירפתי כמה הצעות נוספות.
צרפת: על יחסה הבוגדני אל מדינתנו — מגדל אייפל ייחרב. אלזס ולורייין יוחזרו לגרמניה.
רוסיה: על כל הצרות שהיא גורמת לנו ולאחרים — כל בכור זכר יוגלה לסיביר.
אנגליה: על צביעות בני אלביון — סטיי רתלחי לכל חבר פרלמנט וולוזל עמוק במלכה.
את שווייץ יש צורך להחריב כי היא גבוה מדי ולא רצות הברית יש לה אפשר תקופה על-תנאי לחזור בה מהסוסיה ואחר-כך — להשמיד.
א. דנוביץ, לונדון

היא תקום היא תיפול

היא תקום
זה בטוח
היא תקום
ממשלה של ליכוד
ושל חירום

היא תפתור כל בעיונות
ותביא לי מלחמונות

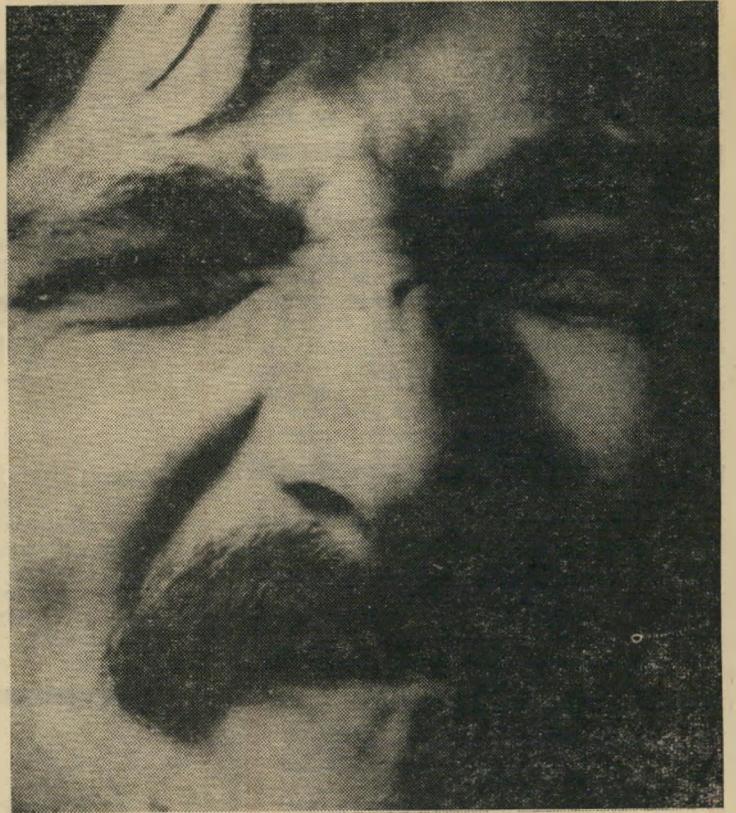
היא תקום
זה בטוח
היא תקום

היא תיפול
זה בטוח
היא תיפול
היא תיפול כמו כולנו —
כמו הכל

היא תשמור על האחדות
ותשלח אותי למות

היא תיפול
זה בטוח
היא תיפול.

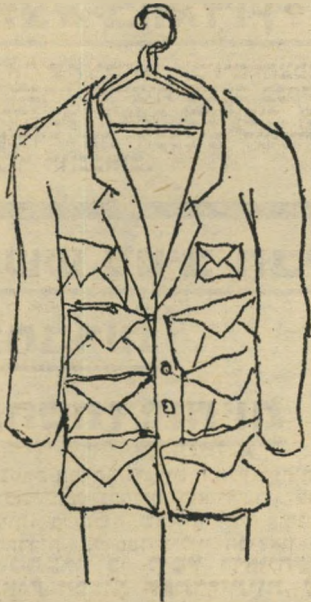
נזלת? צרבת? פלטפוס?

נסה ממשלת ליכוד לאומי

ממשלת ליכוד לאומי — התרופה לכל דבר.
כל שעה יפה לממשלת ליכוד לאומי. ממשלת ליכוד לאומי יפה לכל שעה.

מילון

אבן זוארץ

חליפת מכתבים

מסתרי חמשת החומשים

סיפור בהמשכים

פרק י"ג: חזרה משליחות מסוכנת

בשבוע הבא:

הטבח הגדול

תקציר הפרקים הקודמים:

אלוהים בורא עולם בשכעה ימים. מיד עם סיום המשימה מגרש את אדם וחווה שהפרו את פקודותיו. בנם של השניים, קין, רוצח את אחיו ובמבול פתאומי מושמדים כל בני החבורה, לחוציא את נח, אליו הודלפה ידיעה בדבר השואה הממשמשת ובאה. מן העבר השני יוצא אברהם בשליחות חשאית מערבה. הוא מגיע לארץ ישראל וקונה בה מערה, בהתגברו על קבוצות שונות המנסות להתנפל לו. הוא מתיישב בארץ וכמעט מאבד את בנו. ציאת נדיר מקנה לו סיוע מצד בורא. ניניו של אברהם ביניהם „בעל החלומות" נוסעים למצרים. שליט המקום מפר הבטחות קודמיו ומתנכל לקבוצה. שנות סבל ויסורים עוברות על החבורה אולם היא מתרבה ומתעצמת ואחד מכניה, משה, מגיע לבית המלוכה המצרי בעזרת בת המלך. פרשת רצח מסתורית שמה קץ לקריירה המזהירה של משה. מפחד הלשנה הוא נמלט למדבר. מאוחר יותר הוא חוזר למצרים ומארגן את העבדים. תופעות טבע מסתוריות מסייעות לו ושעה שהמצרים נופלים בהמוניהם עורקים העבדים למדבר.

בפרק הקודם פגשנו במשה הכומר שנים-עשר מאנשיו למשימת ריגול בא"י. תריסר הלוחמים, ביניהם יהושע בן-נון סגנו של משה, יוצאים בחסות הליל בעוד משה ואנשיו מצפים בחדרה לשובם.

שלחתנו וגם זבת חלב ודבש הוא וזה פריה. אפס כי עז העם היושב בארץ והערים בצורות וגדולות מאוד וגם ילידי הענק ראינו שם.
עמלק יושב בארץ הנגב והחתי והיבوسی והאמוראי יושב בהר והכנעני יושב על הים ועל הירדן. ויהם כלב את העם אל משה ויאמר:

וישובו מתור הארץ מקץ ארבעים יום. וילכו ויבואו אל משה ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל אל מדבר פארן.

וישיבו אותם דבר ואת כל העדה ויראום את פרי הארץ. ויספרו לו ויאמרו באנו אל הארץ אשר

תשקיף

גם בוקי-הפועלים נמצא בוואדון?

אחד הגילויים הבאים הצפויים: קיומה של חברה וארצות מטעם בנקי-הפועלים, ש"עסקה בין השאר בשיעבוד אוניות צי"ם, והעבירה את הכספים למימון עסקיו של טיבור רוזנבאום.

חשש לטיב הביקורת בחברות ההסתדרותיות

צמרת חברת העובדים תיאלץ לפתוח מחדש בבדיקת השיטה שבה נבחרים רואי-חשבון לחברות ההסתדרותיות. בעיקבות שאלתה של אורי אבנרי למוכ"ל ההסתדרות, על סמך גילויי הביטאון מישפט וכלכלה מתברר כי קומץ רואי-חשבון מטפלים במאות חברות הסתדרותיות, על-פי בחירת מנהליהן, והרבה מעורר חששות כבדים לי נבי איתנותם של רואי-החשבון ויכולתם להבטיח ביקורת אמיתית.

דולצ'ה ויטה בשירות החוץ

החיים הטובים של הדיפלומטים הישראליים בחו"ל עשויים גם הם להיפגע בעיקבות עירנות הציבור ה"גורמת לחשיפת מעשי-ביזבזן.

בקונסוליה ישראלית אחת בחוף המערבי, למשל, משלמת המדינה 1,250 דולר לחודש עבור דירת הקונסול, ו-700 דולר עבור דירתו של כל אחד מארבעה סגני הקונסול — בס"ה 291 אדף לירות לשנה. הרבה עולה בהרבה על סטנדרט סביר המקובל במקום.

עלייה גדולה

במחירי עיתוני

הבוקר והצהרונים

הפסדים גדולים מאיימים על העיתונות, לרגל העלייה הדראסטית במחירי הנייר וחומרי-גזם אחרים בעיקבות הפיחות, נוסף על עליית תר-ספתי-היוקר. הצהרונים יעלו את מחיריהם מ-60 ל-80 אגורות או 100 אגורות ביום חוד, ושתי ל"י בערבי שבת. מחירי עיתוני-הבוקר יעלו ביחס דומה.

100 מ'קרי שוחד

בחלוקת רשיונות

מוניות

חקירת המישטרה בפרשת השוחד בי חלוקת "מיטפרים ירוקים" מתגלגלת ככדורי שגל, ועד לסימנה עשויים להתגלות במאה מיקרים — שהם כ-20% של כל רישיונות המוניות שחולקו השנה.

החקירה החלה בעיקבות גילויי העולם הזה (1930), והביאה למאסרם של שני האנשים שזוהו על-ידי ה"שבועון: עורר-הדין צבי סתי, חבר הוועדה הציבורית לחלוקת הרישיונות, ועורך-הדין זלמן אליקים.

מצמצמים טיסות

לישראל

כמה מחברות-התעופה הגדולות יצמצמו את מספר טיסותיהן לישראל. חברת ט.ו.א.י. השתמשה בישראל כתחנת-ביניים לכל טיסותיה למזרח-הרחוק, אך עכשיו התמזגה עם חברת פאן-אמריקן ולא תטוס עוד למזרח-אליטליה. תקצץ את הטיסות לישראל בגלל מיעוט הנוסעים. כל החברות הוכו בתדהמה נוכח העלאת מס הנוסעות, שתצמצם באופן דראסטי את מספר הנוסעים. צפויה מערכה מחודשת של החברות נגד המס.

עמוס עירן

יפרוש ממיבטחים?

מנכ"ל קרן הפנסיה מיבטחים, עמוס עירן, עתיד לפרוש מתפקידו כדי להתמנות ליועץ מיוחד של ראש-הממשלה. עירן התיידד עם רבין כשהיה נספח בשגרירות ישראל בארה"ב, בתקופת כהונתו של רבין כשגריר.

רבין מרבה להיעזר בקשריו של עירן עם ראשי הממשלה בארה"ב, שזח אותו עתה לשירותים נוספת לאמריקה.

מהפכה במס-הכנסה

הממונה על הכנסות המדינה, משה נוי דרפר, עתיד לפרוש מתפקידו בחודשים ה"קרובים. גם נציג מס הכנסה, יעקב תמיר, יפרוש.

גם בדרג הנמוך יותר היו פרישות, ביניהן דב סילפן, גובה ראשי של תל-אביב 4, וכן מנהל מס עיזבון אריה מאירי.

שרון מקצץ

בתקציב הביטחון

שר-הביטחון, שימיעון פרס, נבחר מוד תביעת ח"כ אריק שרון לקצץ מייד מיליארד לירות מתקציב הביטחון, ולקצץ עוד חצי מיליארד תוך שנה. שרון רוצה להפסיק כל בנייה למגורים בצה"ל וכן להפסיק כל השיקע להעלאת רמת-החיים של צבא הקבע. למרות שהצעותיו של שרון הועלו בוועדת-הכספים של הכנסת לפני שלושה שבועות, טרם הסכים שר הביטחון להשיב עליהן, בגלל חילוקי-דעות במשרדו לגבי ההצעות.

מלחמת שמגר - זנבר

ההדלפה כי היועץ המישפטי לממשלה, מאיר שמגר, יפרוש מתפקידו בעוד ארבעה חודשים, נועדה להחליש את כוח מסקנות הוועדה שהוא בראשה, ואשר צריכה להציג מסקנות בימים הקרובים על התנהגות נגיד "בנק ישראל", משה זנבר, בפרשת "בנק א"י-בריטניה".

בוועדה חברים עוד צבי זוסמן מבנק ישראל והחשב הכללי באוצר, חיים שטסל. לוועדה התברר כי המפקח על הבנקים, מאיר חת, היה חסר כל כלים להשגחה על בנק א"י-בריטניה, שכן זנבר הוציא ממנו את הפיקוח על האשראי הבנקאי כמה חודשים לפני ה"התמוטטות. והעביר את הסמכויות לאל"מ יוסף שריג.

חת הגיש התפטרות לנגיד חודשיים לפני פרשת הבנק. לוועדה נודע גם כי זנבר עשה הכל כדי להעביר את הבנק לבעלות בנק לאומי, ומשנכשל הדבר גרם להתמוטטות הבנק כדי למנוע את מכירתו לבנק הפועלים, שעם מנהלו הוא מסוכסך.

הוועדה חוקרת אנשים רבים, ועתידה להגיש מס' קנות בקרוב. עוד לפני מינוי הוועדה כבר האשים זנבר את היועץ המישפטי לממשלה כי מנע ממנו לנקוט צעדים נגד הבנק. בתגובה על כך הודלפה לעיתונות התכתבות בין שמגר לוועדת-הכספים, ה"מוכיחה כי שמגר לא רק שלא מנע פעולה, אלא אף הצביע על דרכים להרחקת הנהלתו הקיימת.

שווד יהלומים

יוסרט בארץ

סרט של מנחם גולן בשם יהלומים (שם קודם: הגנב שבא להתפלל), יוסרט בארץ בהשקעת שישה מיליון ל"י, בליכוב רוברט (העוקץ) שו, ברכרה (קיץ שחולף) הארשי, ודייוויד (בלו-אד) האמינגס. הפרט דן בשוד בכורסה, ויצולם כנראה בכורסת-היהלומים התדאכיות.

גרומן

לפירסום הרדיו?

בין עורכי-העיתונים, שהם בעלי חברת ש"פ-ב

רבין - הנהנה

מסידרת

השערוריות

השערוריות הבולטות האחרונות מחזקות, באופן פאראדוקסלי, דיוקא את שליטתו של יצחק רבין במיסדות. הקורבנות העיקריים של הגילויים הם אנשי הנוש במפא"י, וכראשם פינחס ספיר, העוסקים עתה בליכודם בסתימת חורים ובהגנה עצמית. כי תוצאה מכך נטרף הנוש כמות פעילה, ושוב אין במיסלוגה גורם שכוחו ד"איים עד מעמדו של רבין.

(דו"ח). שיש לה מוגדול על הפירסומת המיסחרית ברדיו, יש המערערים על מועמדותו של יעקב גרומן לתפקיד המנהל של החברה. גרומן הוא בעת חבר המוסד המנהל של רשות השידור, מטעם הימין, ויש ה"רואים סתירות-אינטרסים בין תפקיד זה ו"התפקיד המוצע.

שיפור פני

השוטרות

המישטרה תקפיד בעתיד על הופעה הולמת של שוטרות כמדמים. בעיקבות תלונות רבות, שהגיעו למישטרה, על החצאות הקצרות-מדי של השוטרות, ותופעות של אכילה ולעיסת גומי-לעיסה בעת מילוי תפקיד, עומדת מפקדת יחידת-השוטרות במישטרה, סג"ניצב נעמי שדמי, לפתוח במיבצע לשיפור התנהגותן והופעתן של השוטרות.

דוגמה אישית

חברים בוועדה-הפועל של ההסתדרות הבינו מורת-רוח, נוכח העובדה שיושבי ראש ועדת הביקורת המרכזית של ההסתדרות, נסים בכר, מגיע יומיים לעבודתו כי מכונתו הפרטית המפוארת, מרצדס 220. טענות דומות הועלו גם נגד צביה כהן, אשתו של מנכ"ל א"י.ב.אס. בישראל, דויד כהן, שהיא עורכת דבר-הפועלות, ומגיעה לעבודתה בוועדה-השועל במכונית דודג' פולארד מפוארת.

אתה קורא מודעה זו קרוב לסניף של בנק הפועלים.

כל הטיפים ממוזג-אוויר
ברבים מהם תהנה
ממוסיקת-רקע עריבה
ובחלקם הגדול מעירותיו של
הבנוכל - פקיד הבנק האישי שלך.
אלה הם רק כמה מן
השירותים העקומים המתרחשים
בבנק הפועלים כל העת.
פתח חשבון בסניף שליך
והווכח בהם בעצמך.

ייתכן שלא הבחנת בכך.
החבון, איפוא.
סביבך באיזור בו אתה נמצא
ולבטח תגלה אותו.
בשנים האחרונות 'צצו'
בארץ סניפים חדשים רבים
של בנק הפועלים. זאת
כדי ל'התקרב' ככל האפשר
ללקוחותינו באזורים השונים
ולתת להם שירות טוב יותר.

בנק הפועלים

המהפכה השקטה

יוסף אלגזי (גלילי)
אבא, מה עשית
כשהרסו את ביתו
של נאדר?
ציורים: עבד עאבדי

את, אתה,
המבקשים לדעת על
הכיבוש —
קיראו את הספר:
אבא, מה עשית
כשהרסו את ביתו
של נאדר?
1967 — 1974
ראיתי, שמעתי
בשטחים הכבושים
מאת העתונאי
יוסף אלגזי
ציורים:
עבד עאבדי
ניתן להשיג כחנויות
הספרים:
תל-אביב —

„לוטוס", אלנבי 101
חיפה — „ריס", אל-חירי 3
נצרת — הספריה העממית.
המרכז החדש (ת.ד. 170)

מענק גחלת לחייל

בסדיר, קבע ומילואים

חיילים וחיילות אשר שירתו לפחות 75 יום,
החל מה-6.9.1973 ועד 25.9.1974
(יוצינו תעודה בהתאם לחוק החיילים המשוחררים)
יקבלו 100 ל"י מענק-חסכון
לכל ילד וילדה, שירשמו בתכניות החסכון
של „גחלת" — לחינוך תיכון או לחינוך גבוה.

הרושם את ילדו בשנת לידתו הראשונה יקבל,
נוסף ל„מענק גחלת לחייל", גם שי של עיריית
תל-אביב-יפו זיכוי של 6 תשלומי חסכון.

הטבות גדולות לחוסכים ב„גחלת":

- * ריבית שנתית נעבדת ונבוחה
- * חסכון בתוספת המענק צמודים למדד
- * 10% מענק מהחסכון למסיימי ט'
- * כל הטבות פטורות ממס.

הצטרף אל 35,000 החוסכים

גחלת גמול חסכון לחינוך תיכון וגבוה
מיסודה של עיריית תל-אביב-יפו
ההרשמה בלשכות המודיעין העירוניות וב„גחלת" אלנבי ופ"ת א

מיבצע מיוחד לחיילים

כל חייל שיחתום בחודש נובמבר מגוי על

„העולם הזה"

יקבל הנחה של 40 אחוז

השבועון יישלח רק לדואר צבאי

שירותי הדפסה ותידגום
ש.ה.ת.

חייג אלינו

טל: 821004

נכוא אליך לקבלת החומר
ונחזורי לך.

ביצוע מהיר,
מקצועי ומעולה

בסיסונות

שמלות הריון
מכנסי הריון
טוניקות הריון
חליפות הריון

כהן מודל

תל-אביב, רח' גחלת בנימין 4.
קומה ב'. דרך החצר
פתוח עד 7 בערב
(סגור בשעות 4-2)

להזמנות ע"י סוכן: טל. 50344. ת"א

יום לאחר מיתקפת הר פידאיון על בית-שן ביקרו במקום שריהמשרה שלמה חלל, יועץ ראש-הממשלה ל-מילחמה-בטרור אלוף (מיל.) רחבעם (גנדי) זאבי, ור אלוף פיקוד הצפון אלוף רפאל (רפול) איתן. ה- שלושה קיבלו מישלחת של יושבי העיירה, אולם לא יכלו לנהל עימה שיחה, בגלל ה- תוללות וצעקות של צעירי- לבש מדים ונשא דגות רב"ט. לבסוף התרגו גנדי וצעק על הצעיר, ממש כאילו היה מפ- דו: "רב"ט, כאן זה לא ועידת רבאט!" הצעיר נדהם, השתתק, ואיפשר להמשיך בפגישתו.

שרהממשלה חיים צדוק ביקר, בסוף השבוע, ב- באר-שבע, כשהגיע לתורם ה- ארוכים במשרד הטאבו, נתקל בזוג צעיר שעמד בתור. הוא שאל את הצעיר: "מה מיקצו- עך?" וזה ענה לו: "אני כל- כלן, אבל עובד כנהג". "לא נורא", השיב לו צדוק, "גם

השביעית. הצעירה לחצה על הכפתור של הקומה השביעית ואילו ספיר שכה ללחץ על הכפתור. רק כשהגיעו לקומה השביעית הבחין ספיר כי ה- מיץ את הקומה שלו. התרגו וצעק על הפקידה: "מדוע לא לחצו לי?" הפקידה לא הת- בלבבלה, וענתה מניה-רביה: "על מה לא לחצו לך, מר ספיר?"

ביום החמישי האחרון הירצה פרופסור ישעיהו לוי- בוביץ בפני סטודנטים בטכ- ניון בחיפה. באותה הרצאה סי- פר לייבוביץ: "תמיד תמהתי מדוע יש כאלה המוכרחים לר- אות את דגל ישראל מתנוסס על קבר רחב הזונה בריחו- עד לצירוף המפד"ל לקואליציה. רח"ב הוא ראשי התיבות של שלושת שרי המפד"ל החדשים, יצחק רפאל, מנחם חנוני ויוסף בורג".

כמה ימים לפני שראש עיריית תל-אביב שלמה

לממשלה, מאיר שמגר, ש- השתתף בישיבה: "הפחד א- מזה שהאשה תדע שיש לבעלה מניה בחברה, אלא שתדע שיש לו חברה במניה".

שמגר עצמו יצא לפני שבוניים לחופשה, ולא גילה למזכירותיו היכן הוא נמצא. כך אירע שכאשר חיפשו אותו מלישכת שריהממשלה באופן דחוף, לא ידע איש היכן ל- מציאו.

כשנשאל השבוע ד"ר נחום גורדמן על-ידי יעקב אגמון, בתוכנית שאלות איש- יות בגל"צה"ל: "אם הייתי מפגיש אותך לשיחה אינטלק- טואלית עם בנימין זאב הרצל, מה היית אומר לו?" השיב גולדמן: "א-אפשר היה לשוחח עימו שיחה אינטלק- טואלית. הרצל היה עס-הארץ וז'ורנליסט בינוני".

בתוכנית אחרת של יעקב אגמון, הפעם בקול ישראלי, בירה וחצב רות, ראיון שרי- הבריאות ויקטור שם-טוב, שהתלונן על מנהיגי חרות ה- טוענים כי על כל שר לדבר בציבור רק בענייני משרדו: "כשבגין היה משך שלוש וחצי שנים שר-בליתיק, הוא דיבר על הכל חוץ מאשר על התיק שלו, והיום הוא רוצה שאני אדבר על כולרה". התלונן שם- טוב.

באותה תוכנית ראיון אגמון את ח"כ דב זלמן מ- מפ"ם, מי שהיה חבר קיבוץ הראל של מפ"ם. השאלה הרא- שונה ששאל אותו אגמון הייתה: "אתה מסתובב ברחבי התנועה הקיבוצית, במשקים, במוסדות התנועה, בכנסות, בוועדות, אולי במיקרה ראית את מפ"ם?" זלמן השתדל להסביר כי מפ"ם

עדיין קיימת, למרות המערך עם מיפלגת העבודה.

ח"כ יוסף שריד גילה השבוע את הסיבה האמיתית לכך שעקר מת-לאביב לקריית-

בזו הלשון: "השר היחיד ש- מילא את ההבטחות שלו היה שריהמשרה אהרון יריב. הוא כל הזמן מסביר לנו".

ראש עיריית ירושלים,

יהושע בן-ציון

מנחלו לשעבר של, בנק א"י- בריטניח", מבלה את זמנו בימים אלה בין בית-המעצר לבין בית-המישפט בתל-אביב, בו נערך עתה מישפטו. כשמועץ בן-ציון (באמצע, עם עניבה) לבית-המישפט, הוא מזמין את בני-המשפחה ועורכי-דינו לקפה ועוגה במיון בית- המישפט. ליד השולחן נפקד גם מקומו של הבלש המישפטי המלווה את בן-ציון (עם הגב למצלמה), שזכה גם הוא בקפה.

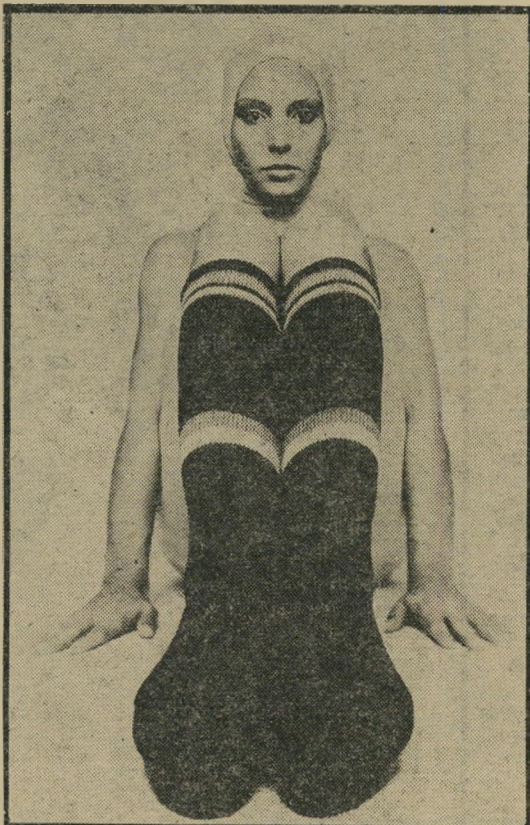
טרי קירק, נתקל באחד מ- ימי השבוע האחרון באשה, אשר התדפקה על דלת העירייה בשעות אחר-הצהריים, אולם איש לא נענה לה. "לא עובדים בעירייה אחרי-הצהריים?" שאל לה האשה את קולק. "בעירייה לא עובדים גם בבוקר", השיב לה. "אבל אחרי-הצהריים גם סוגרים את הדלת".

מי שהיה נשיא אוניבר- סיטאות ירושלים ותל-אביב, ג'ורג' ויז, ערך בשבוע שע- בר סיור במועדוני-הלילה של תל-אביב עבור רקדן הבאלט העולה מרוסיה, זלרי פא- נוב. כשהגיעו השניים לפיאנו בר של פרדריקה ביפו, סיפר פאנוב לפרדריקה: "יש לי ב- ניוורק אמרנו דרקי וקפיט- ליסטי, לכן אני נשאר בארץ".

תקרית בלתי-נעימה הת- חוללה בשבוע שעבר בין פרק- ליט מהוו ירושלים, מיכאל קירש, לבין נשיא בית-המיש- פט המחוזי בתל-אביב, ד"ר זאב צלטנר. צלטנר, הידוע בחוסר-הסבלנות שבו הוא מנהל את מישפטיו, צעק על קירש: "כאן זה לא ירושלים, הטמפו שלנו מהיר יותר, דבר יותר מהיר". קירש נעלב ולא הגיב. אולם צלטנר, שביקש לרדף את ניופתה, הוסיף ואמר לו: "ה- שופטים היושבים איתי ביחד טוענים כי אני מתייחס אליך היום כמו למלאך". קירש מיל- מל מילות-תודה, כשהוא מס- מיק מאיון לאזון.

מדוע יש לכתב ידיעות אחרונות אריה אבנרי, הכי- נה מיוחדת בענייני החברות הוואדוציות? פשוט מאוד: לפני שעוברת את שמו, נקרא אריה ליכטנשטיין.

הנאומים המוקלטים של אבא אבן מכניסים הון - אך לא לאבן עצמו. הרעיון להקליט את הנאומים התיסטר- ריים עלה בידי תועמלן זרין של המגבית היהודית, ובוצע בהסכמת אבן, שוויתר על כל הזכויות למגבית.

אניטה לוי

אחת הדוגמניות המצליחות בארץ, רעייתו של בעל בית-חרושת לסריגים, נדהמה ממחירי המגפיים בחנויות הנעליים בתל-אביב, וחחליטה על אופנה חסכונית: גרבי צמר ארוכים וזולים, במקום המגפיים היקרים, הצטלמה בסידרת תמונות עבור חוברת האופנה ידידיה.

רוחמה ספיר

מארכת רשמית של משרד-החוץ, היתה המלווה של הסנאטור אדוארד קנדי, בעת שביקר בארץ. קנדי הוזמן לסיור בבית-החולים לנגב בבאר-שבע, ולאחר הסיור היתה צריכה להיערך ארוחת-צהריים לכבודו במלון היקר ביותר בעיר, "נאות המידבר". מבלי ששמע על תוכנית הצימצומים הנערכת בארץ, סירב קנדי לאכול במלון וביקש לאכול יחד עם כל עובדי-בית-החולים בחדר האוכל שבבית- החולים. עובדי בית-החולים יצאו במחירות לבית המלון, והביאו משם את השולחנות שהוכנו שם, מאחר ושולחנות בית-החולים לא היו די יפים לכבוד האורח, וכן זרי פרחים שהוזמנו לכבוד האירוע במיוחד מתל-אביב. הריחות "חישן" של חדר-האוכל הוצא לחדר-המיון למרות שבדיוק באותו יום הוכרו בבית- החולים מצב-חרום, במסיגרת חכונות הארצית והיה צורך לחכות את חדרי המיון לקבלת פצועים ונפגעים ולתת להם עזרה ראשונה.

"ציצי" להט הכריז על תוכ- נית קימוצים בעירייה, ובין ה- שאר התחייב פומבית שלא לסעוד עוד במיסעדות-פאר. היתה זאת, כנראה הסעודה ה- האחרונה. הוא נראה אוכל בחב- רת ידידה ישראלית באחת המיסעדות היקרות בארץ. מיס- עדת קסבה.

הבדיחה האחרונה בעי- ריית תל-אביב, אחרי שראשי העיר רב עם אנשי חרות ב- מועצת העירייה היתה, שבשעת ריתחה אמר ציצי לכל ההרות ניקים: "תלכו למידרחוב!"

בישיבת ועדת-הכספים של הכנסת דנו על רישום ה- כתובת של אדם שרושם חב- רה. היו חברי-ועדה שדרשו ל- הרשות לאדם כזה לתת כתובת שונה מאשר ביתו. העיר רשם- החברות אברהם לוי: "קו- רה לסעמים שאדם לא רוצה שאשמו תדע שיש לו מגיות". הגיב על כך היועץ המישפטי

אני עבדתי בנתיבה, אחרי ש- גמרתי את תלמודים שלי".

מסתבר כי שריהממשלה, שיימנע פרס, היה זה שהציל לליכוד את אחד מחברי-הכנסת הידועים ביותר שלהם, אריק ישרון. בשיחה שהתקיימה ב- שבוע שעבר בין פרס לשרון, אמר אריק לפרס כי הוא מוכן להתפטר מחברותו בכנסת, אם לדעת פרס, היא לא תעלה ב- קנה אחד עם מינוי-החירום שלו בצה"ל. פרס השיב לו: "אתה לא צריך להתפטר מה- כנסת, אבל כדאי שתתפטר מ- וועדת החוץ והבטחון".

לפני שבועיים נכנס יו- שבראש הגולת הסוכנות ה- יהודית פינחס ספיר למע- לית בניין-הסוכנות, כשבמע- לית נמצאה רק אחת הפקידות העצירות של המחלקה לתת- יישבות. ספיר היה צריך למיש- רדיו בקומה השלישית של ה- בניין, ואילו הפקידה לקומה

והרגשתי שאני מתדרדר. הייתי כשנה יר-
חצי בטיפול, וחזרתי ומצאתי שיווי-משקל
בחי.

סיימתי את הטיפול לפני שנתיים, ומאז
אני לא מרגיש עצמי שונה מכל אדם.
דני נתן, תל-אביב

רשלנות של מורה

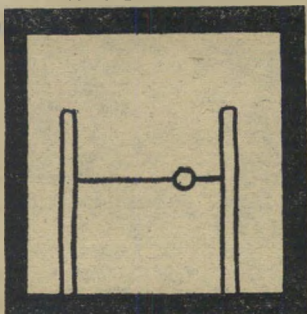
בבית-סיפרנו הוחלט על קיום תרגילי-
חירום. באחד התרגילים הוחלט על איסוף
זרדים וקוצים, כדי לשרוף אותם.

עד כאן הכל טוב ויפה.
אבל כאשר מורה אמר לתלמיד לשפוך
חומר דליק על הזרדים ולהדליק אותם,
על המורה להשגיח על מעשי התלמיד.

אבל לא כך היה.
המורה שלח את התלמיד וסובב את
גבו. התלמיד הדליק את הקוצים, וגדלק
יחד איתם.

קשקשת 1943

הפעל את דימויך ונסה למצוא
לצורך שלמטה כותרת מתאימה, אשר
תסביר מה אתה רואה בו. הצעות
לכותרות יש לשלוח לפי הכתובת:
"קשקשת", ת.ד. 136, תל-אביב. ההג'
דרות הקולעות ביותר תפורסמה,
ובעליהן יזכו בכרטיס כניסה זוגי
לקולנוע דרייב-אין בתל-אביב, קול-
נועה-מכונות היחיד בישראל.

קשקשת 1941

● עוד לחיצה, והרי לך ממשלת-
ליכוד.

● ברוך בן-ארי, להגדרה 41,
תל-אביב

● שני קיטעי-פילם מתוך סרטון
על מצב מדינת-ישראל.

● "שאר הישראלים", רח' אורלנסקי
7, פתח-תיקווה

● הלירה הישראלית לפני ואחרי
הפיחות — במבט מהצד.

● עמית אדם, קק"ל 5, הרצליה

● כך יראה העמוד הראשון של
השבועון המסייג לאחר הרכבת ממ'
של ליכוד.

● שמיטוב סאבג, רח' סירקין 2,
קריית-אטא

● רחובותיה של מוסקבה באפילה,
אחרי האזהרה האחרונה שרבני השמיע
כלפיה.

● יחיאל טמיר, רח' דב הוז
57, סירת הכרמל

השבוע ב"דרייב-אין"
בשעה 5.00
"החתול במגפיים"
בשעה 7.15
"שגעון הגדרות"
בשעה 9.45
"כובת השמן"

החלב המר

הידיעה במדור תשקיף, תחת הכותרת
"מתנות בתוך הפיחות" (העולם הזה 1941):
"נהנים נוספים הם הקיבוצים והמושבים,
שתבעו כל הזמן להעלאת מחיר החלב ולא
נענו. עתה עלו מחירי החלב לצרכן ב-
60%, מעל ומעבר למה שחלמו עליו."

מומחי משרד-החקלאות מודים בפומבי
כי חלקו של התיווך מהמחיר לצרכן בתו-
צרת חקלאית הוא 40%-50%. המציאות
היא מרה ועגומה בהרבה מזה. נא לבוא
ולהארח אצלנו, ולהיווכח מה העבודה
שמסקיעים ברפת, ומה חלקו של היצרן
מהמחיר לצרכן.

לגבינו, אמת-המידה היא הפוכה מאשר
לגבי היצרן בתעשייה.
הראש קנימ, כפר-חסידיים

על חשבון האזרח הקטן

הוועדה תבדוק בדיקה
קפדנית גם את ענין הרכב
הצמוד, המשרת שרים ו-
פקידים בדרגים שונים.
הכוונה היא לבצע ניפוי
רציני ולצמצם באורח ניכר
את מספר הזכאים לרכב
צמוד, שהחוקתו על חשבון
הציבור.

(ידיעות אחרונות, 13.11.74)

עתה זו המשימה שלכם לבדוק אם אמנם
מדיניות זו מתבצעת.
צאו וראו את הפקידים הבכירים המש-
תמים ברכב הצמוד לצורך קניות, נסיע-
עות לחתונות, לבילוי בים וכו'.
צאו וראו את הרכב הצמוד של קציני-
מיטרה, המשמש למטרות פרטיות.
מדוע פקיד בכיר או קצין-מיטרה,
שאינו איש-מבצע, צריך להחזיק את
הרכב ליד ביתו כדי לנסוע בו מרחק
20 דקות למשרדו? האם הוא לא יכול
לנסוע באוטובוס?
מה עוד שכל זה הוא על חשבון האזרח
הקטן!

קורא, טבריה

מישטר קאפקאי

אם ארץ כד"ר רוברט חיימוב, מנהל בית-
החולים בחדר, המתפוסר (העולם הזה
1936), מן העילית שב-עילית, גואש מלהר-
כיה את צידקתו והוא מרגיש כמו האזרח
ק. נתין הטירה הקאפקאית, מה עוד בחוק
כדי להעמיד לעמוד הקלון את המישטר
הנוכחי?

אהרון כהן, חיפה

מיכתב מאשים!

אתכם, אנשי העולם הזה, ובמיוחד את
אורי אבנרי, אני מאשים אתכם על אי-
נכונות לוותר על הרבה דברים למען
הקמת כוח שלום במדינה.
אתם הייתם צריכים, לפ דעת, להיות
היוזמים העיקריים לתקמת כוח זה, וזאת
מכיוון שהנכונות שלכם הולכות ומתאמ-
רות לגד ענינו.

כעת, אחרי כל ההתפתחויות החדשות
באזור (ההתפתחויות שודאי לא הפתיעו
איש מכם וגם לא אותי), כאשר כל הר-
דרכים למציאת הסדר כלשהו לבעיית העם
הפלסטיני נסתמה, וריח הריף מאוד של
עימות צבאי מרחף באזור.

הכיצד ייתכן שסיעה בכנסת (לשעבר)
ושבועון פוליטי (בין היתר) לא היה מסו-
גל לשנות משהו בפוליטיקה הישראלית,
המובילה אותנו ישר ומהר לשדה הקרב!
משה רפאלי, קופנהגן

● לאישום זה אין על מה לסמוך. מזה
שנתיים קורא העולם הזה ללא-הרף ל-
איחוד כוחות השלום במדינה — והשנה
פיתח אורי אבנרי כמה פעמים יוזמה
לאיחוד, מבלי להציג כל תנאי ליוזמות
אלה לא נמצא הד.

בעד רודי

קראתי בעניין את הכתבה על ד"ר רודי
(העולם הזה 1942).
המכון שלו עזר לי מאוד. לפני הטיפול
שם חסרה לי מנוחה-נפשית ורצון לעבוד
ככל האדם ולהתקדם כאזרח.
בשלב הראשון אפילו נזקקתי לסמים

LONG LASH

הלנה רובינשטיין — היופי בפעולה

ריסים ארוכים, ארוכים,

עשירים ובכל זאת טבעיים

בעזרת

ILLUMINATION LONG LASH

של הלנה רובינשטיין.

LONG LASH - מיכל גלילי

מהודר להפליא, מגוון את

ריסין, ומכיל רסיסי שיער

הנדבקים לריסין ומוסיפים

להם אורך ממשי ומראה

עשיר. העלי את LONG LASH

בתנועות סיבוביות קלות

כלפי מעלה באחד מהגוונים

המוצעים לך. מלוי להשגה

בחנויות.

LONG LASH ידגיש את עיניך

ויבליט את יופין.

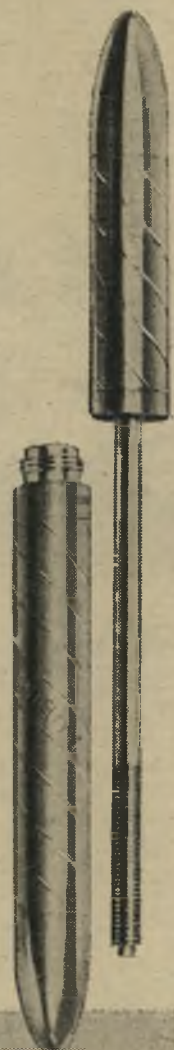
יעוץ והדרכה בטיפול העור ובאיפור

ניתנים חינם במרכז ההדרכה של

הלנה רובינשטיין, שדרות קק"ל 94,

תל-אביב בימים ב', ג', וד' בשבוע,

בין השעות 3.30-6.00 אחה"צ.

הוא נלקח לבית-חולים וכאן הוחלט להשתק את העניין. המורים כמובן אינם רוצים לדבר על רשנותו של חברם, והתלמידים מפחדים לומר משהו, מחשש להתנקמות המורה בהם בציונים.

תלמיד שאיכפת לו, תליאביב

● התלמיד המציא את שם בית-הספר וזיהה את הכיתה, אך ביקש לשמור מידע זה במערכת.

מיגרעות ה"מירחוב"

כמי שמצוי אצל רחוב דיזנגוף, שמחתי לשמוע על תוכניתה החדשה של העירייה: המירחוב, (העולם הזה 1942).

אולם לאחר ירידה אל פרטי התוכנית והנסיקו של השבת האחרונה, מתעוררים מיספר ספיקות באשר לתכלית האמיתית של התוכנית.

על רחוב דיזנגוף מוטל עומס, בעיקר ביום שישי בשעות הצהריים ובמוצאי שבת. דווקא אז, במוצאי-שבת, כאשר הן מידרכות עמוסות במיזוגגפים, אין באפי שרות האנשים לרדת לכביש ולהקל בכך על הצפיפות, מפני שבשעות אלה הותרה התנועה לתחבורה ציבורית.

ביום שישי בערב, וביום שבת במשך היום, אין העומס בדיזנגוף רב, ומיספר הפוקדים אותו אינו עולה על הרגיל בימי חול, ואין שום הצדקה לחסימתו לרכב דווקא בשעות אלה.

ר.א., תליאביב

שאלה של חינוך

עד שהצלחנו לחנך את עם ישראל המקובץ מכל הגליות, ללכת על המידת רכות, באה התוכנית המירחוב והופכת את הקערה על פיה.

אם נרגיל את אורחי העיר ללכת על הכביש החסום לרכב, הם ימשיכו בכך גם בימים שהרכב עובר.

אנ מציע לעירייה לבדוק בסוף השנה את מיספר התאונות בהן היו מעורבים הולכי-רגל, להשוות אותם לנתונים של לפני שנה. אז הם ייווכחו למה הם גרמו, יופי רונן, גבעתיים

פרשת אכזר תומר

למרות שהותרתי את כל הנוגעים בדבר בעניין הנ"ל שלא לתת לו לגעת בכספי הציבור, הצליח תומר בעזרתו חסרת המצפון להערים על עיריית אילת בעניין השטרות.

אפשר אולי, בי הודמנות זה, לשי אול את שילטונות מסי'הכנסה, איך זה שהג"ל לא שילם מסי'הכנסה במשך שלוש שנים, למרות הכרתו כי הוא מגלגל מחזור של מיליארד ל"י לשנה?

המישטרה טועה כשהיא חושבת ש"הכל להעמיד את תומר לדין, הוא יחמק בכל מיני שיטות כמו חולה מדומה עם פתקים מרופאים, "התקפות-לב" פת אומיות וכדומה. כי הוא יודע מה זה בשבילו בית-מישפט.

תומר

אמנון הרמן, ניו יורק

מעשיזוועה

בכתבה ועכשיו אש"ף (העולם הזה 1940) כותב אורי אבנרי כי "אירגוני ה"פידאיון השולטים באש"ף אינם האירגונים היחידים שביצעו בדורנו מעשיזוועה מחריריים. ששפכו דם נשים וילדים, שהתמחו ברצח זבלה. גופים טרוריסטים דומים ביצעו מעשיזוועה דומים באלג'יריה, בצפון-אירלנד, בוואטיקא, בדרום-תימן, בקניה, במזמביק ובתריסר ארצות אחרות." לפי האינפורמציה הנמצאת ביד, אני מסכים עם אבנרי בקשר לקבוצת הטרוריסטים הלאומנית-דתית בעלת האופי הפאשיסטי בצפון-אירלנד, שמניחה פצצות ורוצחת אזרחים חפים מפשע. אבל בקשר לאלג'יריה ודרום-תימן, שם היתה מלחמת-שחרור לאומית נגד הקולוניאליזם הצר-פתי והבריטי, שהחזיקו בארצות אלה בתור קולוניות ומצאו את דמם של התושבים — שם התנהל מאבק מזוין — צבא נגד צבא. ובקשר לוואטיקא, ידוע שבדרום-וואטיקא יש כיום ממשלה מהפכנית זמנית (המשך בעמוד 12)

דווקא עכשיו - כדאי לך לחמם את ביתך בחנוכי חמם חשמליים מחוצרת דימפלס אנגליה למה?

נפט התייקר
סולר התייקר
חשמל התייקר רק ב-68% !!

הוסף לך את היתרון הבלעדי של המדמוסטט האלקטרוני שבחנוכי דימפלס האזום

חסכון של 25% ומעלה!!!
בצריכת החשמל. כמו כן, אינך חלוי בספק דלק - החשמל נמצא בביתך - תוכל להשתמש מיד בתנור, ללא תלות.

מ.ט. קולטון, בע"מ
שביל המפעל 3, ת"א

אחריות לשנתיים + 8 שנים שרות להשיג בחנויות החשמל המובחרות.

Dimplex
MADE IN ENGLAND
מחמם בשבילך את החורף

מה הן עושות כשאינן משיגות, "סינטבון"

בעיקבות המחסור החלקי בסינטבון, פנתה לאחרונה חברת נקה חימיקלים בע"מ אל ציבור עקרות הבית, במיבצע יוצא-דופן. הנשים התבקשו לספר, "מה הן עושות כשאינן משיגות סינטבון."

כתמורה לרצון הטוב, וכפיצוי לאותן נשים שלא הצליחו להשיג סינטבון, מחלקת חברת נקה 300 חבילות שי רבות ערך, הכוללות ממיטב מוצריה.

אל מטה המיבצע הגיעו עד היום למעלה מ-1,000 תשובות אשר מהן מתבררת תמונה מאלפת.

כמעט כל עקרת-בית המכבדת את עצמה דאגה להצטייד מבעוד מועד במלאי סינטבון. לחילופין הציעו מרבית עקרות הבית שימוש באחד ממוצרי נקה האחרים (בעיקר, "ני" קי") וחלק קטן מהן, "ישתמש זמנית בתחליפים של חברות אחרות, עד שיהיה שוב סינטבון."

כל עקרות-הבית נמצאות בדעה כי לסינטבון אין תחליף. בין הסיבות שצוינו: אינו מוזק לידיים, רב-תכליתי (מחליף בהצלחה את מרבית המוצרים לניקוי הבית) ויעיל במיוחד במשימות קשות כהורדת כתמי זפת וצבע.

המיבצע מסתיים ב-31.12 ובחודש ינואר שוב תגיענה כמויות גדולות של סינטבון לשוק.

דלילה

הבושם הנפלא-לאשה המפתה

אפשר לפקפק בכישוריו של אריק שרון כאיסטרטג וכהוגה פוליטי

— אך קשה לפקפק בכישורו הטקטי כמפקד בשדה

הליילה של אום-נתף

● קיום שליטה אחת ואחידה לכל אורך הקרב, תוך הסתמכות על תכנון מדויק מוקדם ועל ניהול הדוק וישייר של כל הכוחות בתוך הלחימה. כפי שניזכר בניחוח הקרב של טל ברפיה, לא בכל התנאים ניתן לתכנן ולבצע כך, אך ודאי כי כאשר ניתן הדבר, יתרונותיו בולטים ורווחיו גדולים. בתיאור מהלכי הקרב ננסה להראות איך התגשמו העקרונות והכללים הללו. אך לפני שנפנה לאירוע עצמו, איאפשר להימנע מן הקביעה המצערת מאוד, שלא רק מביטחונותיו לא היטיב צה"ל ללמוד לקחים, אלא גם מהעדרותו המולדת ביותר. אחרי ששת הימים אמנם הירבו לספר בשבחי קרב אברעגיליה 67' (המכונה גם קרב אוס'כתף, מפני שהב' קעת מיתחם זה היתה האקט המרכזי בו). אבל עד כמה שהשפעה המעשית נוגעת, כאילו לא היה הקרב הזה לגבי צה"ל ולא נברא. אין צורך לערוך בשאלה זו דיון אקדמי; די להיווכח איך היו כוחות-היבשה של צה"ל בנויים, מאורגנים ומאומנים בעת מלחמת יום-הכיפורים כדי להיווכח שבכל אלה לא השפיעו כלל, לפחות בפועל, העקרונות אשר הוכיחו בקרב זה את נכונותם — בפעם הכמה-אלפים בהיסטוריה הצבאית. אולם הדבר המרגיז ביותר בהקשר זה הוא, שבאזור עגיליה הוכיח צה"ל כי גלום בו פוטנציאל מיקצועי בי רמה איכותית גבוהה כל-כך שלא היתה מביישת אף אחד מן הצבאות האירופיים המעולים בשיא יכולתם — ושי וודאי כי צבאות-ערב כולם עדיין רחוקים ביותר ממנה. אין גם ספק כי עררי-האיכות שבינינו ובין הכוחות הערביים למיניהם יכול לבוא לידי ביטוי מירבי דווקא בקרב בות מורכבים ממין זה, וכי מסיבה זו עלינו לנקטם. אבל לפחות עד עכשיו נטתה צה"ל לכיוון ההפוך — וכך נותר קרב אברעגיליה שז ששת הימים — חיד, כמקרה "סדר וערוך" (SET-PIECE BATTLE) קלאסי.

המצרים חינו

ה מות המצרי בגיורת אברעגיליה-קסימה הורכב מדיוויזיה (אוגדת) מס' 2 המצרית. עוצמתה הכוללת

בכתבה זו ממשיך הפרשן הצבאי בנימין עמי-זרור בניחוח מלחמת ששת-הימים. במהלך פרק זה ינתח במפורט את הקרבות העיקריים — הן לגופם, הן מבחינת הלכחים לקראת מלחמת יום-הכיפורים. בסידרה זו משתדל עמידרור לחשוף את השורשים העמוקים יותר להתמוטטות מערכת התפילות והמושגים של צה"ל ביום-הכיפורים. בהקדמה קבע עמידרור כי ה"מחדל" המפורסם של יום-הכיפורים מילא רק תפקיד קטן באסון שאירע באותו יום, וכי למעשה היו סיבות עמוקות הרבה יותר: אי-הנכונות להבחין בבישלונות, מיסוד חשיגאות שגרמו לכישלונות אלה, וקידוש תורות-הלימה פסולות ומוטעות לחלוטין, שהפכו לניכסיצאן-ברזל. כמו כל המאמרים החתומים ב"העולם הזה", משקף גם מאמר זה את דעתו הבלתי-מצונזרת של הכותב. מובן שהוא לבדו אחראי לה.

מאת בנימין עמידרור

דעומת-זאת, איסכמטיות — נוסח ה"מקור ריות" הנפוצה מדי כצה"ל ושאלנו נוהגים, משום מה, להתפאר בה — איננה, במיקרים רבים, יותר מאשר הונאה-דמיונית כיכרות מיקצועית נחותה, אשר במלחמה איננו מסוגלים לבצע — ותכופות אפילו להכין — את הסכימות הנכונות והבדוקות. אז אנו נזקקים לתחליפים, שהם תמיד גרועים ויקרים יותר, בצורת פאטנטים פשטניים ומאולתרים מתוצרת עצמית. זו אינה "מקוריות", אלא שרלאטאניות פשוטה.

הסכמיות של הבקעת שרון התבטאה בכל שלושת האספקטים הרלוואנטים:

- תכנון הקרב וביצועו. תוך יישום מירבי של עיקרון "ריכוז הכוח";
- תפיסת לוחמה-היבשה כלוחמה רב-חילוית, הנאצעת על-ידי עוצבת רב-חילוית;

אפשר לחזק על יכולתו של אלוף (מיל.) אריאל שרון כאיסטרטג, או על התאמתו לתפקידים פוליטיים. אולם קשה מאוד לפקפק בכישורו כמפקד טקטי. בהיסטוריה הצבאית מוכר ביותר טיפוס המפקד ה"פיי-טר", אשר ניהל ברוב עוזו ותושיה לחימה זעירה של פלוגות או גדודים ואחר-כך, משנעשה גנרל נשאר, בהב' נתן כמו במנטאליה של צפון צעיר ומבטח. המנהל את גייסותיו כאילו היו עדיין כיתה או מחלקה, שתפחו למידי-ענק.

שרון נכבד מהלכו בכך, שעשה בידו להשיג תוצאה גם על אמות הפעלתו של עוצבות גדולות ורבי-חילות, כמיסגרת קרב מורכב. יכולת זו אצל גנרלים נדירה הרבה יותר ממה שנוטים הם עצמם להודות, ואחרים — לחשוב.

תכונה לא-נפוצה אחרת, שגילה שרון בתכנון ובביצוע את הבקעת אברעגיליה בששת הימים, היא לימודו מן הנסיך. אין כלל מקום להשוואת המ"ט השוגה והבלתי-מנוסה של המיתלה ב"קדש" למפקדה-אוגדה שפרץ את מיתחם אוס'כתף בקרב שיינו, ללא-עוררין וגם אחרי יום-הכיפורים. המורכב והיעיל (מבחינה מיקצועית) משל שביצע צה"ל מעורו — אולי מפני שהיה מאד "בלתי-צה"לי" באופיו ובצורתו.

קיללת האילתור

קרב אברעגיליה 67' לא היה הקשה או החשוב בקרבות ששת-הימים. תוארים אלה שייכים בבירור לקרבה-הבקעה של אוגדת טל בפיתחת-ירפיה (אשר תוצ' אותיו בשטח היו כה מוצלחות. עד שבדיעבד הפכו את ההבקעה באברעגיליה לכימעט-מיותרת). ייחודה של הבקעת שרון ניתן למיבוי בשתי מילים: סכמטיות להפליא.

כאחת המורשות היתר-מקולקלות של הפלמ"ח, נהוג בצה"ל לחפס את המושג "סכמט" כדבר שלילי. אין שגיאה מיקצועית גדולה מזו: רק מצבאי בעל יכולת גבוהה, שלרשותו גייסות בעל-ירמה, יכול לבצע בהצלחה את הסכימות הטקטיות אשר ב"סטר", תוך יישומן בהתאמה המלאה לחכרית לנסיבות האחריות שלפניו.

ליטו המצרים כי אינם עבירים. החזית היתה מוגנת על ידי שדות מוקשים.

אין כל ספק כי מבחינת יחסי הכוחות — ולצורך זה יש לחשב את הביצורים המצריים כגורם מכונן משמעותי ביותר לטובתם — היה מצבו של שרון קשה הרבה יותר מאשר מצבה של אוגדה 38 בקדש (אגב, אוגדת שרון היתה אוגדת 38 תותיקה, בגלגול חדש).

אבל מבחינת תבונת ההיערכות וניצול היתרונות והשטח להגנה, יש לומר כי המערך המצרי של 1956, שתיכננו היועצים הגרמניים, היה מחוכמם ומתואם למשימה ולאופי השטח הרבה יותר מחקיקה המודרנית (שנעשה כי

ברגע האחרון רצה המטכ"ל לשנות את התוכנית ואריק סייד בצדק

אורח מיכני ביותר) אשר בנו המצרים לקראת 1967.

תוכנית ההתקפה על מיתחם אוסיכתף כוונה לנייף צול ליקויי ההיערכות המצרית באמצעות הפעלת מירב עוצמת שרון ברימנית, מכמה כיוונים, אבל תוך שליטה הדוקה וריכוזיות מלמעלה.

היה זה מופת של יישום עקרון "ריכוז הכוח" בצירוף המציאותית והנכונה: לא צימץ צומצם של הכוח במקום אחד, מה שמנוע את האפשרות לתמרן ולנצל כהלכה את כל עוצמתו, אלא פריסתו בכמה גזרות באורח מישל, באופן שכל מרכיב בו יוכל להגיע לפדל ביטוי מירבי, תוך שמאמצו מכוון אל נקודת-מוקד משותפת ומתואם במרוקק עם שאר הכוחות, אשר פוזם סוגרים על האויב מכונים שונים ומחצבים אותו, באגרוף נקמץ אחר.

את כוחותיו חילק שרון למשימותיהם כך:

● כוח-ההלם התותי הורכב מחטיבת-שיריון, בפיקוד אל"מ מרדכי, הוטל עליו לכבוש את מוצבי-החוף של מערב אבו-עגילה, להתקדם עד לטווח-מגע עם הקו הראשון של מיתחם אוסיכתף, ושם להתפרס ולסייע ב-קליעה מדויקת על העמדות המצריות. בחיפוי השיריון, לקדם הארטילריה האוגדתית כולה סמוך ככל הניתן למיתחם המצרי, ותתפרס לחיפוי.

● בעוד שהמיתחם מועסק כך בחזיתו, ינוע גדודי סיור מאולתר, שגרעינו פלוגת טנקים קלים אמכ"ס 13, ויחדור מדרום לאוסיכתף, כשהוא חוסם את הציר הנוח מקסימה לכיוון אבו-עגילה.

● מצפון לו, על הדרך הישנה הקרויה דרבי-אל-תורכי, יתקדם כוח נוסף, שעיקרו גדוד חרמ"ש מתוגבר בטנקי שרמן ועימו גם ארטילריה, עד שיגיע אל מול אמצעו של מיתחם אוסיכתף (אשר לא היה פרוס שווה בשוה משני צידי הכביש, אלא נמצא רובו מדרום לכביש) ומשם יעסיק באש את המיתחם, יטעה את המצרים כאילו עומדת להתבצע חדירה באגפם הדרומי וגם יבטיח, יחד עם גדוד-הסיור שמדרומו, כי שדה-הקרב יישאר "מבודד", ולא יופרע עלידי כוחות מדרום, ובעיקר עלידי טנקים שתשלח מפקדת הדיוויזיה מקסימה.

(אחר-כך עתידים היו לטעון כלפי שרון שלא השכיל לנצל כילות את כל הטנקים שלו — אף אמכ"ס לא ירה ולו כדור אחד משך כל הקרב — אבל ברי שהיה עליו לדאוג מאד מפני האיום שמצד דרום, והאמכ"ס דקר השיריון גם לא היו טנקים שעמים אפשר להסתער ולל-חום בתוך מיתחמים מבוצרים).

● כוח קטן נוסף יתקדם היישר מול קסימה ויטעה את המצרים, שהנה שב צה"ל על מהלכיו מקדש.

● מאמץ-מישני, קונסטרוקטיבי יותר תוכנן בצפון: גדוד הצנטוריונים של נתקה, כוון בתוך הדיונות הבלתי-עבירות אל גיבעת 181, ולאחר כיבושה יתקדם ממנה אל צומת אבו-עגילה, יציב חסימות על הדרכים הבאות אליה מאל-עריש ומג'בל-ליבני, וכך יבודד את שדה-הקרב גם מעורפו, אז, בהסביו את מותר הטנקים שלו כלפי מיוזרה, יחול נתקה ללחוף על מיתחם אוסיכתף מעורפו.

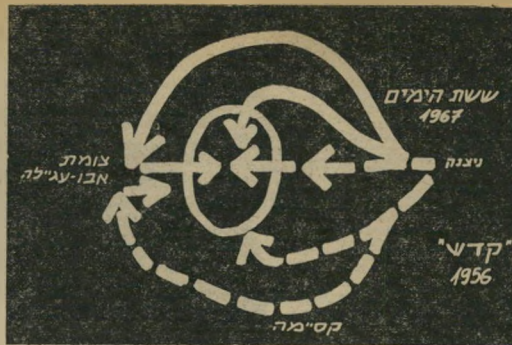
● בעת שכוחות-השיריון נערכים כך באגפים וב-

אייאכשו בלי חי"ר כדי ליצור תנאים שבהם יכריע הטנק

חזית, לקראת מחיצת המיתחם, הורה שרון את הטיבת הרגלים של קוית שתתקדם באוטובוסים עד מרחק של כמה קילומטרים מאוסיכתף ואז תפנה ברגל, ימינה, אל החולות העמוקים, ובנועה בשירות גדודיות תגיע בניווס מדויק אל מול פיתחי התעלות ובמרחק בטוח מהן.

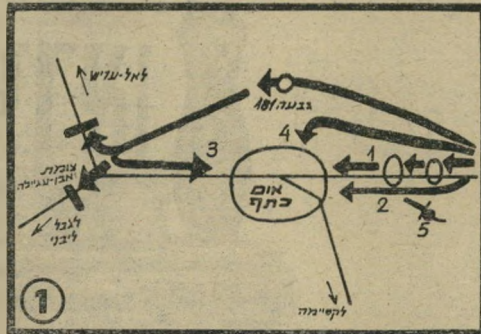
● עוד חי"ר נערך לכניסה אל כל ארבע התעלות הראשיות של הקו הראשון — והעיקרי — אשר במיתחם אוסיכתף, תנחית עליהן הארטילריה האוגדתית הרעשה צהרה אך אדירה (לפי מושגינו), משך כמחצית השעה, ואז יחדרו בדיווי של קוית אל התעלות בבח אחר ויסי תערו בהן קדימה, כשהם לוחצים לטהרן לכל אורכן.

● אבל הטנקים לא ימתנו להשלמת תטיהור. מייד (המשך בעמוד 24)

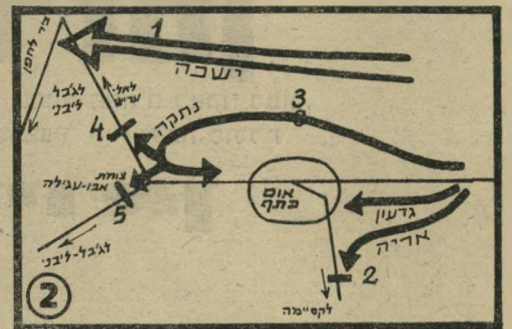
ההשוואה

של קרבות אבו-עגילה בשתי המלחמות. ב"קדש" (קוויס מקור) נבלם הלחץ החזיתי, לא בוצע האגרוף, ואילו החדירה לעומק בוצעה אך לא נוצלה. בששת הימים (קוויס מלאים) חדרו כל המאמצים לתוך המיתחם עצמו.

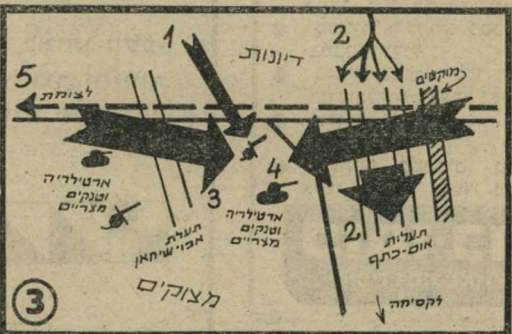

ההיערכות

(1) כוח אל"מ מרדכי כובש את מוצבי-החוף ומתרכז בחזית ההבקעה, על ציר הכביש. (2) כוח גידעון, מחטיבת מרדכי, מתפרס ומסיח את מרכז ודרום המיתחם. (3) כוח נתקה כובש את גיבעת 181, ואת צומת אבו-עגילה, ונערך לתקיפת המיתחם מן העורף. (4) חטיבת קוית נערכה להסתערות מצפון, לתוך התעלות. (5) הארטילריה האוגדתית מקודמת לטווח של הגשת סיוע יעיל לכוחות.

בידוד שדה הקרב (1) בידוד ב-רמה האופרטיבית: חטיבת יסכה מאוגדת אברהם יפה נערכה בוואדי חרדי, ותופסת את צומת ביר-לחפן, מבודדת את מערך אבו-עגילה מאל-עריש, ואת אל-עריש — מאבו-עגילה ומג'בל-ליבני. (2) בידוד כלפי דרום: "כוח אריה" (גדודי סיור מאולתר) חוסם את צירי-התנועה מקסימה לאוסיכתף, ומבטיח את אי-התערבותם בקרב של כוחות ה-דיוויזיה מס' 2, הערכים שם. מצפון, "כוח גידעון" המסוגל לסייע בשעת הצורך. (3,4,5) כוח נתקה תופס את גיבעת 181 (3) ומבטיח את עורפו של קוית, לאחר מכן כובש את הצומת וחוסם את הדרך מאל-עריש (4) ומג'בל-ליבני (5) לכוחות המצרים שהיו באזור.

האגרוף נקמץ (1) הפתעה ממעל: כוח-הצנחנים של דני נוחת במסוקים ופושט על הארטילריה המצרית שמול גזרת הפריצה. (2) טיהור התעלות: חטיבת קוית חודרת לתעלות מצפון ומטהרת אותן לכל אורכן. (3) הלם מאחור: כוח נתקה פורץ בלילה, דרך הצומת, אל תוך המיתחם. (4) מכת החסד: כוח ששון מבקיע חזיתית, על ציר הכביש, ובשליטת אל"מ מרדכי מנהל, עם הטנקים של נתקה, קרב שריון-בשריון בלב המיתחם. (5) בשעה 04.30, בעוד קרב הטיהור בעיצומו, חוצה את המיתחם, לכל אורכו, חטיבת אלחנן מאוגדת יפה ונעה לביר-חסנה.

היתה מרשימה ביותר: 3 חטיבות חי"ר, 3 "סוג" שיריון (כל יחידה כזו היתה בסדר-גודל של גודל-טנקים מערבי) עם כ-150 טנקים בסך-הכל, ו-2 חטיבות של ארטילריה. כוח זה נערך בשני מערכי-מישנה עיקריים. האחד, בו נמצאה גם מפקדת הדיוויזיה, נמצא באזור קסימה בעיקבות קדש העריכו המצרים כי צה"ל ישוב גם הפעם וינסה לפתוח את ה"ססק" שבמבוא "צירי-המרכז" באמצע עות הבקעה בקסימה, אשר ממנה ניתן גם לפנות הישו אל "צירי-הדרום"; או, באגרוף עמוק דרך ביר-חסנה (ובר) עיקבות גודל הטנקים הקלים של חטיבה 7 בקדש, אל צומת-המפתח של ג'בל-ליבני שעל "צירי-המרכז". האפשרות של הבקעה בקסימה אכן נדונה, אך נד-

אין להשוות את המחם הכושל של 1957 למפקד האוגדה המוכשר של 1967

חתה — ובדין כך: מפני היעדר מיתחם חזק בינה לבין אבו-עגילה, לא יכלו המצרים להבטיח כהלכה את מרחב-הביניים הזה, וכך ניתן היה לבודד את שני חלקיה של דיוויזיה 2, תוך ריכוז כל המאמץ נגד האחד.

ואכן, תוכנית ההתקפה של אוגדת שרון קראה לתקיפת מערך-המיושנה של אבו-עגילה לבד, תוך התעלמות מוחלטת מזה שבקסימה, כבר מן הראאה של אכטחת האגף מפני אפשרות התערבותו.

כך, בכמה אחת, צומצם הכוח המידי שבפני אוגדת שרון לכדי מחציתו בלבד: חטיבה מוגברת של חי"ר, כ-80 טנקים וכ-70 כליר-ארטילריה (מילבד מרגמות ואמי צעי נ"ט שביחידות החי"ר). כמו ב-1948 ובמערב-סיני 1956, היה גם הפעם רוב הכוח ערוך במיתחם אוסיכתף (שחלקו העורפי היה אוסי-שיחאן). מיתחם מישני של גדוד חי"ר, עם ארטילריה וטנקים, מוקם על גיבעת 181 שמר צפון, במשימה למנוע אגרוף עמוק מצד זה, וכן כדי לאיים מן הצד על כל חדירה אפשרית מכיוון הכיש אל-עריש.

חלק מכווח-השיריון המצרי נערך בתוך המיתחם עצמו, והמותר נמצא בצומת אבו-עגילה, כעתודה מקומית ניי-דת למכות-נגד, וכן לאכטחת נקודה חיונית זו. תיגבורות נוספות יכלו להגיע קודם-כל משאר כוחותיה של דיוויזיה 2 אשר בקסימה, וכן מן "הקו השני" שבג'בל-ליבני.

לרשות שרון עמד כוח של כ-130 טנקים מסוגים שונים (רובם מיושנים): כוח ארטילרי בן 6 גדודים, ו-כימט 3 חטיבות חי"ר (חטיבת צנחני-מילואים של דני מט, חטיבת חי"ר — כולל יחידות נח"ל — בפיקוד קוית אדם, היום אלוף פיקוד-הדרום, ויותר מ-2 גדודי חרמ"ש מילואים).

מלואיתו של שרון כוונה ליצור תנאים כאלה, שהמערך המצרי יובקע כמחירות האפשרות ער למיזה שתאפשר החדרת טנקים לעומק, מה שיכטיח בוודאות את התמוטטותו ואת השמדתו במחירות, תוך כדי מניעתן של ה-תיגבורות המצריות, הניכרות מאוד שכאיוור, מזהגיע אל שדה-הקרב או מזהגיש פיוע יעיל למיתחם אוסיכתף.

גורם אחר שלחץ להבקעה מהירה התבטא בכוחות פיקוד-הדרום להחזיר אחת מחטיבות-השיריון של אוגדת אברהם יפה דרך שרון, כדי שתגיע בהקדם האפשרי למר-חב ג'בל-ליבני—ביר-חסנה, שם נחותה אפשרות להתי-חוללת קרב-טנקים רבתי לאחר ההבקעה.

חשוב גם לדעת כי שרון תוכנן מלכתחילה לתקוף את אוסיכתף 12 שעות אחרי שהחל האלוף ישראל טל את הפריצה בגזרת רפיח. מובן כי מוטב היה לפתוח בהקדם את "צירי-המרכז", כדי שההתקדמות לתוך עומק סיני תיעשה עם כל הכוחות, ולא יישנה מה שאירע בקדש, בעת שרק חלק מן הכוחות חדרו פנימה, בעוד האחרים עדיין נשחקים במאמץ-ההבקעה באבו-עגילה.

מיתחם אוסיכתף נמצא במרחק של כ-25 ק"מ מעבר לגבול ישראל, היו לכך שתי משמעותות רציניות: הפתעה לא כאח באחשכו, כי המצרים יכחינו כמות מיר עם הצתו את הגבול; לא יינתן לפתוח מייד בהתקפת המיתחם העי-קרי, אלא יהיה צורך במסע-התקרבות ובכיבוש מוקדם

איזה קרב - כמו ששון, כמו סטוכר - אחד האלכיים והגדולים ביותר...

של מוצבי-החוף, כדי לקדם אל שיטח-ההיערכות את הכוחות ואת כל הארטילריה — אותה היה צורך לפרוס חמישה קילומטרים בלבד משולי אוסיכתף, כך שלמרות טווחה הקצר מדי תוכל בכל-זאת לסייע ביעילות ליחידות המסתערות.

המיתחם עצמו היה עמוק מאד — כ-10 ק"מ. הקו הראשון של המצרים ניבנה מארבע תעלות מקבילות ארי-כות, חפורות לאורכו של רכס אוסיכתף, זו מעל ומאחרי זו. מאחורי, באוסי-שיחאן, נמצאה קבוצת התעלות השנייה. בין שני קווי התעלות, וכן בעורף, נמצאו הטנקים וה-ארטילריה של המיתחם. אורן התעלות הגיע לכדי ארבעה קילומטרים, והן נשענו באגפן הדרומי על מצוקי ג'בל-לפס. מצפונן השתרעו חולות עמוקים, שמשום-מה התי-

(המשך מעמוד 9)

שניהלה מאבק מזויין נגד הכת הצבאית של סייגון ונגד האימפריאליזם האמריקאי. יעקב גרונברג, שוודיה

● בכל הארצות הנ"ל ניהלו הכוחות הלוחמים מעשי זווועה רבים באוכלוסייה הי אורחית — החל בשחיתת תומכיהם וסייגון ומישפחותיהם בכפרים ויאתנאמיים שוכ בשו בידי הוואיטקונג, וכלה בהטלת רי מונייד לתוך בתיקפה מלאי נשים ו ילדים באלג'יר.

פרוטקציה בשגרירות

ישנה כאן בוואשינגטון בעיית-עסוקה. לדעתנו יש זכות לכל סטודנט ישראלי להתקבל לעבודה לתקופה מסוימת בשגרירות. מאחר ומרבית העובדים והעובדות המקומיים עובדים כבר למעלה מחמש שנים, למרות שהתקופה נקבעה רק לשלוש שנים, לא נותנים לנו הזדמנות להתקבל לעבודה.

יתרה מזאת, אחוז ניכר של מזכירות בשגרירות שהן יורדות, מחזיקות דרכונים אמריקאיים.

האם השגרירות מעודדת ירידה? ואם לא, מדוע לא בודקים את העניין.

ג'ורא אדר,

יו"ר ארגון הסטודנטים, ושינגטון

מיכתב גלוי לרן בן-אמוץ

להלן כמה הערות, בתגובה לראיון העצמי של ידידי מר דן בן-אמוץ (העולם הזה 1919) ולדבריו בשבוע שעבר בתוכנית הטלוויזיה טנדו:

(1) למרות שזילזלת בראיוןך הנ"ל ב-מבקרים ובביקורת בכלל, תמיד ביקרת ועשית, "הנהלת חשבונות" עם העבודות, גם סיפורותיות, של האחרים ("אם משה

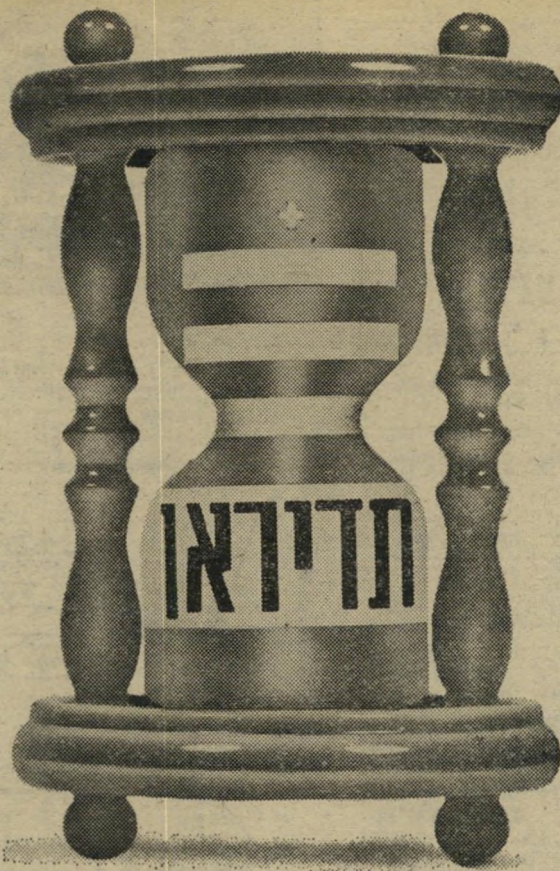
דן בן-אמוץ
הנהלת חשבונות

שמיר סופר אני צוללת" וכו'). כשבא משה/הוא לבקר את עבודתך אתה מת-נגד בכל תוקף ומחליט: "אני לא מקבל שום ביקורת כסמכות שיפוטית עליה שקובעת את ערכה של עבודתי."

אתה, שפירסמת תמיד את דעותיך ורעיונותיך ברבים, מתייחס אל ציבור הי קוראים — אותם קוראים המכילים היטב את דעותיך, אותם קוראים שקנו כרטיסים להצגותיך בחמאם וכו' ובכך איפשרו לך לעשות כספים, ובעזרתם תוכל אף בעתיד להמשיך לגרוף רווחים מבלי להסתכן ("החליט אף הוא, כמוני, שברגע שתהיה צפויה סכנה ממשית להמשך קיומו הפיסי, הוא יאלץ לוותר על תוכנית-חיינו ועל מימוש יכולותיו, ולהסתפק בקיום במקום אחר") — שכביכול עד להופעת סיפורך (ובו "המוקשים הרעיוניים" שעליהם גא' וותך) לא ידעו לחשוב, אגב, כשאחתם קוראים שעשו לך "ביטוח חיים" חיים, שכבו פצועים בבתי-חולים וחיכו לקורטוב של עידוד, סרבת להופיע בפניהם.

(2) "לצורך זה הנחתי שהאקספרימנט הציוני נכשל והנחה זו ניתן לבסס", אתה, שמתנגד לרעיון הציוני (וקימה של מדינה יהודית בא"י) — וממשיך לשבת בארץ ו-מסרב להשתתף בבחירות — פירוש הדבר שאתה מסכים עם הפיתרון הערבי, במאמר הערבים חושבים בשבילך, הפתרון לדעתך הוא — הגירה וטמיעה בקרב הגויים. למס-קנה זו כבר הגיעו רבים אחרים זמן, בחלקם לא ישבו בארץ, בחלקם עלו אליה, עזבו אותה ועזובים אותה גם כיום. ל-זכותם יאמר לפחות כי לאחר שהם "ירק" לבאר הם הפסיקו "לשתות" ממנה.

ישי וישקובסקי, רמת-גן

פירסום פרס ספרותי

יותר זמן

יותר זמן. הרבה יותר שעות פעולה לטרניסטרור, לפנס הכיס ולכל מכשיר בו נמצאת סוללת

תדיראן

סוללות תדיראן ליותר זמן

החורף אינו סוף

- עונת הצלום!!
- בעזרת פלש אפשר לצלם גם בחדר וגם בחושך מוחלט!!
- מכשירי הקרנה, מסכי הקרנה במבחר גדול.
- פיתוח צבעוני ע"י המעבדות המשוכללות בארץ!!
- צלומי פספורט
- בן-רגע!!
- העתקת מסמכים, במקום בימי שלישי סגור כל היום

כוסטו-ברגר

חיה, רחוב החלוצין 31

מעוניין להכיר בחורות נחמדות?

אם אתה צעיר בעל רמה, פנה ל"אורנים" — מכון להכריות והת-כתבויות. שפע הצעות היכרות — חיילות, סטודנטיות ואחרות. ת.ד. 30787 ת"א; ת.ד. 253 חולון.

חשבון 1943

זוהי חידה חשבונית. כל ריבוע מסמל סיפרה. לאותן חספ-רות יש אותם סימנים. בעזרתן של פעולות חיבור וחיסור כפל וחילוק יש למצוא איזו סיפרה מצוין כל סמל של ריבוע.

$$\begin{array}{rcl}
 \begin{array}{|c|c|c|c|} \hline \text{X} & \text{X} & \text{X} & \text{X} \\ \hline \end{array} & : & \begin{array}{|c|c|c|c|} \hline \text{X} & \text{X} & \text{X} & \text{X} \\ \hline \end{array} & = & \begin{array}{|c|c|c|c|} \hline \text{X} & \text{X} & \text{X} & \text{X} \\ \hline \end{array} \\
 & & & & - \\
 \begin{array}{|c|c|c|c|} \hline \text{X} & \text{X} & \text{X} & \text{X} \\ \hline \end{array} & \times & \begin{array}{|c|c|c|c|} \hline \text{X} & \text{X} & \text{X} & \text{X} \\ \hline \end{array} & = & \begin{array}{|c|c|c|c|} \hline \text{X} & \text{X} & \text{X} & \text{X} \\ \hline \end{array} \\
 & & & & + \\
 \begin{array}{|c|c|c|c|} \hline \text{X} & \text{X} & \text{X} & \text{X} \\ \hline \end{array} & + & \begin{array}{|c|c|c|c|} \hline \text{X} & \text{X} & \text{X} & \text{X} \\ \hline \end{array} & = & \begin{array}{|c|c|c|c|} \hline \text{X} & \text{X} & \text{X} & \text{X} \\ \hline \end{array}
 \end{array}$$

ממשלת התאבדות לאומית

מתי החליט הנשיא המצרי לפתוח במלחמת יום הכיפורים?

הוא עצמו העיד על כך בגילויי לב: ברגע בו קיבלה ממשלת ישראל את "מיסמך גלילי" כי מיסמך זה, שנתקבל על פי תכתיבו של משה דיין, קבע תוכנית להתנחלות ישראלית ברחבי השטחים המוחזקים, ובייחוד להקמת העיר ימית בחוף סיני. הדבר שיכנע את אנוואר אל-סאדאת, בצדק, כי ממשלת ישראל סגרה את האופציות לשלום, ואף אינה חולמת להחזיר את השטחים המוחזקים. **כיום מתכוננת צמרת ישראל — אותה צמרת שגורמה לאסון יום הכיפורים — לגרום לרית שגרמה להרבה יותר.**

הולכת ומתגבשת תנועה רחבה להקמת "ממשלת חיי רום" או "ממשלת אחדות לאומית". כלומר: לצירוף הליכוד לממשלה.

הקמת ממשלה זו תהווה, בעיני העולם הערבי, הודעה קיצונית עוד יותר מאשר קבלת מיסמך גלילי בשעתו. היא תשכנע את העולם הערבי, בצדק, שממשלת ישראל זנתה סופית את המאמץ להשגת השלום, וכי היא סגרה את כל האופציות זולת אחת: להחזיק בכל חי שטחים, ויהיה מה.

ביום שתקום ממשלת הליכוד חלואי ישראל, ייגזר דיומאות על אלפי צעירים ישראלים וערביים. **כי באותו יום יחליטו מדינות ערב לפתוח שוב במלחמה.**

מאותו יום, שוב לא תהיה השאלה: האם תפרוץ מלחמה חמישית בין ישראל ומדינות ערב. השאלה תהיה רק: מתי תפרוץ המלחמה, ומי יקדים את מי בהנחת המכה הראשונה. **ממשלת הליכוד חלואי חלואי פירושה, פשוטו כמשמעו: מלחמה.**

וואו חי

הדבר ייראה כך לא רק לערבים. הוא ייראה כך בעיני העולם כולו. הוא ייראה כך גם לציבור הישראלי.

כי זה יהיה נכון. פוליטיקאים קטנים, כמו משה קול ורעיו, יכולים להעלות בדעתם שאפשר לרמות את העולם כולו בתחבולות עלובות. אולם יש דברים החורגים מתחום תחבולה כלשהי.

צירוף הליכוד לממשלה אין דינו כצירוף הנפול. כי אין דימיון בין יצחק רפאל ומנחם בגין. לטובה או לרעה, המדינה והעולם מכירים את מנחם בגין כמות שהוא. כאדם ישר, שלם עם עצמו, קנאי ותחלטי, החי באמונתו ואינו מוכר אותה עבור נידע'עדים או כיסא.

משה קול החליט שעל בגין לחתום על קווי היסוד של הממשלה הקיימת, ולקבל על עצמו את מדיניותה, ובכללה הדיבורים על "פשרה טריטוריאלית". ולו רק משום ש-ממילא אין כל תוכן ממשי לדיבורים אלה.

כשנשאל על כך מנחם בגין בטלוויזיה, התחמק בצורה בולטת מלהסכים לכך.

אבל אפילו היתה בנמצא איור שהיא התחכמות, ש-תצריך את בגין לממשלה מבלי שתאלץ את הממשלה לשנות בגלוי את מדיניותה, לא היה בכך כל ממש.

בגין בממשלה יהווה וואו חי על כד מעשה שיש בו להביא להחזרת חזק נדשה בגדה המערבית, ברצועת עזה ובגולן. הוא יהווה וואו חי גם על החזרת שטחים כסיל, אלא במיסגרת "הסכם שלום מוס" שכד אינו אפשרי כד עוד אין שלום כולל לאורך כל הגבולות.

נוכחותו של בגין בממשלה תנע מראש כל אפשרות של הידרבות עם חסלטינים. ולא-כל-שכן עם אש"ף — אפילו יתאפשר חזרה עליידי הכרת אש"ף בעקרן של יחידים בשלום עם מדינת ישראל.

בקיפור: עצם נוכחותו של בגין בממשלה, מי שקלו הסגור, כוחה שייכנסו שלו, גודל סיעתו ושלמות תפיסתו ימנעו מראש כל צעד משי מעותי שייכד לחזק את ישראל מן המבוי הי פתום הנורא שהיא תקועה בו עתה.

זוהי האמת. אמת זו תובן היטב, ובדיוק נמרץ, בכל בירה ערבית ובכל בירה עולמית. **מאותו רגע יתחילו גלגלי המלחמה להסתובב.**

לקראת מצדה

המלחמה הבאה תהיה אסון לאומי — מכל היבחינות.

יש אנשים בישראל, וייתכן שמיספרם הולך וגדל, הי מתחילים להתגעגע אל המלחמה הבאה. לא מפני שחם אותה מלחמות, אלא משום שהמצב הנוכחי מייאש אותם, ונדמה להם כי שינוי כלשהו, ולו גם בדרך של מלחמה, יהיה טוב מחמשך המצב הנוכחי.

גישתם מזכירה את סיסמתו של אשף התעמולה הנאצית, יוזף גבלס. שהעלה את מיפלגתו לשלטון בעזרת הסיסמה: "מוטב סוף של אימה מאשר אימה בלא סוף".

זוהי תכונה אנושית טבעית. אולם המלחמה הבאה לא תוכל להביא לישראל כל ישועה.

אסילו הצדיק צה"ל להנחית את מכת ההפתע הראשונה, ולהשיג ניצחון טאקטי מרשים ביד שדה — לא יבוא הדבר ניצחון לישראל, אלא להיפך — שואה מדינית.

כי אין המלחמה מתנהלת בחלל ריק. כל מלחמה היא אקט פוליטי, להשגת מטרות פוליטיות, והיא כפופה לי מציאות הפוליטית.

המציאות הפוליטית של סוף 1974 היא זו:

● ישראל אינה יכולה עוד לנהל מלחמה, גם קצרה ביותר, ללא הסכמתה ותמיכתה המאסיבית של ארצות הברית. קשה להעלות על הדעת מצב שבו תינתן הסכמה זו, הכרוכה בחטלה מידית של חרם-נפט טוטאלי על אמריקה.

● גם אם יוסר מיכשול זה, יביא ניצחון צה"ל (אם במכה הראשונה, אם במכה חוזרת, אחרי התקפת ערבית) להתערבות מאסיבית מידית של ברית-המועצות. מובטח מראש אולטימטום סובייטי לחזרת הכוחות, ואין כימעט ספק שברית-המועצות תשים את האולטימטום על-ידי הפעלת כוחות סובייטיים.

● במיקרה הטוב ביותר, יביא הדבר לעימות גלובלי, מסוג זה שאירע לקראת סוף מלחמת יום-הכיפורים, כאשר תכריזו ברית-המועצות וארצות-הברית על כוננות גרעינית בכוחותיהן המזוינים.

● עימות כזה יביא בהכרח לחתערבות משותפת של שתי המעצמות נגד ישראל, כדי למנוע מלחמת-יעדים שרשית.

כל זה בטוח לחלוטין. ברגע שייעצרו הצבאות — ולא חשוב כלל היכן יעמדו וצבאות צה"ל באותו רגע, לפני או אחרי דמשק, ממוינת או ממערב לתעלה, ליד הירדן או ברמת-המזון — תהיה ישראל נתונה במצב פוליטי הרבה יותר גרוע מזה שהיא נמצאת בו עכשיו.

שתי המעצמות יחזיקו בצווארה, כמו שתי ידי שד חונק, ויכפו עליה את הזוויות והי יתגבשים קעת — החזרת השטחים לאורך שנישט הגבולות, הכרה באש"ף, והסדר שיכד מדינה פלסטינית.

המצב יהיה דומה למצב הנוכחי, אך הרבה יותר גרוע מבחינת הרדיפות, הלחץ ומאזן-הכוחות.

כל זה — אחרי שנהרגו רבים וטובים בחזית ובעורף. **באותו רגע תעמד בפני ממשלת הליכוד**

הלאומי הבירה: כניעה או מצדה.

ברור מאד לאן יוביל או מנחם בגין. **אל מצדה, אל ההתאבדות.**

טוב לאגו

ל זה ברור פליכד לאדם בררדעת, עד שמפליא וי מדהים להיווכח שפוליטיקאים שאינם כסילים גמורים או חרפתנים חסרי-מעצורים מעלים את הדישה להקמת ממשלת ליכוד.

מה מניע אותם? ייתכן שיעצק רבין רוצה בכך בסתר-ליבו. כל ראש-

ממשלה שואף למעמד של מנהיג לאומי בלתי-מעורער. אפילו גולדה מאיר, שהתנגדה להקמת ממשלת-הליכוד ערב מלחמת ששת-הימים, רצתה בה ברגע שהיא עצמה הפכה ראש-ממשלה. כי ראש ממשלת-ליכוד נהנה ממעמד של מנהיג לאומי-כללי, המוכר כראש-העם עליידי כל הכוחות, וזה מחגיף לאגו.

ייתכן שכיום מונע רק וטו אמריקאי חריף את תמיכת רבין בהקמתה של ממשלת-הליכוד. מדוע תומך בכך איש כמו אהרון יריב? קשה לדעת. יריב מסוכסך עם רבין. מעמדו בממשלה מעורער. ייתכן שהגיע למסקנה שרצויה מלחמה חדשה, או שהוא פועל מתוך יאוש גמור.

מורה עוד יותר התנגדותם של משה קול ושות', לאחרונה רכבו על סוס-השלום. הם דיברו על "אוטונומיה פלסטינית" (שהם הצביעו נגדה בשבע השנים האחרונות בכנסת), וחלמו פומבית על הקמת "מרכז ליברלי מתקדם" אפילו מוח פוליטי מוגבל צריך לדעת כי הרעיון של הקמת ממשלת-הליכוד הוא ההיפך הגמור מכל הדיבורים אלה. סוף למאמצי השלום. סוף לאוטונומיה פלסטינית. סוף למרכז ליברלי, וגם סוף להשפעה כלשהי של קול בממשלה, שמתוכה ייעלם בוודאי גידעון האוזנר, בגלל מאזן-הכוחות החדש בה.

אם כן, מה מריץ את קול? יש עי כך רק תשובה אחת: האופורטוניזם הקדוקל ביותר. מילגת הד"ע מוכנה לזכור את נישמותה תמדי רת רגע אחר שד סופוריות בחוגי הימין, וי היומיה שהיא מאחדת את העם.

מבחינה פנימית, אין כל הבדל בין הממשלה הנוכחית ובין ממשלת-הליכוד. אליהוהן של הליכוד שותפים לי חלוקת-השלל, וחלקם של מרכיבי הליכוד בפרשיות השחיתות האחרונות אינו נופל מחלקם של המערך ר המפד"ל. הליכוד אינו יכול לוותר על קו דמגוגי סוציאלי בהסתדרות, מחשש פן תאבד חרות את אחיזה בשכונות העוני, שהן מקור כוחו ברחוב. בכנסת אין הליכוד מהווה אופוזיציה רצינית, והצטרפותו לממשלה לא תשנה דבר.

ההבדל היחיד בין שתי הממשלות הוא כלפי חוץ. למרות שהממשלה הנוכחית ממשיכה למעשה בקו הנוקשה של גולדה מאיר, מאמינים רבים בעולם שהיא תרקוד לפי החליל האמריקאי ותהיה מוכנה לפשרה, לפחות על פי פקודה מושיגטון. **ממשלת-הליכוד לאומי תהיה מיגדרור, שיאוי תת לעינם כונו: ישראל עתה על דרך חתית אכרות הלאומית.**

חזית ההצלה

ה צד המפחד ביותר בהתפתחות זו הוא היעדר הי נוגדנים להתדרדרות.

הגוף הרציני היחיד שהרים את קולו נגד רעיון מדי שלת-הליכוד הוא מפ"ם, שאימיה בפרשה מן הממשלה והמערך אם יתגשם רעיון זה. אולם מפ"ם לא עשתה בימים האחרונים דבר, כדי ליצור חזית ציבורית רחבה לבלימת הגלישה לעבר הליכוד. **דרושה הקמתה המידית של חזית להצלת המדינה — חזית של כל הכוחות המסוגלים למנוע את העייה עי דרך ההתאבדות הלאומית, המסוגלים להציב בפני הציבור מדיניות שפוייה בעיניי חוץ ופנים.**

בשנה שעברה יאז מלחמת יום-הכיפורים נעשו נסיון נות רבים להקמת חזית כזאת, וכולם נכשלו בגלל סיבות של מהיכך, חשבויות קטנטנים של אישים וקבוצות. מיטב הכוחות, שיכלו לתת יד לחזית זו, ולהפכה לגורם לאומי ממדרגה ראשונה, היפנו את גבם לניסיונות אלה בבחילה.

אולם עתה צריך להיות ברור לכל אחד מן האישים, הקבוצות והתנועות כי מתקרבת הי שעה הי. קרובה הנקודה שממנה לא ייתכן עוד שיבת המדינה אל דרך-המלך.

אם לא יקום עתה ליכוד כוחות-ההצעה מוד ליכוד כוחות-ההתאבדות — יביא הדבר כנייה דיוורות רבים.

העם

למות בעד מעלה-אדומים

מה גרוע יותר:

שריפת גופות בבית-שאן

או החלטה

ממשלתית בירושלים?

הזעזוע אחד השבוע את כל אזרחי ישראלי. הם נחרדו למראה פולחן-הוועדה שנערך בבית-שאן, כאשר ההמון ההיסטורי נרדף את גופות הפיראטיות מבעד לחלון ושרף אותן על הכביש, יחד עם גופת אחד הקורבנות, שנחשב בטעות כפיראט.

הציבור הישראלי נחרד לא רק מן ה"בארבריות" של המעשה, אלא גם מתוצאותיו: בכל כליהתקשורת בעולם הובלטה וזוועה זו יותר מן הוועדה המקורית של הפיראטיות. בעוד שפעולת הרצח יכלה לעזור להסברת ממשלת ישראל בעולם נגד אש"ף, סייעה פה"ש הגופות לתעמולה הפלסטינית והציגה את ישראל כפראית.

אולם אפשר היה להבין לליבם של מתי פירעי בית-שאן, הם נסערו למראה הרצח של קשישים חפים-מפשע. הם הגיבו כפי שהגיבו אבותיהם בארץ-מוצאם. מערכת החינוך הישראלית לא הצליחה, כנראה, להקנות להם דרכי-תגובה אחרות.

אך מעשיה של ממשלת ישראל במשך השבוע היו ממורים יותר, ונסלחים פחות. אלו-קבר, הרחק מן השאון של בית-שאן, ומן הזעם של ההמון הסוער, התכנסה ממשלת ישראל בבניין שקט בירושלים. אחרי דיון תרבותי שליווה החליטה להקים עיר ישראלית חדשה במעלה-אדומים, בין ירושלים ויריחו, וקרייה תד"ש בעצמות, מצפון לעיר.

על פי ההסברה הרשמית, נתקבלה החלטה כתגובה על הפועתו של יאסר עראפאת באו"ם והחלטת אינסק"ו בעניין ירושלים. כך הוצג הדבר גם לעיני העולם. אם יש בכך אמת, הרי זו תגובה בלתי-רציונלית אף יותר מזו של הבית-שאנים. כי החלטה זו חמורה הרבה יותר משריפת הגופות, והיא עלולה להביא על ישראל אסונות גדולים יותר מכל מעשי-ההתפרצות הספונטניים בעיריית-הספר. הקמת השכונות החדשות פירושה: מנווירגמור עם ממשלת ישראל להתנגד לא רק לכל פשרה אפשרית בירושלים עצמה, אלא גם בגדה המערבית. אפילו לפי תוכנית-אלון, נועד כביש יריחו-ירושלים לשמש כפרוודור ערבי בין הירדן והגדה המערבית. השבוע, כאשר הצביע יגאל אלון בעד הקמת ישוב מעלה-אדומים על כביש זה, הוא קבר את תוכניתו. ניצחון "אימונים". כשם שמיסמך-גלילי שיכנע, בשנה שעברה, את מנהיגי ערב שאין להם סיכוי לקבל את השטחים המוחזקים בחזרה בלי מילחמה (ראו עמוד 13), כן תשכנע אותם החלטה זו של הממשלה שאין עוד סיכוי להמשך מאמצי השלום של הנרי קסינג'רי. יתכן שעם קבלת החלטה זו, עברה הרכבת המרחבית סופית מפסי השלום לפסי המלחמה.

האמת היא, כמובן, שהחלטה לא היתה תגובה על מעשי האו"ם. יצחק רבין פרע שטר שעליו חתם למפד"ל עם כניסתה לממשלה. הוא מכר לה את ההתנחלות הזאת כדי שבורג ורפאל יוכלו להצדיק את הצטרפות מיפגלם לקואליציה בפני הקנאים של "גוש אימונים". השאלה היא מי ישלם, בסופו של דבר, את החשבון.

מדיניות

מולאדיוסטוק יצאה תורה

השניים החליטו:

דדחין על ישראל ועל אש"ף

שם חדש הצטרף השבוע למפת הערים הזרות והרחוקות, מכאול ועד רבאט, שר בכון נחתך גורל הארץ. שמה של עיר מושלגת בקצה סיביר, לא הרחק מן המקום שבו איבד יוסף טרומפלדור את זרועו. יעבור זמן עד שיתכרר מה כדיוק התרשם בולאדיוסטוק, כאשר נפגשו ליי-אונד ברוצ'ייב והנרי קסינג'רי, בנחתותיו של ג'ראלד פורד. אך גם מנוסח ההודעה שפורסמה, אפשר ללמוד הרבה. אש"ף וז'נבה. שני הגדולים הכירו במצב החדש שנוצר במרחב, עם ניצחונם

1943

העולם הזה

השבוע

9	8	7	6	5			4	3	2	1
			13		12	11				10
		16					15			14
	19					18				17
		24		23			22		21	20
			28	27				26	25	
					30					29
35				34			33		32	31
	42	41			40	39		38		36
		46		45		44				43
							48	47		
54		53		52		51			50	49
		58			57		56			55
		62		61				60		59
			65		64				63	
				67						66
72				71			70		69	68
	79	78			77	76	75			73
							81			80
			82							
				86		85		84		83
				91		90		89		88
					93					92

מ א ו נ ד :

1. לאחר מעשה.
2. צמחי-בר ממישפת הלופיים.
3. הפעיל את הרובה.
4. מילת-שאלה.
5. לא קר.
6. גץ.
7. יביא תועלת.
8. מין דג.
9. אסטרונום.
10. נעימות.
11. נור.
12. גוף שלישי רבים.
13. שר בממשלת ישראלי.
14. מישכן.
15. מישכן.
16. מאבני-הרי.
17. חיים.
18. ננס.
19. עני.
20. בהשאלה: ישיש מופלג.
21. שדה שצמד-שוורים יכול לחרשו ביום אחד.
22. מילחמת-שוורים.
23. נזלי-החיים.
24. מין מחול.
25. כריכה.
26. מידה להמירות-הקול.
27. מילת-ברירה.
28. מלך הביצה.
29. כינוי לאמה.
30. זכר בבקר.
31. ספר משל אמיל וולא.
32. אי-שן.
33. ירביק.
34. עץ חוסי-שחור קשה ויבד.
35. קידומת הולנדית.
36. אוצר.
37. אימה גדולה.
38. גבאי.
39. גדול במאי סירטיה-ראווה (ש"פ).
40. ח"כ צעיר (ש"מ).
41. תרופה.
42. כלל כלייהשיט של מדינה.
43. סטרא-אחרא.
44. יעשה בטובו.
45. דוכן מוגבה.
46. עננים.
47. עיירה ליד פרדס-חנה.
48. ערף.
49. עמס על גבו.
50. מחצית 11 מאונך.
51. מילת-זירון.

מ א ו נ ד :

1. אין. אפס.
2. מחמיר.
3. תבואת-קין.
4. גיבעה קטנה.
5. דומה.
6. ראש רשות שמורות-הטבע (ש"מ).
7. בן-צבע.
8. חזרה על מעשה מסויים.
9. אותה החרוב יהושע.
10. עשרים-ואחד.
11. מכינויי האלהות.
12. נתח.
13. כלי-שיט.
14. עור.
15. הצטמק.
16. מזכיר ההסתדרות (ש"מ).
17. הפקודה שנתחה את מלחמת ששת הימים: "כוחות ישראליים — ...".
18. ליחה.
19. זמן קבוע.
20. ריקבון.
21. אמוניאק.
22. זאטוט.
23. גביר ספרדי.
24. כלי-עבודה של מסגר.
25. שמא.
26. לאן?
27. בקצה האצבע.
28. כפייה.
29. מכ"ם.
30. צורה מוסיקלית לכמה קולות.
31. פצע.
32. קידומת צרפתית.
33. שואל.
34. בעל-חיים בין השועל לזאב.
35. נאור מיטלטל.
36. קערתי-חרס עמוקה למרק.
37. עץ לבי-גוני נודע.
38. אריס.
39. רכוש.
40. בושם עשוי שרף.
41. עלמה.
42. מבוסס על המדע.
43. רפייה.
44. קרס.
45. בהשאלה: מרכו.
46. גישה.
47. בעל-חיים שוכן מיד-בר.
48. מפה קטנה.
49. בן הבן.
50. עיר בישראל.
51. עמד על רגליו.
52. חלק במשפט.
53. תיק.
54. שלט אלזיריה (ש"פ).

בית-שאן: שריפת הגופות

ירושלים גרועה יותר

נתנו הסובייטים לאמריקאים? ברית-המועצות היתה בין התומכות הי עיקריות בהחלטה ההיסטורית שנתקבלה השבוע באו"ם, הקוראת להקמת מדינה פלסטינית ולשיבת הפלסטינים לבתיהם. מבלי להזכיר כלל את קיומה של ישראל ואת זכויותיהם.

בולאדיוסטוק הבהירו הסובייטים ברוח רות שאין נוסח זה משקף את עמדתם, וכי הם ממשיכים לדגול בקיומה של ישראל אל הריבונות. בצד איזכור זכויות, העם הפלסטיני" בהודעה המשותפת. דובר על "זכות כל המדינות באזור" להתקיים, והוזכרה בפירוש החלטת מועצת-הביטחון 338 (שלאחר מלחמת יום-הכיפורים) ה" כוללת את החלטת המועצה 242.

המסקנה המעשית, הטמונה ב"ארגון דיפלומטי מסובך זה: קיום מדינת-ישראל ומדינה פלסטינית, זו בצד זו, והתחייבות סובייטית ללחון על אש"ף בכיוון זה. רבין וחוסייין. ממשלת-ישראל העמי-דה פנים כאילו כל זה אינו גוגע לה. כאילו לא קרה דבר, חזר יצחק רבין השבוע, בראיון שהעניק ל"שבועון טיים", על הנוסח הישן, שהפך בינתיים מנוח: הפלסטינים צריכים להשתלב בדרךן ולקבל את מרות חוסייין. באותו הגיון עצמו יכול היה רבין לקרוא השבוע לשיבת אה"ב לכתר הברסי.

הקרב על החברה לישראל * לקראת הישיבה המכרעת * רוטשילד

יוצא למלחמה נגד הקבוצה הגרמנית * האשמות חמורות נגד הברון

עמדה זו, כל עוד איננה ניסתרת, משחררת אותם מן החשש להיות נתבעים על הונאת החוק הגרמני.

אולם תיבת פנדורה, משהיא נפתחת, אין יודע מה ייצא מתוכה. לכן אומרת קבוצת ריגר כי הגיעה השעה להפסיק את מחלוקתם, ולהחזיר את החברה לישראל לעבודה עסקית. שאם לא יכין, עלולים הם לתבוע לקבל את כל השקעותיהם חזרה, ואז החברה לישראל תמוטט.

ככלות חכל, החומר נגד צור ושות' כבר הגיע ליד המישטרה. אם כך, מה רוצים מי 1600 בעלי-מניות גרמניים, שמחם רק 40 יחידים? ד"ר רנאטוס ריגר עצמו אינו יחיד.

קבוצת-ריגר היא גוף-השקעות ענקי בגרמניה. היקף עסקיה מגיע כיום למיליארד מארק גרמני. הם משקיעים בנכסים בערים רבות בגרמניה, וכן בספרד, ברוויירה הצרפתית, בשווייץ ובאירלנד. הרוח החיה בהשקעה בישראל הוא הורסט ראטה, מייסדה-למנהל הכללי, שהוא גם חבר מועצת-המנהלים של החברה לישראל.

ב-1969 החליטה הקבוצה להשקיע בישראל, תוך ניצול הקלות-מס הניתנות בגרמניה להשקעות בארצות מתפתחות. תהילה אורגנה ההשקעה תוך ניצול החוק וקבלת ערבות של חברת-הביטוח הממשלתית הגרמנית הרמט (דרוש ביטוח השקעות בחוץ-לארץ לשם קבלת הקלות-מס). הכול היה מוכן ומזומן לביצוע העסקה, כאשר נחלו הנוצרים-דמוקראטים מפלה בבחירות, ולשילטון עלו הסוציאלי-דמוקראטים של וילי בראנד. ראש-המשלה החדש לא סבל מתסביכי אשמה נאציים, הטיל וטו על הערבות הממשלתית להשקעה בישראל.

החברה לישראל נותרה עם ימים ספורים בלבד עד למועד הסופי שבו היה עליה לגייס הון-מניות נפרד של 30 מיליון דולר (סוף 1971) וכך יום מיכאל צור את עיסקת הכספים, "הסוכוביים" של רוזנבאום, כדי לגייס במועד את הון המניות הדרוש. אחרת היתה החברה ל-ישראל מאבדת, על פי החוק, את הפטור שקיבלה מתשלום מסים.

מה שמתברר עתה הוא, כי גיוס-הון זה נעשה בצורה פיקטיבית, והוא הונאה של החוקים הישראליים. לכן לא מגיעות לחברה לישראל הטבות-המס שהיא קיבלה. טכניקת גיוס הכסף היא, כנראה, גם עבירה בגרמניה, אולם כרגע ברור רק כי חברי מועצת המנהלים, שאישרו את עיסקת-ריגר, קשרו קשר לעבור על החוק הגרמני.

יהודים

מול גרמנים

כ אשר תתכנס ביום החמישי מועצת-המנהלים לקרב המכריע, יחולק הדו"ח הסודי שנערך על-ידי פרקליטו של רוטשילד על עסקות החברה בהנהלת מיכאל צור.

הוא יעורר רעש גדול יותר מדו"ח צי"ם. בישיבה זו יהיה מונח על כפות-המאזניים גם גורל בנק קרדיט אינטרנשיונל בשווייץ.

עתה ידוע כי כל הנושאים, פרט לחברה לישראל, הפסימו לחסר, דפיו יצילו את הבנק, תוך הוצאת טיבור רוזנבאום מכז השפעה וחלק בו.

את ההסכם מעכבים הברון רוטשילד ונציגי בנק לאומי, בתמיכה שקטה של נגיד בנק ישראל, משה זנבר. נציגי הממשלה במועצת-המנהלים יכריעו את הכף, מי ינצח — הגישה הגרמנית, הדוגלת בחזרה לגיוס תקין, או גישת הברון רוטשילד, הטוענת להמשך החקירות על-ידי אנשיו וגאמניו, תוך הרס כלכלי של יריבים.

הצרה היא, כי הנציגים של קבוצת ריגר בהנהלה הפעילה של החברה לישראל אינם מן השרה הראשונה. נוסף להורסט ראטה, מינו הגרמנים כנציגים את חולף צולה. תעשיין ישראלי, הקשור בקשרי-ידידות עם לובה טינגר, ידידת-לשעבר של מיכאל צור, והתלוי כלכלית בבנקים הישראליים.

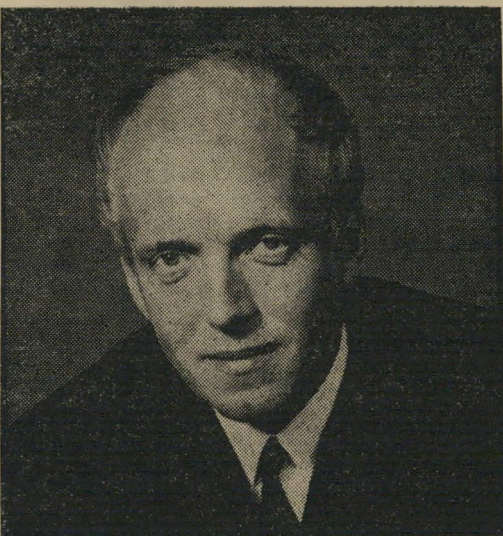
שני הנציגים הנוותרים הם לורנץ צדרבאום, יהודי ממינכן, ושותפו לעסקי-הבנייה יוסף דומברג, ישראלי יורד. שהיה בעבר נציג ישראלי בארגוני-הנאצי לפרושי מתפקידו. שניהם אינם מסוגלים לעמוד מול אנשי הברון רוטשילד, בעיקר בגלל היותם יהודים, ולא ישראליים. אילו מינו הגרמנים נציגים על בסיס כישורים אישיים, בלי התחשבות בנושא היהודי-ריגשי, היו מונעים אולי את המצב הנוכחי.

אחרי חכל, אפילו גרמני שהשקיע עשרות מיליונים בישראל חושש שיקומו בישיבה וצי עקו לעברו: "נאצי!"

רוטשילד

נגד

דיגר

אלו, בהתאם לעדותו של מיכאל צור בפני ועדת החקירה של צי"ם.

הנה, למרות שחזקו של הברון במניות "החברה לישראל" נזל בהרבה מחלק קבוצת ריגר, הוא חשתלט על החברה והשקעותיה, ומנה אותה כיום בדרך האמורה לגרם לסיכויים למשקיעים הגרמניים.

שכן, השיטת פחית ההלוואות שנתנו חברות ישראל לית לחברות הוואדציות של רוזנבאום, כדי לאפשר את השקעות הקבוצה הגרמנית בחברה לישראל, עלולה לגרום לקבוצה הגרמנית צרות צרורות. אילו היה בידי ממשלת גרמניה מיסמך המוכיח כי קבוצת ריגר ידעה שההלוואות שקיבלה מטיבור רוזנבאום באות מישראל, היתה נוקטת בצעדים חריפים נגדה. אולם עמדת הקבוצה הגרמנית היא כי ההלוואות נלקחו מגופים שווייציים או אורוציים, ולא היה לה כל מושג מהיכן בא הכסף.

ב יום החמישי ירעמו הרעמים בקומה ה-36 של בניין דולר בתי-אביב, שם, במשרדי החברה לישראל, תתחיל מלחמת צרפת-גרמניה מחדש. מכריזי המלחמה יהיו המשקיעים הגרמניים בחברה לישראל, המרגישים עצמם, בצדק, מנושלים מכל השפעה בחברה, למרות היותם המשקיע הגדול שבה.

למרות שהקבוצה הגרמנית, או "קבוצת ד"ר ריגר", השקיעה בחברה לישראל 52 מיליון דולר (מזה 18 מיליון דולר במניות, ועוד 34 מיליון דולר באגרות-חוב) היא מיווצת במועצת-המנהלים רק בשיעור של 25% מחברי מועצת-המנהלים, שכן ניתנה לה נציגות רק על-פי חלקה במניות, ולא על-פי חלקה באגרות-חוב הניתנות להמרה למניות.

בחודש האחרון, בגלל הסערה שפרצה, מונחה הנהלה מצומצמת בת ארבעה חברים, לנהל את החברה. ביניהם אין לגרמנים אף נציג אחד. הארבעה הם נציגי הברון אדמונד דה-רוטשילד, הקבוצה הקנדית, בנק לאומי ובנק דיסקונט. מבין הארבעה, רק הברון רוטשילד קנה לפי ההכרזות בעיתונות, מניות ב-4.2 מיליון דולר. שאר שלושה הגופים קנו פחות. והנה, טוענים ראשי קבוצת ריגר, "אנו המשקיע הגדול ביותר — ואין לנו כל נציג בהנהלה כיום".

רוטשילד

לא שילם!

אם לא די בכך, הרי גיוס החברה כיום נעשה, לדעת קבוצת ריגר, לתועלת אישית של הברון רוטשילד בלבד. כך, למשל, עורך-הדין אלן קירשנר, שמונה לחקור את ענייני צי"ם, הוא פרקליטו של בנק כללי בישראל, השייך לברון. עורך-הדין גורג שפירא מ-ארצות-הברית, שמונה לחקור את פרשת החברה לישראל, הוא נציג הברון באמריקה.

לטענת המשקיעים הגרמניים, מתביר כי החברה לישראל, שנוהלה על-ידי מיכאל צור, ויושבראש מועצת המנהלים, הברון רוטשילד, השכירה משרדים בבבלותה לחברות של הברון רוטשילד.

גם אם יעברו לסדר-היום על הדבר שיש בו לפחות טעם לסגור, הרי מתברר כי רוטשילד מפגר בצורה ניכרת בתשלום דמי-השכירות, שהם 60 אקף לירות לשנה.

מן הראוי היה כי עובדת ההשכרה תוכר במאון החברה, או בתשקיף שלה, וכך על כל פנים עולה מחוק ניירות-הערך בארצות-הברית.

שכן, בתשקיף, חובה למסור כל עובדה הנוגעת לקשר עיסקי בין החברה לבין מי שיש לו עניין בה. ודאי כי יושבראש מועצת המנהלים של החברה לישראל הוא, "בעל עניין" כאשר הוא משכיר לחברות של עצמו רכוש של החברה לישראל.

אולם הקבוצה הגרמנית טוענת כי בדעתה לתבוע במועצת המנהלים הקרובה של החברה, ביום החמישי השבוע, לבדוק אם שילם הברון רוטשילד את חתשומים המזדאים תמורת ה-מניות שהוא מופיע בשמן.

יש גירסה כי על חשבון 4.2 מיליון דולר של מניות שולמו רק כ-2 מיליון דולר. אולם גירסה זו יכולה להתאמת רק לפי דרישת מועצת-המנהלים של החברה, בה תעלה התביעה להפקעת המניות שתמורתן לא שולמה — בהתאם לסעיף 34 של תקנון החברה לישראל.

תקנה 87 של החברה קובעת גם, כי כל מנהל בחברה חייב לגלות למועצת-המנהלים ולרשום בפרוטוקול את אופי האינטרס שיש לו בכל עסקה שעושה החברה עם החברות הקשורות בו. יש להניח כי קבוצת ריגר תדרוש לדעת אם גילה הברון כנדרש את עניין השכרת המשרדים לחברות שלו.

וילי בראנד

קילקל

פרשה אחרת הנוגעת לברון היא השתתפותו בי מימון עסקות נפט בשווייץ עם טיבור רוזנבאום וצור, באמצעות חברת מטרה, בה שותפו בתי-החיקוק וגופים אירופיים. מסתבר כי הברון עזר לממן עסקות

אירגונים

התעלומה של סעיף 4

מדוע נעלם קטע

ממודעה שקראה לרכין

שלם מסי הכנסה?

הטלפון צילצל בשעות המאוחרות בעיתון הארץ. קול נרגש ביקש לתקן באופן כהול מודעה בתשלום, שעמדה להופיע בעיתון למחרת היום.

אותו קול טילפן גם לעיתונים אחרים. בכל מקום הצליח. ברגע האחרון ממש הוצא הקטע מכל המודעות שהופיעו בעיתונים העבריים.

רק במקום אחד נכשל בעל הקול. העיתון ג'רוסלם פוסט מופיע בירושלים השלווה, וסידריהעבודה בו נינוחים יותר. הגליון עובר למכשש הדפוס בשעה מוקדמת יותר. המודעה הופיעה בו למחרת היום — בלי תיקון.

קרקע פוריה. המודעה שבה התחולל השינוי הפיחאומי היתה מטעם תנועת שיי גוי — תנועתו של הפרופסור (למישפטים) אמנון רובינשטיין, המוציאה לאחורונה רב בות לירות על מודעותענק בעיתונות. לדעת רבים, נועד מסע יקר זה להכשיר את הקרקע להצטרפות תנועת שינוי למיפ לגנתה של שולמית אלונג, התנועה לזכויות האזרח, שעליה כבר הוחלט.

מה, אם כן, הבחיל ברגע האחרון את ראשי שינוי במודעה שלהםעצמם?

היה זה קטע שהתייחס באופן אישי מאוד ליצחק רבין. כמה ימים לפניכן פנה אורי אבנרי אל רבין, פנים אל פנים, בישיבת הוועדהשופט של ההסתדרות. קרא לו להיציג דוגמה אישית ולהעביר למדינה לפחות חלק מן ההכנסות שלו מהרצאותיובשכר בארצותהעברית (העולם הזה 1942).

נראה כי רעיון זה, כמו רעיונות אחרים של העולם הזה, נפל על קרקע פוריה בלב אנשי שינוי.

סעיף 4. לכן פנו במודעתם אל יצחק רבין, הציגו לו ארבע דרישות: לא להשיג תמס במכוניתהשרד שלו אלא בתפקיד רישמי, לבסוע פעם בשבוע באוטובוס, לא לערוך מסיבות רישמיות יקרות. אך דווקא הדרישה הרביעית היתה הפיקאנטית ביותר. הנוסח (בתירגום מאנגלית):

„אנו סונים אליך... 4. תוך זמן מסויים,

בסידרת הכתבות „חולביהמכוניות — כך מרמים בעליהמוסכים את בעליהמכוני ניות“ (העולם הזה 1913, 1912), צוינו שמות וכתובות של בעלימוסכים שרימו את לקוחותיהם.

למרות ההאשמות המפורטות והמפורשות שראו או אור מעל דפי העיתון, לא סרחו אנשי משרדהתחבורה לספל בנושא. אך לפתע הסתבר כי החקירה הניבה פירות מכיוון אחר.

הנהלת חברתהביטוח הגדולה מיגדל בניין ידעה מזה זמן רב, כי לא זו בלבד שבעליהמוסכים עושקים את בעליהרכב — הם גם מרמים את חברותהביטוח. התברר נסתה להילחם בתופעה זו, אך ללא הצלחה.

המתלונן הסכים להעיד. המתלונן, נגים, כפי שהסתבר, חששו משושימל להור פוע כעדים במישפט או לפנות בתלונה למדור הרמאות של המישטרה — באותם מיקרים שבהם התכוונה חברתהביטוח לני קוט יוזמה.

בסידרת הכתבות של העולם הזה תואר, בין שאר הדוגמות, גם מיקרה מובהק של הונאה מסוג זה:

פחחרכב קיבל מחברתהביטוח תשלום

3. To travel by bus once a week, in line with the example given by other prime ministers in other richer states.
4. During a certain period, to be decided by you, pay income tax on the fees you received for lectures you gave in the U.S. If you have not done so. Require the same from Knesset members Eban and Dayan, who receive salaries as Knesset members, spend considerable periods in the United States, and earn thousands of dollars by giving lectures on Israel.

Perhaps these seem to you to be small things, but only by personal actions of the

רובינשטיין והקטע ב„ג'רוסלם פוסט“

הכל תלוי בשיב השינוי

עבור התקנת דלת חדשה וריפוד חדש במכוניתו. שנפגעה בתאונתידרכים. הפחח הרכיב במכונית הפגועה דלת ישנה וחלור דה, והשתמש בריפוד ישן ומשומש. את ההפרש במחיר שילשל הפחח לכיסו. חבי רתהביטוח, מצידה הורידה פחת של 40 אחוזים ממחיר הציוד ה„חדש“. כיוון שהי מכונית היתה מדגם ישן.

חברתהביטוח התקשרה עם המתלונן של מיקרה מסויים זה, שהסכים להעיד בעניינו בפני ביתהמישפט. השבוע תוגש תביעה אורחית, ובנוסף יועבר הטיפול בתלונה למישטרה.

„אם נצליח בתביעה זו“, אמר דובר מיגדלביניין, „תהיה זו הסוגיה הראשונה. אנו מקווים שבעיקבותיה תוגשנה תביעות כנגד עשרות בעלימוסכים נזכרים אחרים.“

צה"ל

לפי העבודה - החבלה

המיוזאמיניקים במישמרת

החליה הגבירו את התפוקה

האזרחים במישמרתהיום

חיכוכו בה

שש שנים עבד יהודה סתוי, מהגדסי מכונות, בתעשיית הצבאית. כיוון שהחזיק (המשך בעמוד 26)

שיקבע עליידך. לשלם מסי הכנסה על שחר שקיבלת תמורת ההרצאות שנתת בארצותהעברית, אם עדיין לא עשית כן.“

אולם נראה שהיתה לראשי התנועה מח שבה שנייה. לשם מה לריב עם רבין, שבי ממשלתו ישיבה שולמית אלונג במשך חודי שים ארוכים?

הצרה היא שיש קוראים לאמעטים הי קוראים גם את העיתונים העבריים וגם את ג'רוסלם פוסט. הופעתו של סעיף 4 בעיתון האנגלי, בעוד שהעיתונות העברית נאלצה להסתפק בשלושה סעיפים בלבד. עוררה את סקרנותם לגבי טיב השינוי.

ביטוח

הסנונית שתבשר תביעות

מישרדהתחבורה לא טיפז

בתלונות נגד בעליהמוסכים

אך חברתהביטוח התערבה,

והצליחה להגיש תביעה

מישרדהתחבורה והוועדה שלידי איגוד המוסכים מוצפים מכתביתלונה, המגיעים ללאהרף מבעלירכב מלומים.

מאתאלפי בעלירכב בישראל מופקרים לחשתוללותם הפרועה של בעלימוסכים, פחחים וצבעי רכב, הנותנים ללקוחותיהם שירות גרוע וגוברים עבור עבודתם הקלר קלת מחירים דימיוניים.

ספורט

ספורט טוטו

השבוע עלה מינימום הפרס הראשון

ל-800.000 ₪
(כולל העברה)

מינימום כלל הפרסים

ל-1,200.000 ₪
(כולל העברה)

יום חמישי — חטוק האחרון
למסירת הטפסים

עושה לך מנהג קבוע —
חלא טוטו בכל שבוע!

המועצה להסדר ההימורים בספורט

הבחירה בידיך

רופא
לשירותך
בביתו

חידוש נוסף בקופת חולים

מעטה תהיה רשאי לבחור בין פניה למרפאה לבין פניה לרופא בביתו או במרפאתו הפרטית. את השרותים הנוספים כגון: בדיקות מעבדה, בית מרקחת וכו' תמשיך המרפאה להעניק לך. שרותי הרופא ינתנו לך ללא כל תשלום. לקבלת רשימת הרופאים ופרטים נוספים — פנה למזכיר המרפאה.

קופת חולים

של ההסתדרות הכללית
של הטובדים בארץ ישראל

בעלי האחוזה הרסו את רונא -

האם יהרסו בעליהאחוזים את ישראל?

הקומוניסטים

מעבר לטווח הישגה של זרועהמיסיוני ישראלית.
יש מיסיונר עז פריהעמדה. אין
מס עז פריהעמדה.

ציניקאי יכול לומר: אנשים אלה אינם צריכים לתרום להחזקת המדינה. מפני ששום דבר אינו יכול לקרות להם. רכזי שם בטוח, מעבר להרי האלפים. אם יקרה אסון למדינה, יהיו הם ומישפחותיהם שם. (בעליהאחוזה של רומא היו הרבה יותר מוגבלים. את אחוזותיהם לא יכלו להבריח לחו"ל. מכיוון שרומא שלטה בכל העולם התרבותי המערבי, לא היו בנקים בטוחים מחוץ לגבולותיה. עדיין לא המציאו את הבנק השווייצרי. ציריך וז'נבה היו עדיין עיירות קטנות. כאשר התמוטטה האימפריה. התמוטטו בעליהאחוזה עימה.)

בחברה הישראלית הקדומה היה קיים נוהג של קומיסיונים. גם אז היו בעליאחוזה.

עובדהאדמה נדרש להפריש עשרה אחוז מפרי עמלו, ולתת אותו לבני שבט לוי. ת"מערש" היה קומיסיון שהטיל הקדוש ברוךהוא על התבואה. כדי לקיים את הר מצננון שלו עליאדמות.

יש להניח כי הלויים מילאו בחברה ההיא תפקיד חיובי. לא רק כנושאי ה פולחן הדתי. אלא גם כמשרתי הציבור. איזה תפקיד ממואנים בני שבט הקומיסיונרים, המטיילים עד הצי בור כוזו מעשר פרטי?

הצבריההיו בידיהם. שרובו שחור ו חלקו הגדול משמש למימון פעולותיהם של בנקים שווייצרים וחברות ואדוויציות - איון טובה הוא מביא לישראל?

בשעה שמעיינותיהזיעה של חי עובד הישראלי נדרשים להתחרות במעיינותהנפט של כוויית וסער ריה, למי מועילים מעיינותההדלי רים של הקומיסיונרים?

אומנם, חלק מסוים מן המיליונים האלה חוזר למשק הישראלי. הוא מקיים, למשל, את מיסעדותהפאר.

מזה שנים רודפת אותי שאלה שהרגיזה אותי. מפני שלא מצאתי לה פיתרון סביר. מי הם האנשים המסוגלים להוציא 500 ואף 1000 לירות בערב אחד במיסעדה יקרה - מאותן מיסעדות שהיו גדושות ומלאות מדי יום ביומו?

חלק מאנשים אלה היו פקידים ממשלה בכירים, ועמיתיהם בשאר מנגנוניההציבורי. ידעתי מי משום עובד הסעודות שלהם - אני עצמי. שידעתי מס, המס נכנס לי תקציב, התקציב מימן את סעודותי היוקר שהפכו סעודותיוקרה.

זה פשוט. אך מה עם האחרים, אלה ש לא אכלו על חשבון המדינה. העיריה, הסוכנות וההסתדרות?

אומנם, גם אלה שיתפו את הציבור ב ארוחותיהם. הם ניכו אותן ממסיההכנסה. וכך עלתה להם ארוחה של 500 ל"י פחות מכפי שעלתה ארוחה של 75 ל"י לאדם פשוט. יששילם עבורה מכיסו. אבל איך יכלו להרשות לעצמם אפילו זאת, יום אחרי יום?

חשבון פשוט מראה שגם אדם בעל משכורת גבוהה מאד, אינו יכול להרשות זאת לעצמו - אם ניכו מסאמת ממשכורתה. אך הנה נפתרה התעלומה: יש מעמד גדול של קומיסיונרים, ש אינם משלמים מס כלל, מכיוון שהי כסף נשאר בחו"ל.

אלה יכולים לסעוד פעמים ביום במס עדות היקרות, לטייל סביב העולם עם מישפחותיהם. לבלות כל סוףשבוע במלון פאר, לבנות לעצמם וילות חלומיות ולמלא אותן בכל אצורות האמנות. האם מיקרה הוא שהמילה "וילה" היא רומאית, ושבעליהאחוזה הרומאי נהג להתפאר ביפיתיה של הווילה שלו? רומי וירושלים. אחוזות מוד אחוזים.

כמה מראשי מישדרהביטחון כי עבר, וכיניהם המנכ"ל המנוח משה קשת, כרשימת בעלי החשבונות הסודיים בשווייץ!

הקומיסיונים בממלכתהביטחון מח רידים במיוחד. הקומיסיונים בממלכתהים מאלפים יותר.

ראשי צ"ס - חברה השייכת לציבור - מכרו אוניות, גבו עליהן קומיסיונים פרטיים טיים והפקידו אותם בחשבונות פרטיים בשווייץ. בעלי החשבונות הם מיכאל צור, משה קשתי ואחרים.

אם זה קרה פעםפעמיים, אפשר להניח שזה קרה פעמים רבות.

במרוצת השנים, מכרה צ"ס הרבה אר ניות. ובאותו זמן היא גם קנתה אוניות. על כל אחת מן העיסקות האלה אפשר היה לגבות קומיסיון שמן.

כדאי היה למיכאל צור למכור אוניה

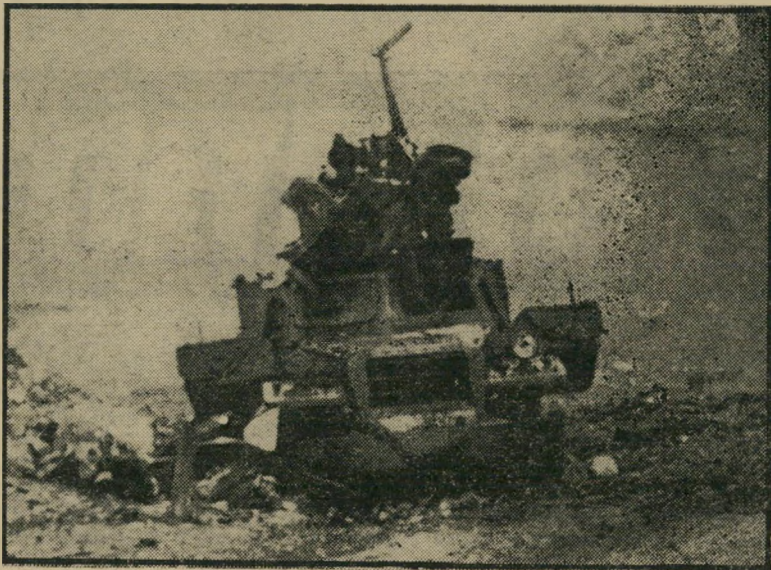
עכשיו אפשר לומר: "הטובים יור תר - גבניית קומיסיון עז המטה סים."

הגילוי היה מזועזע. גם אילולא היו מעורבים בכך בכירי הקצינים ואנשי הביטחון, שהיו אחראים לבחירת הציוד הדרוש לצה"ל, ושהפכו לאחרמכן לסיכוי החברות שסיפקו ציוד זה.

עצם העובדה שמישהו גובה קר מיסיון עז מטום המשמש להגנת המדינה, ושבו לוחמים ונהרגים מתנדבים מבחירי הנוער, יש בה כדי לערער מושגיוסוד.

מה עובר בראשו של טייס, הנוק לקרב, כאשר הוא קורא שמשהו גבה שלושה אחוזים על מחיר המטוס שלו, ו-25% על מחיר החלפים?

מה עובר בראשו של מילואימניק, הנוכח את גופות חבריו בתוך הטנקים השרופים וליד התותחים ההרוסים, בשמעו שמישהו גבה קומיסיון שמן על הטנקים החדשים?

מי קיבל בשביל זה קומיסיון?

ברגע זה ממש מתכרבלים אלפים ב ביצורים החדשים שניבנו ברמתהגולן, מוכת הכפור ורוחיהצינה. יש להם זמן לחשוב. לחשוב על הקבלנים שהתעשרו בבניית ביצורים אלה, ושרבים מהם לא שילמו מסאמת על המיליונים.

הרי זה נשמע כקטע ממחזה אכסורד: אותם מילואימניקים שילמו כמו יריהם עבור הכיכולים שהם משרתים בהם. את מס ההכנסה ניכו ממשכורותיהם, עד האגורה האחרונה. ואילו כוניהכחי צורים לא שילמו מס דומה, מפני שמישרדהביטחון לא שיתף פעו לה עם שירותנות מסייההכנסה כי איתור הרווחים המופלגים מהזמינות ביטחוניות.

מחדל מוזר. מישדרהביטחון חולש על תקציב הביטחון, המגיע עתה לשליש הי תוצר הלאומי. הוועדק מוצא בחו"ל למען הרכש, ומישדרהביטחון העלים מן הציבור את העובדה ששיכבה של בעליקומיסיונים גובה ממנו אחוזים. הוועדק נוסף מוצא בתוך ישראל עצמה למען המנות ביט חוניות, ומישדרהביטחון אינו עוזר לגי בות מס מלא מן המתעשרים ממנו. ועכשיו אנחנו מוצאים כמה וי

פיתגם לאטיני עתיק אומר: "הי אחוזות הרסו את רומא."

העוצמה הצבאית של הרפובליקה הרר מאית היתה מבוססת על מעמד איתן של איכרים חופשיים, שעבדו את אדמת אי טליה. איכרים אלה התגייסו להגנת המדינה, היוו את עמודיהשדרה של הלגיונות הבלתימנוצחים, והפכו את רומא לבירתה של אימפריה חובקתעולם. הם גילמו את "המידות הטובות" של האיש הרומאי: אומץהלב, המישמעת, הסדר, החוק.

ואו חלז הריקבון. האימפריה העשירה מעמד של אידיהון מושי חתים, פוליטיקאים רודפיכצע, גני ררים ופקידים בכירים.

אלה קנו אדמות והפכו אותן ל"לאטי פנדות". אחוזות פרטיות רחבותידיים, שבאו במקום המשקים הקטנים של האיכ רים החופשיים. באחוזות הועברו עבדים, האיכרים החופשיים גורשו מן האדמה, נהרו לרומא והפכו שם פרולטריון מוב טל. הם תבעו מן הממשלה "לחם וקיר קס", ולא היו עוד מסוגלים או מוכנים להילחם למען האימפריה. במקומם הובאו שכיריחרב זרים. אלופי השכירים הפכו שלטים במדינה. העריצים רדפו זה את זה, עד לחורבן הסופי.

"האחוזות הרסו את רומא."

פסוק זה מתגנן בראשי בימים הי אחרונים, אולי בגלל הדימיון הרב בין המילים "אחוזות" ו"אחוזים". האם ימצאי עינינו פיתגם היס טורי חדש: "האחוזים הרסו את ישראל?"

ייתכן מאד. כי מאז מילחמת ששתי הימים מתפשט בארץ מעמד של "בעלי אחוזים". הדומה במידה רבה למעמד בעלי האחוזות של רומא. זהו מעמד של אילי הון, פוליטיקאים רודפיכצע, אלופימיל ופקידים בכירים, הממלא ב"מלכות ישר אל" שבין מבואותקוניטרה ומבואות קנטרה תפקיד דומה מאד לזה שמילאו עמיתיהם באימפריה הרומאית.

אומנם, אין הם לובשים לבוש ציורי כמו הרומאים. איך היה נראה פינחס ספיר, עם זר עליידפנה לראשו המבהיק? איך היו נראים טיבור רונבאום ומיכאל צור בקפלים של טוגה? איך היה נראה משה זנבר על כן של פסלישישי?

הלבוש שונה עתה, וחבל. המעשים דומים. בעליהאחוזים הישראליים, כמו כעליהאחוזות של רומא, חומסים את המדינה ואת שטחיה הכביר שים. הם גובים אחוזים עד כל חי פעילות הכלכלית של המדינה, החל בפחריתחן וכלה בהזמנותינשק. הם שוחררו את עצמם מן העול של החזקת המדינה. יריהם, המרוחות ברבן, חודרות לקופת המדינה, וי הרכה דינרייהזכ נרכים אליהן.

באימפריה הרומאית, זה הביא לאסון סופי. בשעה שהאויבים לחצו על הגבולות בצפון ובדרום, במיתוח ומערכת - פשוט הריקבון והשחיתות, השוד והעושיק, כי קרב צמרת האימפריה. הפער שבין חברה זו לבין הפרולטריון הממרמר הלך וגדל. המוראל התמוטט, ויחד עימו נכונותם של המוני השכונות להגן על המדינה. לא האויב חזר הרס את רומא. הרסה אותה השחיתות הפנימית.

אין דוגמה מחרידה יותר לריקבון שפשט בישראל בעיקבות הניצחון של ששתהימים, כמו פרשת הקומיסיונים על הנשק. פעם אמרו: "הטובים לטיים."

האם שם צבי רכטר את כספיו

מאפשר לו לשחק בסכום של 4.2 מיליון דולר נוספים במשך כמה שבועות. כך, למשל, השטרות שטרם הוחזרו ל־סולל בונה עד לביקורו של גיבעוני נמסרו לניכוי־מישנה אצל בנק טוויס־ישראל. קשה להבין כיצד היה הדבר משתלם לרוי זנבאום, שקיבל ריבית כה גבוהה על השטרות של סולל בונה, למכור אותם לבנק הידוע בריבית הקצוצה שלו. ברור כי אי־לו היתה כאן עסקה מיסחרית פשוטה, היה טיבור מפסיד הרבה כסף.

ייתכן כי התשובה טמונה בשטרות ה־קרויים "שטרות־ביטחון" שנתן סולל בונה

מאת

יגאל לביב

לרוזנבאום על סך מיליון דולר, ואשר לא נמצאו עד היום. לדברי רכטר, שימשו שטרות אלה כדי לעזור לרוזנבאום לגייס את הכספים לסולל בונה במיקרה שנסתיים מועד השטרות הישנים, ואילו השטרות החדשים לא הגיעו אליו, מסיבה טכנית כלשהי — העדר שליח מתאים, או שביתה בדואר הישראלי.

מדוע לא קיבל גיבעוני גם שטרות אלה בחזרה? ברור שזו נמנית צאו בכניין הבנק — ויכול להיות שנמסרו לניכוי־מישנה אצל אחי ריב.

למעשה קיבל רוזנבאום שטרות על סך 5.2 מיליון דולר ונתן חזרה רק 4.2 מיליון דולר. מההפרש יכנס ליום ליהנות רוזנבאום — ואולי גם מפא"י.

על מידת חרדתו של צבי רכטר מגוי לוי הקשרים הללו ניתן ללמוד ממיכתב

בעל זכות חתימת־יחיד בכל סכום — כל אלה הקלו עליו למעורר. וביחסיו עם רוי זנבאום עשה רכטר כמה מעידות. העלויות לעלות לסולל בונה הרבה כסף. כסף של חברי־ההסתדרות. גוסף לכך, מ־אחר שהיה בעבר מעין גיבור מפא"י ("תאמר שהייתי חבר ועדת הכספים של המפלגה"), וממונה על קשריה עם רוי זנבאום, יצא רכטר מגידורו כדי לעזור לרוי זנבאום, עשה תוך כדי כך מעשים העלולים להיות פליליים בישראל ובשווייץ.

הוזהר בין רכטר, גיבור מפא"י, עם רכטר, מנכ"ל סולל בונה, אינה ניתנת להפרדה, למרות טענת רכטר, כי מעולם לא עירבב בין שתי הפונקציות. לחלק ניכר מעיסקותיו עם רוזנבאום אין הסבר, מלבד החשד שמפא"י נהנתה בדרך כלל־שהיא מכל הפרשה — ולכן על רכטר לש־תוק, ולכן הגיש מבקר ההסתדרות, איש־מפא"י שלמה זטנגר, דיווח־שבון שיטחי, המעורר שאלות יותר משהוא עונה עליהן.

שטרות

אי־ביטחון

למשל: החל משנת 1965 לקחה סולל בונה הלוואה מרוזנבאום בסכום של 4.2 מיליון דולר, המתחלק להלוואה של 2.2 מיליון דולר והלוואה שנייה של 2 מיליון דולר.

ההלוואות ניתנו כנגד שטרות על סך 100 אלף דולר כל אחד, ובסך הכל 4.2 מיליון דולר.

הלוואות אלה חודשו באופן פורמלי כל שש חודשים — וכל פעם הוחזרו השטרות הישנים ובאו במקומם שטרות חדשים לששת החודשים הבאים.

והנה דבר מוזר: השבוע הודיע רכטר,

צבי רכטר: מנכ"ל סולל בונה

הנדילחמה האחרונה

בשיחה עם העולם הזה, כי הריבית על הלוואות אלה היתה קבועה כל הזמן, והיא היתה מינימום 7%. וגובהה כגובה PRIME RATE (ריבית בסיסית בארץ ה־ב) בתוספת חצי אחוז. זוהי ריבית גבוהה מאוד לכל הדיעות. אולם נראה כי גובה הריבית היה משתנה כל פעם, לא רק לפי שער זה, אלא גם לפי ההסכם בעל פה בין רכטר לרוזנבאום.

רכטר מספר כיצד הוריד פעם את הריבית החצי־שנתית מ־140 אלף דולר ל־120 אלף דולר.

חנויות פטרות ממכס במקומות שונים בארץ, ולמעשה יצא גיבעוני לפאריס לזעזעה בינלאומית של חנויות פטרות־ממכס, כשהגיעה אליו קריאת האס־אוראט להציל בהזדמנות זו את רכטר, ולהחזיר את השטרות.

רכטר לא פנה לנציגות סולל־בונה בלוג־דון, או לנציגות בנק הפועלים בציריך, לבקשם כי יקפצו לזנבת ויקחו את השטרות. דווקא נציג מפא"י, בעיסקות המ־שותפות של המפלגה עם רוזנבאום, עשה את המלאכה, וגם הוא עשה אותה לחצי־

לפני שבועיים צילצל ישראלי בשם אליהו גיבעוני לביתו בלונדון של ד"ר שלמה רימר, ידימינו של טיבור רוזנבאום. רימר לא הופתע כלל לשמע הבקשה: "הצילו את צבי רכטר!" בקשת גיבעוני: "תן לי את השטרות על סך שני מיליון הדולר שר, סולל־בונה, שנשארו בידי רוזנבאום לאחר מועד פרעונם." רימר לא היסס, למרות שאין גיבעוני איש סולל בונה, ולכאורה אינו מוסמך לקבל כל מיסמך של החברה, ולא־כל־שכן

מבקר ההסתדרות אישר את כל מימצאי "העולם הזה"

אך לא היה מסוגל לחדור לעומקן של העיסקות

הבינלאומיות המסובכות של שטרות וניירות פיקטיביים

שיעורי הריבית נקבעו בשווייץ במשא ומתן בעל פה, והחלפות השטרות נעשו כאשר מבקרים נציגי סולל בונה בשווייץ במקרה (רכטר עצמו מספר, כי את השטרות בסך 2.2 מיליון דולר הביא ארצה בינואר 1974. עת היה בדרך חזרה מגרייה, שם שהה בטכס פתיחת כביש, ונכנס לטיבור לקבל את השטרות).

דגבי עיסקה בנקאית רגילה, דרך זו של החלפות שטרות כמיקר, רה, וויכוחים ידידותיים על גובה הריבית היא מוזרה מאוד.

חשדן יכול לחשוש שמא הפרשי ריבית יכולים לזרום למפא"י. או שמא נשרו שטרות אצל רוזנבאום עוד חודשיים חודשיים אחרי שנפרעו, ואחרי שכבר קייבל את השטרות החדשים, דבר שהיה

אין, בבנק של טיבור נשארו שטרות־ביטחון של סולל בונה על סך מיליון דולר. השליחות העלומה של נציג מפא"י שר פכת אור על סיבכי עיסקי סולל־בונה ורוי זנבאום, שהציגו את רכטר בעיני הציבור כמעין מיכאל צור מיספר 2.

דמיון זה אינו צודק, שכן לאחר חקירה יסודית של העובדות, במי־דה שהן אכן ניתנות להקירה, אין ספק כי לצבי רכטר לא היתה טור־כת־הנאה אישית מן היחסים עם רוזנבאום, ורוי העסקות עימו היו טובות מנקודת הראות של "סולל־בונה".

אולם היותו מנכ"ל קונצרן שמחזורו מגיע לשלושה מיליארד לירות, בלי יר־שכיראש מועצת מנהלים מעלי, ובהיותו

שטרות בסך שני מיליון דולר, אבל רימר ידע כי גיבעוני טוב הרבה יותר מסתם נציג של סולל בונה. הוא נציג של מפא"י.

האיש

הכפול

איהו גיבעוני היה פעם גיבור ה־מסביר המרכזי, וכיום הוא נציג מפא"י בחברות הכלכליות שהיא שותפה בהן עם טיבור רוזנבאום, כמו חנות המכס רמתם, אילן כוח, שפופרון, פרבנד־טורס אוניון ישראלי־שווייץ ועוד. יחד עם צבי רכטר היה גיבעוני נציג מפא"י, ובאמצע 1973 החליף גיבעוני את רכטר ברוב החברות, פרט לרמתם, רמתם מחזיקה

מזכ"ל ירוחם משל:

להשעות או לא?

"סולל בונה" על קרן הצבי?

בה שיעשה רכטר לרוזנבאום, שי עשה טובות רבות למפא"י, מתחת למעד השולחן. ייתכן שקיבל הוראה לכך מנכ"ל.

כך גם טובה אחרת שעשה סולל בונה בעזרו לרוזנבאום לרמות את שילטונות שווייץ. בשנת 1970 אסרו השווייצים על רונבאום להעביר כספים מן הבנק שלו לחברות הוואדוציות שלו. שהשקיעו בעיסוקים מסוקפקות בקרקעות באיטליה. רוזנבאום העביר 1.5 מיליון דולר לחברת-בת של סולל בונה בארצות הברית, שהייתה וותה את הכסף כנגד ערבות של הבנק של רונבאום לחברה ואדוצית של רוזנבאום. ריינולדס מכרה את השטר והעריכות שקיבלה מרוזנבאום לחברה אמריקאית אחרת, אבל לא ציינה על גב השטר "בלי זכות תביעה" (כלומר: שמוטר לת"בוע רק את החותם האחרון על גב השטר, ולא את כל שרשרת החותמים).

בכך איפשרה "ריינולדס", אם תחברה הוואדוצית לא תשים את הכסף, להגיש תביעה נגדה בנגד ההלוואה שהעבירה כדי לעשות טובה לחברה.

על כך אומר רכטר: הוא לא היה מעורב אישית בעסקאות ריינולדס, ולמעשה פעלה ריינולדס על-פי הנחיות ממקור אחר. אם נכון הדבר ואם לאו — רכטר, כמנכ"ל יחיד ושלט על כל ענייני סולל בונה, נושא באחריות.

קורבן

הספיריזם

ל המעשים הדלדל נחשפו כישיבת הוועדה הפועל של ההסתדרות על-ידי

מבוהל ששלח ב-14 באוקטובר לבנק הי שווייצר, ובו בקשה לשלוח אליו מיד, את כל המיסמים הנוגעים לעסקים שהיו בעבר בין סולל בונה לבין הבנק. אם הי עסקים כולם כשרים — מדוע יש להע" לימים?

טובה

לחבר

ת עזומה אחרת היא המכתב שנתן רכטר לרוזנבאום, ובו אישר כי לזכותו של רונבאום שני מיליון דולר בי סולל בונה — דבר שלא היה ולא נברא. רכטר קיבל מכתב נגדי, המבטל מיכ"תב זה.

אולם ייתכן כי כתובת מכתבים אלה היא "מצג מיסמך כוזב", במשמעות החוק הפלילי הישראלי, וכן קשירת קשר לרמות את השוונות השווייצריות, שכן האישור של רכטר איפשר לרוזנבאום להכניס בצד הזכות של מאזנו עוד שני מיליון דולר, הנמצאים כאילו ב"סולל בונה" לטובתו.

רכטר מסביר פרשה זו כך: הוא ביקש מרוזנבאום הלוואה נוספת, וטיביר ביקש ממנו שטרות מראש או בקשה-להלוואה בכתב. רכטר סירב. אז הוסכם על חליפת שני המכתבים — המכתב לרוזנבאום ש"נועד לעזור לו לגייס את הכסף, והמכתב לרכטר — שבא להבטיח את סולל בונה מפני כל תביעה.

זה היה ביוני השנה, כשטיביר כבר היה על סף התמוטטות, ועשה מאמצים נואשים לגייס כסף בכך דרך שהיא.

סביר להניח כי היתה זאת טו

טיביר רוזנבאום: מזכ"ל בנק קרדיט

על צבי רכטר

טוניק, פרקליט ההסתדרות, שעליו הוטל לחוות דיעה אם יש למסור למישרה את מסקנות מבקרי-ההסתדרות. גם חברי הוועדה המלצות טוניק.

רכטר עצמו למד את הלקח. "לא אני ולא בני ולא נכדי לא נחזור על מעשים כאלה", הוא מסתיר בכאב.

אבל יש בהסתדרות מנהלים רבים וכדי שלא יעשו הם להבא מעשים כאלה, חובה היא לחשוף את פרשת קשרי רוזנבאום

נה קטנה מעסקי המיליארדים שניהלתו ושנחלו הצלחה רבה. לא אכנע. שלושה דברים נותנים לי כוח: המצפון, התמיכה הפנימית בסולל בונה והעצבים שלי המת"זיקים מעמד."

האיש שהיה עד 1968 חבר קיבוץ מע"להחמישה, נראה נחוש בהחלטתו. אחרי שניחל את ענייני הכספים של קיבוץ, התמנה ב-1958 לגיזבר סולל בונה, ובעת פילוג רפ"י היה הכוח של מפא"י בסולל בונה. נגד מנכ"ל החברה, איש רפ"י הלל כהן, אנשי רפ"י אינם סולחים לו גם את

אורי אבנרי, ובעיקבות זאת הטיל מזכיר ההסתדרות, ירוחם משל, על מבקר ההסתדרות לבדוק את ההאשמות. החקירה אישרה את כל ההאשמות, ועתה מתחולל מאבק שק"כין הכוחות הפועלים ב"חברת הי עובדים", כאשר מחנה המנהלים בראשות מזכיר "חברת העובדים" אפרים ריינר, רוצה להסתמך בי צימצום סמכויותיו של רכטר וי מינוי יושב-ראש פעיל לחברה, כי עוד אחרים תוכעים את הדרתו.

צבי רכטר אינו מיכאל צור שני - אך הוא שותף

שיטתו של פינחס ספיר, שגילגלה מיליארדים סביב

העולם בלי קשר לחוקים, לסדרים ולניהול תקין

ומפא"י עד הסוף. הסתבכותו של רכטר בפרשה נותנת את המנוף לחקירה, שתי גלה כיצד מנצלת מפא"י מוסדות הסתדרותיים לטובתה-שלה. עם כל הצער על צבי רכטר האדם, יש למצות את החקירה עד תום.

למעשה נפץ רכטר עכשיו, כי מאוחר, קורבן נוסף לשיטתו של פינחס ספיר, שניהל עסקים של מיליארדים ללא נזהר תקין, סדר והקפדה על החוק — הכל כמנהלים אישיים וניצול חברה אחת כדי להשיג מטרות בחברה אחרת. כך יצר סכך של עסקנות שכימעט אי אפשר כיום לעמוד על טיבן, לאתר את האחראים להן ולגלות מי נה"נה מחן.

היותו אחד משלושת שופטי דוד בן-גוריון בבית-הדין של מפא"י, שהוציא אותו מן המפלגה בעת הפילוג. רכטר עצמו מספר כיצד התחנן, כי לא לניסוחו לבית הדין, וכי כל חלקו בפסק-הדין היה כתיבת המישפט שחברי רפ"י במעשיהם, "הור" ציאו את עצמם ממפא"י" — וזאת כדי למנוע את האקט של הוצאת בן-גוריון מן המפלגה. הוא השלים אתריכך עם בן-גוריון, ותרם רבות למידרשת שדה-בוקר. שלישי של בן-גוריון, חיים בן-דוד ו"ל, היה ידיד נעוריו, ויחד היו בגורדוניה שניהם, יחד עם אהוד אבריאלי וסדי קולק, נולדו בווינה, ובן-גוריון היה קורא להם בהלצה "המתחרת האוסטרית". רכטר עצמו ממשיך להיאבק, ויודע כי גורלו תלוי בתמצות עורכי-הדין יצחק

(אגב, לפני 45 שנה היה אביו של אפרים ריינר, פרופסור מרכס ריינר, בין מייסדי סולל בונה. עובדה זו מופיעה בי ספר מיוחד שהוציאה עכשיו סולל בונה במלאת לה 50 שנה. הספר המהודר עלה מאות אלפי לירות ועורכו, אליהו בילצקי, קיבל מעל ל-100 אלף לירות תמורת הי עריכה והכתיבה).

רכטר עצמו מסרב בכל חוקף להתפטר, וטוען גם כי יסכים למינוי יושב-ראש מועצת מנהלים בתנאי שלא יהיה פעיל. הוא מודה כי עליו ללכת לקראת המבקר רים. שכן לא בריא לנגח את הראש בקיר. אולם הוא רחוק מההיראות נכנע. "אני לא דווקא קישוט, ולא אתעלם מגל הביקורת. אני רחוק מלומר כי הכל תקין מבחינה פורמלית. אולם פרשת רוזנבאום היא פיר

מזכ"ל אפרים ריינר:

למנות יושב-ראש!

המיליונר הכנים את חתנו לבית חולים

היה לקנות לי וילה, אבל הוא לא ראוותן. מספר איתן, שמיד לאחר נישואיו החל ללמוד בפקולטה למישפטים באוניברסיטת תל-אביב. בבוקר עבד בבנק ביחד עם אשתו, ובערבים למד.

המיליונר

לא תמך

בנו גיטר היה אז יועץ מיוחד ל-פינחס ספיר; בעל דרכון זר הולנדי ו-ארגנטינאי; בעל דרכון-שגריר מיוחד ש-אותו קיבל בעת שעסק בהצלת רכוש של יהודים. יבואן-הבשר היחידי מ-אורוגוואי לישראל על-פי הוראת ספיר; אחד מבעלי-המניות הגדולים של בנק דיסקונט; חבר ההנהלה המרכזית של ה-בנק ונציגו בכלל; בעל מניות בחברה לישראל ובבנק לפיתוח התעשייה ועוד. אך הוא לא תמך בחתנו הסטודנט ובכחול.

עוגת הכלולות

של ביקסי ואיתן לצקי היתה עשויה כולה שוקולד ומרציפן. מסיבת-החתונה רבת-המשתתפים נערכה במלון "אכדיה" שבהרצליה. לפני החתונה נערכה סעודה חגיגית למוזמנים מובחרים.

גירושין שוונים

מיליון

ביום השני השבוע הגיע לקיצו, בי-חתימה ששוויה מיליון לירות ישר-אליות, סיפור נישואיהם של איתן וביא-טריס לצקי. לאחר דרך-החתנים שנמשכה שנים ארוכות ואשר את התפקיד הראשי בה מילא אביה של האשה, המיליונר משה בנו גיטר.

כאשר נישאו השניים, בחגיגה עליונה ורבת-משתתפים, שנערכה במלון אכדיה ב-30 במאי 1968, באו לשמוח בשימחתם רבים מיקירי ישראל, ובראשם שר-האוצר לשעבר, פינחס ספיר. רבים קינאו במזלן הטוב של החתן הצעיר, איתן, בנם של בעלי בית-קפה קטן במרכז תל-אביב, אשר זכה להגשים את חלומו של כל בחור ממזר צע: לשאת לו לאשה בת של מיליונר.

סיפור אהבתם של שני הצעירים החל כימעט באקראי, כאשר פתח איתן, שהיה אז פקיד בבנק דיסקונט, חשבון עובר-ישוב לביאטריס (המכונה ביקסי) גיטר, אף היא פקידה בבנק דיסקונט ובתו של אחד מ-בעלי הבנק. ביקסי מצאה חן בעיני איתן ממבט ראשון, והוא הזמין אותה למסיבה. מאז הפכו צמד קבוע, עד לנישואיהם. "לא היה לי מושג עד כמה הגיטרים עשירים," מספר היום איתן לצקי בן ה-32. "ידעתי שיש להם איוה קשר עם חו"ל, אבל לא יותר מזה. גיטר עצמו היה הראי-שון שגילה לי כמה הוא עשיר, כשהזמין אותי פעם למגישת. מדבריו הבנתי שהוא מיליונר. אבל הוא לא סתם מיליונר, הוא סופר-מיליונר."

באותה פגישה דיבר בנו גיטר עם חתנו המיועד, איתן, על העתיד. הוא חקר אור-חו אם וכיצד יוכל לקיים אשה ומישפחה ואיתן, לדבריו, הוכיח לו כי יוכל להת-קיים יפה גם ללא עזרתו של החותן-המיר-ליונר. גיטר, לעומת זאת, חשב שהוא מת-בדח, ובציניות שאל אם הוא רוצה לעזוב את עבודת-הפקידות שלו ולהיכנס לעיס-קי המיליונים של המישפחה.

"הבנתי שהוא עושה אתי צחוק," אומר איתן. "הוא עשה עלי רושם של אדם פיקח, שלא יקח לעבודה סתם אחד רק בגלל שהוא התחתן עם הבת שלו. אבל אני ידעתי שאוכל להפוך למנהל בבנק תוך זמן קצר, גם ללא עזרתו."

אחרי אותה שיחה, סיכמו גיטר האב ואיתן לדחות את מועד הנישואין בשנה. בינתיים פרצה מלחמת ששת-הימים. איתן גויס, ואביה המיליונר של החברה שלו, ביקסי, שלח אליו מיכתב נרגש לחזית.

שנה אחרי המלחמה חזר גיטר ארצה, מנסיעה לאמריקה-הדרומית בחברת יידו פינחס ספיר. מיד לאחר שובו נערך טקס החתונה. בסעודת-הערב ההגיגית שאל ספיר את החתן והכלה ממה הם מתפרני-סים. "אנחנו פקידים בבנק," השיבו לו. "יופי, שתי משכורות," אמר ספיר. "יופי, פעמיים מס'הכנסה," החרה אחריו גיטר. הברקה זו של גיטר, שלא היה ידוע כבעל

עד לתאריך ה-6 בדצמבר '70, אז נולדה בתם היחידה של איתן וביקסי, יפעת. עם הולדת הבת החל גיטר להצניק לזוג הצעיר סך 1000 לירות בחודש. "אם הייתי מבקש ממנו היה נותן לי יותר," אומר

חוש-הומור דווקא. זכורה היטב לנוכחים בסעודה, עד היום. כמתנת-נישואין קיבל הזוג הצעיר מכונת פורד אסקורט ודירת-פאר ברחוב ליפסקי בתל-אביב. "גיטר יכול

ידיד המישפחה

שר-האוצר לשעבר פינחס ספיר עם ידיו האישי המיליונר בנו גיטר מתבודדים ליד השולחנות הערוכים בעת מסיבת-החתונה של ביקסי ואיתן לצקי. פינחס ספיר הוא האיש שהעניק לגיטר את הזכות להיות יבואן-הבשר מאורוגוואי לישראל.

המישפחה המאושרת

יחסים ידידותיים ביניהם, עד שאיתן החל לנלות חתנו, גרם לאישומו במוסד לחולי-נפש ולבסוף הבי-

איתן, "אבל לא רציתי לקחת ממנו כסף. הוא היה קורא תמיד לביקסי למטבח, ונותן לה שם את הכסף. הוא אף פעם לא נתן צ'ק. תמיד מזומן."

באותה תקופה שררו יחסים ידידותיים מאוד בין החתן לחתנו. הם גם נסעו יחד לחופשה בשווייץ. כל המישפחה, ושעה שביקסי ואמה בילו בקניות, יצאו איתן ובנו גיטר לסיור ב-הרים.

באותה חופשה גם דיברו על העתיד. איתן הביע את רצונו להתמחות במישרד עורכי-הדין של השר חיים צדוק. למרות שגיטר לא התערב לטובתו, לדבריו, התקבל למישרדו של צדוק שנתיים לפני מועד ההתמחות.

איתן רצה גם להתמחות במישרד עורכי-דין באמריקה. גיטר הציע לו את מישרדו של ה-סנאטור פרוסקאואר, אך הוא לא התקבל ל-מישרד זה. "גיטר לא הפעיל פרוטקציה, או לא התקבלתי," הוא מסביר. אז הציע איתן לגיטר, שאת תקופת-ההתמחות שלו יעשה בסניף בנק דיסקונט בניו-יורק. "גיטר התרגז נורא וסירב. היה לנו ריב שנמשך שבוע ימים. אחר-כך ארא הציע לי לדבר עם רסאל רקנאטי. הוא עצמו

לחול'דות, נכנס בעצמו לבית-מרפא - ולבסוף נכנע לתביעות החתן

לעשות שם. אין לי כל סיכוי להגיע ל- צמרת של בנק דיסקונט, הוא מספר.

את אשתו, ביקסי, שלח לישראל לחופ- שה. היחסים ביניהם היו מתוחים, הוא אי- בד, לדבריו, את הכושר המיני שלו ואת תיאבוגו, וחזל לחלוטין להתעניין בסובב אותו.

גיטר, החתן, טילפן אליו מישראל, ו- הבין מתוך השיחה כי משהו לא בסדר. הוא שלח את ביקסי מייד חזרה לניו- יורק, אבל איתן אפילו לא בא לקחתה מנמל-התעופה.

ביקסי ביקשה לעזור לבעלה, והלכה אי- תו לפסיכיאטר ישראלי שלקח מהם סכום של שמונת אלפים דולאר, אך לדברי איתן לא עזר לו במאום. "אני פשוט ישבתי אצל הפסיכיאטר ושתקתי", אומר הוא.

גיטר קפץ לניו-יורק לביקור בן יומיים, אך לא התערב. איתן, לעומת זאת, החל אט-אט לצאת מהדיכאון שאפף אותו. "ערב אחד הייתי בבית, ישבתי ליד הטלוויזיה, ופתאום הסתבר לי שאני מבין מה שמי דברים. כך יצאתי מהדיכאון, נעשיתי אק- טיבי והחלתי להציע לגיטר הצעות בעני- יין עבודה. ואז, בתשובה, הוא אמר לי, שלדעתו אני סובל מדיכאון נפשי חמור."

איתן הזמין את גיטר ליום-ההולדת של יפעת. באותה הזדמנות גם סיפר לו כי הוא חושד בפסיכיאטר הישראלי שהלה ערך עליו ניסויים, וכי לא יתפלא אם יס- תבר כי הוא רופא נאצי לשעבר. גיטר, בתגובה, אמר לאיתן כי נראה שהוא חר- לה מאוד, והציע לו לגשת לרופא אחר.

כשהלכו אל הפסיכיאטר, נכנסו אליו שניהם. אחרי ששוחחו יחד זמן-מה, ביקש גיטר מאיתן לצאת את החדר. כשחזר, הודיע לו הפסיכיאטר כי הוא זקוק ל- אשפוז.

"הפסיכיאטר הזה השתגע לגמרי מכור- לנו", מספר איתן. "זה היה מצב מצחיק מאד. היינו באים אליו ביקסי, גיטר ואני. אני הייתי נכנס, מדבר, יוצא, אחר-כך ביקסי היתה נכנסת, ואחריה גיטר, אביה. עד שיום אחד הפסיכיאטר הזה יצא מדי- עת, אבל הוא המשיך את הטיפול. אחרי הכל, הוא הרוויח מאיתנו הון כסף."

איתן עצמו היה מרוצה מאד מחייו ומ- תוצאות הטיפול. הוא חזר לעבודה, העלה הצעות-יעול רבות והיה פעיל מאד. גיטר, מצידו, אמר לו, לדבריו, כי העובדה ש-

ליונר. בנו גיטר, בתו ביקסי וחתנו איתן לצקי- נ טכס-הנישואים. גיטר ולצקי שמרו על מערכת- ימי דיכאון. גיטר הפך את עורו, רדף את לגירושיו מביתו בתנאים שתבע לעצמו החתן.

א חתערב, הוא לא רצה שרקנאטי יגיד לו חר כך: "אתה הכרחת אותי להכניס את האידי- ט הנה לבנק בניו-יורק".

"הוא די זהיר בדברים האלה. כמעט שאין רם שיכול להגיד שגיטר הפעיל דרכו פרוטק- ית", מוסיף איתן.

הוא אכן פנה לרקנאטי, הסביר לו שהוא יבד בבנק מזה שנים, שלח תולדות-חיים, ו- נה, כי חוולט שיש מקום לאפשר לו להתמחות יו-יורק. איתן לקח את ביקסי ואת יפעת, וטס יו-יורק, שם התגוררה המישפחה הצעירה בי- זב 70 מערב, שהוא איזור-מגורים אמיד אך עשיר.

כל המישפחה

לפסיכיאטר

ניו-יורק החלו הצרות. אחרי כמה חודשי- תניה בעיר הגדולה החל איתן להתמוטט שקוע בדיכאון. "פשוט לא קלטתי את השפה- נגלית, וידעתי שבלי אנגלית אין לי מה

אורח הכבוד

בארוחת-הערב שנערכה לפני טכס-הנישואים של איתן- לצקי וביקסי גיטר היה שר-האוצר דאז, פינחס ספיר. ספיר לחץ בחמימות רבה את ידה של אורחת, כשביניהם הורי הכלה, בנו גיטר ואשתו.

הציע לי לעבוד בבנק שלו. אז איך ייתכן שהוא יציע דבר כזה לחתן שלי? "אז הציע גיטר שאלך אל הפסיכיאטר הגדול ביותר בעולם, אחד שלוקח 600 דולאר ל-40 רגע. הודעתי לו שיש לי מה לדבר עם הפסיכיאטר במשך 10 שעות, וזה יעלה לו 6000 דולאר. לזה הוא לא הסכים".

גיטר קיבל יפוי-כוח לפטר את חתנו מהבנק. כשהודיע על כך לאיתן, איים עליו זה שיפנה לתובע הכללי של ניו-יורק, ויגיש תביעה על הפרת חוזה.

אז כינס גיטר פגישה אצל סגנו של רקנאטי, אהרון כהנא. הפגישה, שנערכה אגב סעודה חגיגית על טהרת המעדנים ומיטב היינות, נמשכה מ-8.00 בבוקר עד 5.00 בערב.

באותה פגישה פרק איתן את אשר על ליבו. "אכלנו אוכל טוב, אבל גיטר היה חמשך בעמוד 22

הוא מרוצה מחייו היא סימן מובהק של המחלה.

החתן המדוכא

התמרד

ב אותה תקופה הצעתי לפירסט- ניישונל סיטי בנק בניו-יורק הצ- עות-יעול. הם אמרו לי שיש אצלם באר- לאגאן ואי-סדר גדול, ושאלו אותי מה לעשות. אמרתי להם שיביאו פועל-נקיון שיעשה שם סדר. אמרתי זאת בצחוק, אבל כשגיטר שמע על כך, הוא לקח את זה ברצינות.

"כשסיפרתי לו שהוצע לי להגיש את מועמדותי למשרה גבוהה בבנק, דבר לגי- טימי והגיוני כי כל אחד יכול להגיש מו- עמדות כזאת, הוא נעשה חיזור ומבוהל ואמר לי בחרדה: אני מכיר את דייוויד רוקפלר כבר 20 שנה, והוא מעולם לא

איתן וביקסי לצקי- במכונית ח-פורד אסקורט- החדשה שקיבלו כמתנה לחתונה מאבי הכלה, בנו גיטר. נוסף למכונית

מסע אל העושר

קיבל הזוג הצעיר גם דירת פאר בצפון תל-אביב. אך רק לאחר הגירושין זכה איתן בעושר חמיתי. הסכם הגירושין, הפך אותו למיליונר בזכות עצמו, פטר אותו מכל תשלום מזונות.

כדורגל

כדורמוות

בזמן הכנותיה של ניבחרת ישראל בי כדורגל למשחקי אסיה בטהרן, הבחין מאמן הכדורגל של השחקנים סא"ל (מיל) עמוס בריחמא, כי שניים משחקניו הם בעלי "סבירות ללקות במחלת לב".

בריחמא הבחין כי השחקנים שלום שוורץ מהפועל חדרה, ועודד מכנס (18) ממכבי נתניה, מתקשים להתאושש לאחר אימוני הכדורגל של הנבחרת. בדיקת הדופק העלתה כי השניים חייבים לעבור באופן דחוף בדיקות וטיפולים. הם נשלחו לבדיקות במכון הלב, ושם הרגיעו את השחקנים, ונאמר להם כי ליבותיהם איתנים, אולם בשל הסבירות האמורה עליהם להיזהר בפעילותם.

שני השחקנים ממשיכים לשחק בקבוצותיהם, למרות שמאז תחילת משחקי ח' ליגה נעדרו מרוב המישחקים. שניהם ממשיכים לשחק גם בניבחרת, אולם מאז הדיקות הם נזהרים יותר באורח חייהם כדי לא להכביד על הלב, וכדי שהחזרה שישותם לאחר מאמץ תהיה מהירה.

השחקנים מקבלים את ההגבלות בהבנה רבה, ביודעם כי אכזבתו הקשה של בריחמא היתה לטובתם בלבד.

למעשה היה צעדו של בריחמא, שננטק לפני חודשיים, בהזקת חריג, משום שאף אחד מאנשיהםקצוע המטפלים בכדורגל-

קורבן בלומנטל
הבדיקה לא נערכה

נים הישראליים לא העלה כלל בדעתו כי הם עלולים ללקות במחלות כאלו. הם נאחזו בתיאוריה של מומחי כושר-גופני, הגורסת כי כל העוסק בספורט מחוסן ממילא מכל נטייה למחלת לב. סברו כי בעיקר אמורים הדברים לגבי ספורטאים צעירים, והרי בכדורגל הישראלי, רק מעטים ממשיכים לשחק אחרי גיל ה- שלושים.

מוות עד המיגרש. כל תיאוריה היא כמובן טובה ויפה, עד שהמציאות טופחת על פניה. חודשיים לאחר שגשלו הי כדורגלנים הראשונים לבדיקות לב-סר דיות, קרה הדבר לכדורגלן הפועל פתח תקווה ושחקן ניבחרת-הנוער לשעבר, מאיר בלומנטל ז"ל.

ביום החמישי שעבר לקה בלומנטל ב" שבץ-לב, בתחילת האימון של קבוצתו, ממש בעודו משתתף בריצת-החימום. מיקרה טראגי זה, שהיכה בהלם את חוגי הספורט בארץ, פתח מייד ויכוח ציבורי סוער, שנושאו הרפואה הספורט טיבית בארץ, כגורם היכול למנוע תופי עות מצערות כמו זו.

במהרה הוברר כי בלומנטל ז"ל נפל, למעשה, קורבן לזלזול הפרשע של האחרים על הספורט בארץ לגבי עריכת בדיקות רפואיות וסידור קבועות ל- ספורטאים. בלומנטל, שחש בשבועות האחרונים דקירות באיזור החזה שנלח, בהמציאת רופא-המשפחה שלו, להיבדק במכון לרפואה ספורטבית של מכון וינגייט, המנוהל ע"י ד"ר חנה פאפרו. אך הוא לא ניגש לבדיקה. מאמנו בקבוצה, בועז קופמן, לא התעניין אם הלך השחקן ל-

(המשך מעמוד 21)
עצבני. אני הרסתי לו את התיאבון. אמרתי לו כל מה שאני חושב עליו, שהוא בעצם אפס אחד גדול שקיבל נכסים בירור, שה, אבל זה לא מספיק בשביל לחשוב שהוא אחד מגדולי הדור."

היתה זו ללא ספק, הפגישה ששברה את גב הגמל. מייד לאחר מכן קיבל איתן טל-פון דחוף מישראל, מאביו שביקשו לשוב ארצה מפאת מחלתו. כשהגיע ארצה, חיכו לו בנמל-התעופה בלוד חתן נוסף של גי-

גרוש לצקי

החותן השיג את שלו

טר, עורר-הדין יצחק שוויגר, שהיה מלווה באמו של איתן ובנהגו של גיטר. איתן נלקח מייד אל הפסיכיאטר פרופסור בריחמא, והלה המליץ לאשפוז במוסד סגור. הוא אושפז בתל-אסא שבמרמגן. על פרשת אישפוזו של איתן לצקי, שנעשה ללא ציראישפוזו ובניגוד לחוק, נכתב בזמנו בפירוט (העולם הזה 1907).

איתן לצקי שוחרר מן המוסד, והחזיר אליו את אשתו, ביקסי, אשר חזרה קודם לכן לגור עם הוריה. דומה היה כי הוזג הצעיר יישר את כל ההדורים ושב לחיות את חייו כמקודם, לפני התערבותו של המיליונר השתלטני.

החותן המאשפז

— אושפז

כך היה, אך לא לזמן רב. ביום השני השבוע עמדו להתקיים גירורי שיחם של איתן וביקסי. האב השיג את מטרותו, אם כי במחיר יקר. תמורת ה- כמותו לגט קיבל איתן אדירת-הפאר של הוזג ברחוב ליפסקי, ששווייה היום כ-400 אלף לירות, על כל תכולתה, המוערכת בכמה מאות אלפי לירות נוספות. כן שוחרר האב מדימימונות עבור בתו, עד שתגיע לפירקה. בהתחשב בעובדה שהוא שילם עד למועד הגט 400 לירות בחודש, מגיע סכום זה ל-200 אלף לירות. כמירכנ קיבל, על-פי הסכם-הגירושין, 40 אלף לירות במוזמנים, ואת תיק ההשקעות וניירות-הערך שהיו משותפים לו ולי-אשתו, בערך של 80 אלף לירות.

כך הפך לצקי למיליונר בזכות עצמו. אך יש לשער שמה בנו גיטר, החותן שבאמצעות קשריו הכנים את חתנו לבית חולים לחולי-גפוש, אינו מסוגל כיום להעריך דודל הישגו. הוא עצמו מאושפז כעת בסנטוריום בשווייץ, לשם הוכנס ב-עקבות התמוטטות-העצבים שבה לקה כתוצאה מפרשת החברה לישראל.

דיקה או לאו. ולאחר מיקרה המוות הודת קופמן כי לא שאל את השחקן בדבר הבדיקה, והניח כי ניגש לעבור אותה. לזכות הפועל פתח-תקווה ייאמר, כי זוהי אחת האגודות היחידות בארץ ששלחה את כדורגלניה לעבור בדיקה יסודית ב- מכון. אולם גם היא לא הקפידה שכולם ייבדקו. בין אלה שלא נבדקו היה גם בלומנטל ז"ל, שהסתפק בבדיקה השיגרית תית של הרופא המטפל בקבוצה, ד"ר יעקב קובו, לפני תחילת המשחקי.

תחילת משחקי הליגה. לעומתה קיימות בליגה הלאומית קבוצות שאינן דואגות כלל כי שחקניהן ייבדקו אפילו פעם אחת בשנה. סקר קצר בקבר צות מגלה תמונה מצערת, המשקפת את הזלזול הכללי ביחס לבדיקות רפואיות יסודיות לספורטאים.

פרט מוזר נוסף: רופאים חותמים באופן אוטומטי על טפסי-הרשמה להת-אחדות לכדורגל.

תופעה חמורה זו שכיחה בעיקר בקרב אגודות בליגות הנמוכות, המבקשות לח-סוך כסף על כל ביקור של שחקניהן אצל רופא. תחת זאת מביאים מנהלי-הקבוצות את טפסי-הרישום אל הרופאים במרכז, ואלה חותמים עליהם תמורת תשלום כולל סימלי, מבלי שיבדקו כלל את השחקנים.

להתאחדות לכדורגל אין מנגנון-פיקוח, לבדוק אם השחקנים נבדקו או לא. היא מסתפקת רק באישור הרופאים על טופס-הבקשה להוצאת כרטיס-שחקן.

על היעדר מנגנון-פיקוח זה התריע לא-פעם בעבר פרופסור עזרה זוהר, ממנהלי מכון הלב בתל-השומר. אך טענתו של הפרופסור המומחה, כי אימוני-כושר ללא פיקוח עלולים רק להזיק, לא הניעו איש מהמונים על הכושר הגופני בארץ, להציע הקמת מנגנון-פיקוח כזה.

סידרי אימון לקויים. פרופסור זוהר, אבי המהפכה-השקטה בצה"ל בכל הנוגע לתזונה ורשימה נכונה של חיילים, טוען שקיימות תופעות-לוחאי נוספות, הקשורות במציאות שבה שריו הספורט הישראלי, והעוללות להזיק לספורטאים.

בגלל היעדר תאורה ברוב מיגרשי-הכדורגל בארץ, נאלצות קבוצות-הכדורגל

כדורגלן מכנס
הבדיקה גילתה

לערוך את מרבית אימוניהן במשך עונת החורף בשעה שתיים בצהריים, כדי להסי-פיק ככל היותר לפני רדת החשיכה. מר-בית השחקנים באים לאימונים אלה היישר ממקומות-העבודה שלהם.

פרופסור זוהר טוען כי כדורגלן חייב לנוח לפני תחילת כל אימון ואימון לפחות שעה אחת, כדי שגופו יהיה רענן ומסוגל לקלוט את מאמץ האימון ללא חשש שייגזק מכך.

השעות שבהן נערכים אימונים אלה אינן מתאימות גם בגלל סמיכותן הרבה לשעות ארוחת-הצהריים, ויש שחקנים רבים הבאים לאימון כשכרסם מלאה. פרופסור זוהר טוען כי ספורטאי חייב לשמור רווח-זמן של ארבע שעות לפחות בין הארוחה לאימון. אבל-אכן, המזון אינו מתעכל בצורה תקינה, החלק שאינו מצליח להתעכל ולהיספג בשרירים הופך שומן, ככל שיישמע הדבר פאראדוכסלי. אצל ה-

פרופסור זוהר

מנגנון פיקוח — חובה

ספורטאים האלה, החייבים להיות גטוליי שומן, אפשר להבחין בקפלים שאינם גרי-אים לעין מבט ראשון, ואחוז השומן ה-סמוי בגופם גבוה.

קיימת תופעה חמורה נוספת. הקבוצות אומנם אוסרות על שחקניהן לאכול ארו-חה דשנה לפני האימון, אך הן מעודדות זאת לאחריו. ואחרי ארוחה כזו הולכים השחקנים במשותף לסאונה. דבר זה עלול להזיק לא רק ללב, אלא גם למוח.

אחרי הארוחה נכנסים השחקנים לסא-נה כאשר גופם עדיין לא עיכל את המזון, ולכן זורמת תיגבורת הדם באורח טבעי לאיזור הקיבה. אולם כאשר הגוף נמצא באיזור חם — סאונה או מקלחת חמה — הרי בגלל החום זורם הדם כלפי החלק התחתון של הגוף, והתרכוזת הדם מהקי-בה כלפי מטה עלולה לרוקן את החלק העליון — איזור הלב והמוח — מזרימת דם. הדבר אינו יכול אומנם להביא למוות מייד, אך הוא עלול להיות סימפטום של מחלות לב ומוח.

איר אדום בהוד. מרבית הקבוצות בליגה הלאומית שולחות את שחקניהן ל-סאונה, מתוך הנחה מוטעית שבילוי זה עוזר לשמירה על הכושר הגופני. פרופסור זוהר קרא לכל הקבוצות להפסיק לאלתר את השימוש בסאונה, העלול להזיק גם לשחקנים הבאים לשם על קיבה ריקה. בינתיים, בגלל אדישותם של מוסדות הספורט בארץ, והתהליך האיטי של קבלת החלטות ויישומן, עדיין לא עיכלו ראשי הספורט את ההזנחה במישור הרפואה ה-ספורטבית, כולל הפיקוח הכרוך בכך.

כדורגלן שוורץ

— סבירות למחלות לב

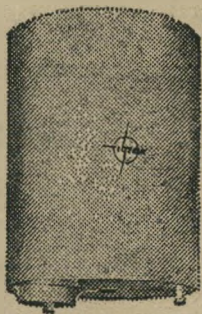
הם משולים כעת לאותם ספורטאים המקנחים זיעתם בצאתם מן הסאונה, מבלי לדעת עד כמה הוזיק להם הדבר. אבל זיעתם של ראשי הספורט קרה מאד-הם עדיין שרויים בהלם, לאחר מותו של מאיר בלומנטל הצעיר. פטירתו הטראגית של השחקן הצעיר הר-ליקה אור אדום.

מים
צהובים?
דליפה?

אם להחליף,

דוד
אמקוד
אמאייל
עדיף!

לבחירתך:
דוד שמש
או חשמל

8

שנות אחריות
מבני נזילה

המפיצים: **אמקוד**
וסוחרים מורשים

ליחמכוד
אמקוד

בטלויזיה במסגרת

כל
ההתחלות

ביום ב', 2.12.74

בשעה 20.00:

משא קיטרוג נוקב על
החברה הישראלית, בסרט:

"האשה
האמריקאית"

כלבים

וחיות שמשועים

המנוי

קיבלת חשבון,

אנא, פרע אותו

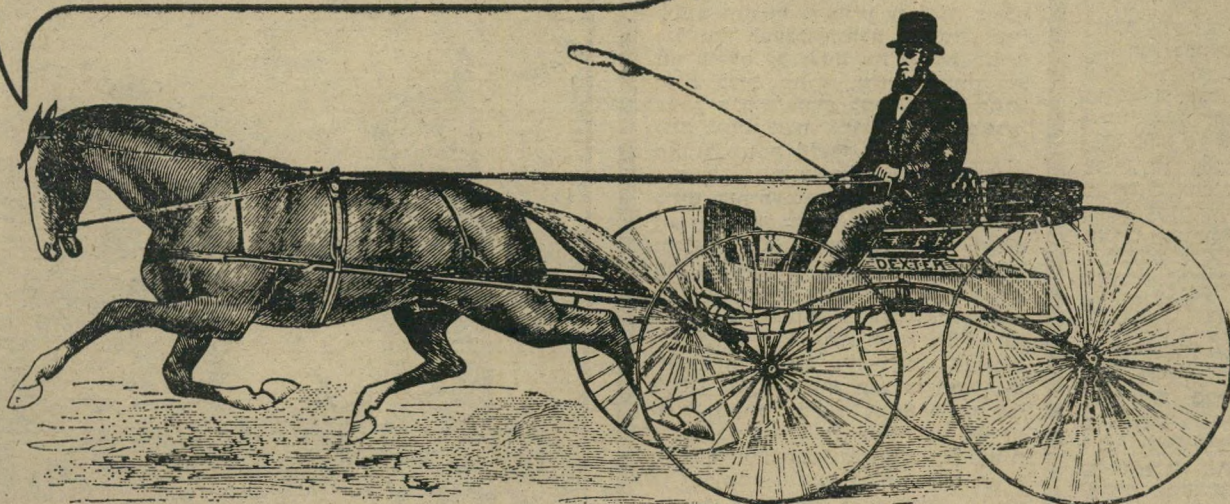
בהקדם.

מחלקת המינויים

כלבים בעלי תעודות-יוחסין
וכל סוגי כלבים וגורים ברי-
אים, חתולי-בית וחתולתולים,
טיפול וטרינרי יומיומי, פנ-
סיון לכלבים וחתולים, אמב-
טיות נגד טפילים.

אגודת צער-בעלי-חיים, תל-
אביב, רח' סלמה 30, יפו.
טל. 03-827621.

-זמנך יקר לך?
נסה טופס לוטו רב-שבועי.

קו לעיצוב ביולאומי בע"מ/לשכת הפרסום הממשלתית

170 מיליון ל"י בעשרה ימים

מיספר קטן של בעליהן המקורבים לשלטון, אשר נחשו את דבר הפיחות הקרוב, הרוויחו עליו כ-170 מיליון לירות. למרות שהאוצר יכול לאתר בקלות מרוויחים אלה, לא נעשה על-ידו דבר.

בעשרה הימים הראשונים של אחריה הפיחות הומרו 110 מיליון דולר ללירות ישראליות. כ-70 מיליון דולר מסכום זה היו בנת"ד, והיתר בפקדונות לזמן קצוב. על כל דולר המרה הרוויח הממיר לירה וחצי, ומכאן שבעשרת הימים הראשונים אחרי הפיחות הרוויחו הממירים כ-170 מיליון לירות.

השקעות אלה בדולרים, לקראת הפיחות, באו מאשראי לזמן קצר של הבנקים. בשבוע האחרון שלפני הפיחות היו הבנקים בגירעונות-ניילות של יותר מ-200 מיליון לירות. על גירעונות-ניילות משלם הבנק כ-50% קנס וריבית לשנה לבנקי-ישראל. פירוש הדבר שאותם שלקחו את הכסף מן הבנק ידעו כי ירוויחו, למרות הריבית הגבוהה של 4% לחודש.

עשרה ימים אחרי הפיחות נעלמו כל גירעונות-ניילות של הבנקים, ויש להם עודפי-כסף. מכאן שהסקטור של בעלי ההון והקשרים ידע למשוך מן הבנקים אשראי לזמן קצר, ולהשקיעו בדולרים שבוע לפני הפיחות. כיוון שכל הפעולות הללו נעשו באמצעות הבנקים, אין כל מניעה לגלות מי הם האנשים הללו, ומה טיב קישוריהם לאוצר.

עובדה היא שאנשי כלכלה ועיתונות, המקורבים לראשי-האוצר, ידעו על הפיחות ושיעורו כמה ימים קודם-לכן. עובדה היא שקבוצת בעלי-הון, הממנה דר"קבע עיסקי פשע מאורגן, ידעה אף היא על הפיחות ושיעורו כמה ימים קודם. ראשי קבוצה זו רכשו יום-יומיים לפני הפיחות מכוניות חדשות, בלי לברור במחיר ובסוג, שילמו עליהן מיקדמה ומכרו אותן בשבוע שאחרי הפיחות.

רבינוביץ

לבנק לאומי

חוגים כלכליים טוענים כי תפקיד יושב-ראש מועצת המנהלים של "בנק לאומי לישראל" לא נשאר פנוי במיקר רה. שרה-אוצר הנוכחי, יהושע רבני נוביץ, לוטש עין על תפקיד זה, אותו יתפוס עם פרישתו מן האוצר. רבינוביץ כיהן שנים רבות כחבר מועצת המנהלים של "בנק לאומי".

מאז התפטרותו של מנדס זקס מ-תפקיד יושב-הראש, נשאר התפקיד פנוי. איימניו ממלא-מקום לתפקיד כה חשוב בבנק הגדול במדינה מעורר תשומת-לב רבה, אולם רק עתה התבררה הסיבה ל-כך.

היוקר ותוספתו

כל השנים תובעים כלכלנים רבים, ובי-עיקר בעלי-ההון, לבטל את תוספת-היוקר, בנימוק כי היא גורמת להתייקרות. שהרי כאשר משלם המשק תוספת-יוקר לשכירים, הדבר מייקר את עלויות הייצור, ומוסיף כסף פנוי לשכירים היכור לים לחוציאו.

השכירים, לעומת זאת, טוענים כי תוספת-היוקר היא פיצוי חלקי על התייקרויות שכבר נעשו בעבר, ולכן אין התוספת גורמת להתייקרות. טענות ה-שכירים לא שיכנעו מעולם את האוצר הפשוט, כיוון שקל היה להצביע על עליית המדד הבלתי-פוסקת, ולטעון כי היא נגרמת בגלל תוספת-היוקר. מירוך זה בין היוקר ותוספתו היה כוויכוח מי קדם למה, הביצה או התרנגולת. אולם מחצית השנה האחרונה קרה דבר המוכיח היטב את האיוולת שבי טענות בעלי-ההון. ביולי השנה שולמה תוספת-יוקר של 21% בממוצע. אולם ה-

דירת מיליונר בשיכון עובדים

בימים אלה של הידוק החגורה נמכר פנטהאוז ב"מגדלי דויד המלך" בתל-אביב במחיר של מיליון ומאתיים אלף לירות. החברה המוכרת שייכת לשותפות של "כלל" ו"שיכון עובדים". מחיר גבוה זה הושג, למרות היורדה הניכרת במחירי דירות-רווחה בצפון העיר. בבתי-מגורים ברחוב ז'בוטינסקי בתל-אביב נמכרו בשבוע שעבר דירות של ארבעה חדרים במחיר של 360 אלף לירות, לעומת מחיר קודם של 420 אלף לירות.

ליקוי שכל המנטהאוז (מסומן בחץ)

קשיים

בלונדון ובישראל

קשיים כספיים של שתי חברות-ביטוח בריטיות מעוררים דאגה בעולם-הביטוח הישראלי. חברת קומרשיל יוניון הבריטית שרוייה במצב כספי קשה. חברה זו מבצעת כ-70% מביטוחי-המישנה של חברי רות הביטוח הישראליים. חברה נוספת היא אינג'לסטאר, שלה חלק בחברת-הביטוח הישראלית סהר. גם עליה

מנכ"ל סהר ליקוי סהר

נפוצו שמועות בסיטי של לונדון, כי מצב הנזיל בקשיים בינתיים נודע על התמוטטות איליה-קרקעין-הביטוח. ז'ק דלאל, יהודי-עירי ראקי מלונדון, שהיה מנכ"ל קונצרן הע" נק קייזר-אולמאן. הקונצרן נכנס לקשיים בגלל עסקי-מקרקעין של וליאם שטרן (פארן-לון). דלאל, שהיה נשוי לישראלית, הירבה לתרום למגבית היהודית.

מדד באוגוסט עלה לעומת יולי רק ב-1.1 נקודות. אך מינואר ועד יולי הוא עלה ב-35.5 נקודות. אגב, בחודשים ספטמבר-אוקטובר ירד מדד יוקר הבנייה ב-11.1 נקודות בממוצע. כל קונו הדירות ממישרד-השיכון, בי-מישרת תוכניות החיסכון, משלמים לפי המדד הזה. אך לא נודע כי הבנקים הקי טינו את התשלומים החודשיים עבור ה-דירות באחוז מקביל!

עושים

צחוק מהחוק

הצו לחקפאת הבנייה אוסר, כידוע, בניית מיבנים למיטרח על כולם. חוץ מ-"שיכון עובדים", כמובן. כאשר שרה-שי-קון הוא מנכ"ל "שיכון עובדים" לשעבר, מה הפלא שלפני שבוע אישרה ועדת חקפאת-הבנייה לחברת "שיכון עובדים" לבנות סופרמרקט חדש בשיכון בבלי?

אותה ועדה עצמה אוסרת על אחרים בנייה דומה. במקום אחר, בונים את בורסת היח-לומים החדשה ברמת-גן על שטח בריכת "גליגיל" לשעבר. הנהלת הבורסה הקיימת קבלה על עצמה את מכירת המישרדים בבית החדש, ודורשת מחיר של עשרת אלפים לירות למטר. הבית החדש נבנה בימים אלה, למרות הצו הממשלתי האוסר הקמת מישרדים.

כיצד? פשוט מאוד. בבקשה נאמר כי בונים בית-תעשייה ואולמות למלאכה. חברי הוועדה יודעים, כמובן, כי זה בלוף, והכוונה היא למישרדים, אבל עוצמים את העיניים. כך מקימים בעיצומה של חקפאת הבנייה בית-מישרדים חדש תוך הונאה ממשלתית, בהסכמת המרומים. אגב, על רקע הבית החדש הגיש את התפטרותו נשיא הבורסה הקיימת, משה שניצר. הוא תבע כי הבניין החדש והקיים יחולבו במינהרה תתי-קרקעית, כדי להקל על הגישה בין שני הבתים ולמנוע אפשרויות שוד. לכך התנגדו יחלומנים, שטענו כי המינהרה תוריד את ערך מישרדיהם בבית הקיים, בו נמצאת גם בורסת-היהלומים. עתה נאלצו היהלומנים לקבל את תכתיבו של שני צר, והוא חזר בו מהתפטרותו.

הלילה של אוס-כתף

(המשך מעמוד 11)

אחרי כיבוש חלקן הצפוני של התעלות. השולט על הכביש, יחלו יחידות-הנדסה לפנות מעברים בשדה-המוקשים והטנקים של אל"מ מרדכי — בפיקודו של ששון, אשר בקדש הסתער עם יחידת החרמ"ש שלו על הסכר — יסתדרו לאורך הכביש ויבקיעו עליו במהירות מערבה, אל לב מיתחם אוס-כתף.

ברי היה כי כד אותה עת לא תשב הארטילריה המצרית בחי' בוקידיים. מפני החשיכה — כל הקרב הזה תוכנן בקרב-לילה, כי לפני יום-הכיפורים היה הלילה שייך כדור לצה"ל, לא לאויב — לא ניתן לסייע ביעילות מן האוויר והארטילריה האוגדתית היתה, כי אמור, קיצרתי-טווח מדי.

לניטרול חלק מן התותחים המצריים, ייעד שרון יחידות מחטיבת צנחני-המילר אים שלו, אשר יונחתו במסוקים בשטח החולות אי שם בין אוס-שיחאן וגביעה 181, ואחר יתקדמו בחשאי אל בין שני קווי התעלות. ויסתערו על אותן סוללות תותחים שהיו הסמוכות ביותר אל גזרות-ההבקעה של החי"ר ושל הטנקים.

עתה הגיעה שעתה של "מכת-החסד" ה-מייעדות: תוך ניצול ההלם והבילבול ש-יגרמו נתקה והצנחנים, ובעוד החי"ר של קווי מטהר את התעלות הארוכות של אוס-כתף, אמור היה אל"מ מרדכי לתאם את כוחו של ששון המבקיע ממזרח עם ה-צנטוריונים של נתקה הלוחצים ממש מולם. ממערב, כדי למחות בין שני אלה את הסגר קים המצריים אשר בתוך המיתחם, ועימם את כל שאר הכוח המצרי שבין אוס-כתף לצומת אבו-עניילה.

באותו זמן ועוד קודם שטוהר המיתחם, תוכננה חטיבת-שריון שלמה — היא חטיבתו השנייה של אברהם יפה (הראשונה חדרה, כזכור, אל ביר-לחפן) — לחצות את המיתחם לכל אורכו ולהעמיק לתוך סיני, לכיוון ביר-חסנה.

זו היתה התוכנית. כל המהלכים הללו בוצעו ממש כפי שתוכננו, כי עיתוי ובתיאום מדויקים שכמדי תם לא ראה צה"ל לפני אותו קרב, או אחריו.

אלוף-הפיקוד אז, שייקה גביש, אינו חוסך בסופרלטיבים בתארו את הקרב: "...איוזה קרב, כמו ששון, כמו ששון-סטופר... אחד הקרבות המדי אלהים והגדולים ביותר... נפחה ידיי הזכות להיות קרוב אליו ולי-צפות בנייה-הוא..."

מפקד יחיד

ההשוואה המתבקשת לקרב אבו-עניילה 1956 תגלה כמה הבדלים חשודים.

ראשית, הפעם היה מפקד יחיד וזה היה ספק מי הוא.

האגודה כולה פעלה כגוף אחד המופעל במשימה איגודית אחת ומתוורם כשלמות טאקטית אורגנית אחת. הכוח המלכד ה-עיקרי היה שליטת המפקד, כי רמת הת-ארגנותה הסכנית של אוגדת שרון לא היתה מספקת, ולא הגיעה לרמת אוגדת טל-שני. המפקד ידע בבירור מה רצונו ו-כיצד בדיוק יגשים אותו. נוכחנו כי ב-קדש לא היה ביטחון כזה לאיש מן האחר-אים על ניהול הקרב, ולכן גם לא נוצלה כראוי ההזדמנות אשר יצרה או חטיבה 7, לאחר שגילתה כי מעבר הדייקה פתוח.

וחדרה דרכו אל עורף המערך. אמרנו, בסקירת אותו קרב, כי צעד זה היה גם ב-1956 המפתח להתקפה מוצלחת על מערך אבו-עניילה, וכי לצורך זה לא נדחש אלא להשלימו. עליידי כך שכל שאר כוחה של אוגדה 38 דאו משיך ויפעל בדיוק כפי המתוכנן: חטיבה 10 תלחץ מן החזית, וחטיבה 4 שכבשה את קסיימה, תעלה ממנה ותיערך באגפו הדרומי של "הגרעין הקשה" מיתחם אוס-כתף.

המצב הנכון, אשר ב-56 נוצר באורח בלתי-מתוכנן — ואשר עדי-כן לא נוצר ואפילו עוד תרם לי-בידוד — נוצר ב-67 עדיפי-תיכ-נוי-מראש: כוח-שריון וכוח-צנחני-נים חדרו לעורף, זרעו מהומה ואפתעה בחשיכה, והחלו ממזמי-טים את חלקו האחרון של המיתחם: חטיבת-החי"ר שלמה חדרה מן האגף, פתחה את הדרך והכי-שירה את הקרקע בפני חטיבת-שריון, אשר לחצה כל העת מן החזית; ומרגע שכל אחד משלושה

הפחות העיקריים הללו הצליח לי פצץ את עצם החדירה לתוך הי מיתחם והחל לחם כתופה, כבר נפל הפור והוכרע למעשה הקרב.

תיאור גראפיסטי של שני קרבות אביריגליה יראה, כי בשניהם בוצע למעשה אותו תימרון עצמו. אלא שבקדש נעשו תיאורים והחדירה מדרום, ובשתייהמים מצפון (מה שהיה בלתי-נמצא הפעם, משום שב-1967 היתה חזרה על קדש כרוכה בי התקלות במלוא עוצמתה של דיוויזיה 2, כולל מחציתה אשר בקסימה. אגב, מחצית זו לא גטלה כל חלק בקרבות ואחר-כך, משיירי שרון מאביריגליה אל נחל שב "ציריהדרום" ועקף את מיתחם קסימה תוך ניתוק, נסוגו המצרים משם ללא קרב בליל ה-6—ביוני וגטשו במקום את רוב (צידום).

המלך טאנק

ל קח חשבו של קרב אביריגליה '67' נוגע למיבנה ואירגון כוחות-היבשה, ובעיקר בנוגע ליחס שבין החיילות השור נים.

כידוע, נחשב בצה"ל "חיל הטנקים" כ"חיל העיקרי" שבכוחות היבשה (ויש לזר מר "חיל-הטנקים", לא "חיל-השירות" משום שזה האחרון כולל למעשה את כל סוגי חיילות-היבשה בימינו, שכולם ממוג

שרון באביריגליה (1967)

עי רכב משוריין). בכל זירה כשלנו, חטנק הוא נושאה העיקרי של ההתקפה על הי קרקע.

תפיסת חטנק כאמצעי ה"עיקרי" אומרת רק זאת, כי בדרך כלל יבקש צה"ל לזר צור מצבים שבהם יכול חטנק להביא לידי ביטוי מיובי את פוטנציאל-העוצמה שלו ולהכריע את הקרב (ואת המערכה בכי ללה).

מכך, אין להכין כי חטנק הוא נדיבול או שדוחמתי-יבשה בימינו אפשירות בלא החיילות האחרים.

ראינו כי גם שרון ראה את משימת לחימת הח"ר והארטילריה כפתיחת הדרך בפני הצנקים אל העורף המצרי, כדי למור טטו במהירות.

עד הטנקים הוטלה הפעולה הי מכריעה — אבד הטנקים לבדם לא היו מסוגלים להבקיע את קו הי תעלות.

אומנם, כאשר כמות הטנקים היא בלתי מוגבלת, אפשר להטיל עליהם שיבקיעו חזיתות מערכים כמו אום-כתא גם ללא כל סיוע, אבל ודאי כי מלאי הטנקים של צה"ל לעולם לא יספיק לכך, כי אביריגליהם תהינה אז נוראות.

והנה, משימה כזו, שטנקים יכרי לים לבצע רק במחיר בלתי-נכסב — אם בכלל — יכזב חיל-הגלים, הודיע כן מנכ"ס — ומופיע כואות, להגשימה במהירות גדולה ביותר, כאבירות קלות ביחס וביסודיות שאין הטנקים מסוגלים לה כלל.

חיל-הגלים, מצידו, פגיע כמובן ל-ארטילריה ולמקלעים של האוייב הרבה יותר מאשר הטנקים. לכן, כדי שלא ייש חק הח"ר מדי מן ההכרח לשתק את אלה וזוהי משימתם של הארטילריה והטני קים הידירותיים, אשר לצורך זה אינם "עיקריים", אלא "מסייעים" בלבד. **קרב אביריגליה 1967 הוכיח**

ברורות, כי גם כאשר המטרה היא ליצור עבור הטנקים את התנאים כם יוכלו להכריע את הקרב, אי אפשר בלא חי"ר, וכי ככל שהחי"ר רב יותר, מעולה יותר ומופעל היי טב יותר, כך עולה יעילותם ונצחי לותם של הטנקים.

האמור לגבי הח"ר, נכון באותה מידה גם ביחס לארטילריה ולשאר גורמי עוצ מת היבשה.

לקחים אלה של הקרב, אשר רק אישרו מחדש את המקובלות העי תיקות ברבר משמעותה האמיתית של הרב-החיילות והחינויות, נעדי מו לגמרי מצה"ל, אישם בין סיום כיבוש אום-כתא לבין אוקטובר '73.

אריק סירב

ב כמה הזדמנויות עמדנו על קרב אביריגליה של שרון כדוגמה ליישום מושלם ונכון של עיקרון "ריכוז הכוח". הצלחתו של שרון בכך התבססה על חיכי נון מדוייק מראש, ועל שליטה הדוקה על כל הכוחות בעת הקרב. לצורך האחרון נדרשת מן המפקד היכולת לשמור כל העת במוחו את תמונת-הקרב כולה, תוך הכוונת כל כוח בודד במסגרתה, לפי התפתחותה — ובלא סטייה מן המטרה. תכנון מדוייק איננו אפשרי בכל מצב — אבל כשהוא אפשרי, פשע הוא להימנע מעשותו.

לפני כיצוע ההתקפה הציע הי מטכ"ל דחיותה לבוקר המחרת, שהרי אז יינתן להפעיל סיוע של חיידהאוויר. שרון סירב בתוקף ל" דחיתה. פיקוד-הדרום תמך בו.

קרב אוגדתי מורכב, בעיקר כשהוא מסוג הבקעה יומה של מערך מבוצר וחוק כליכך, אי-אפשר לתכננו ביאות כך לילה, ועוד לערוך מחדש, בתוך כמה שעות, את הכוחות לקראתו. והרי אין מדובר רק במהלכים ובלוח-הזמנים, אלא גם בכך שהקרב ייעשה קרביים ולא קרבי לילה, שהם שני דברים שונים לחלוטין במהותם.

אילו הסכים שרון לדחייה, היה נורם שיבוש נורא בכוחותיו, ממש כזה שנגרם באותו מקום ומאותה סיבה עקרונית עצמה, ב"קריש".

הסתנה היא, שבמיקרה אחר יהיה הלחץ מלמעלה חזק יותר, והמפקד שלמטה חלש יותר, ואז יככים לשינוי. כל סיוע שיכול היה חיל-האוויר לספק אז לשרון — או שיוכל גם כיום לספק לכל מפקד שיימווד במצב כזה — איננו שווה, בתנאים דומים, אפילו חלק מן הנזקים והשיבושים שתגר רום הדחייה (ורק עוד חסר שהדחייה תיגר תן כהוראה, לא כהצעה, ומקבלה יצטרך לבחור בין מלוייה של פקודה אווילית והרת-אסון לבין אי-מלוייה, תוך הפרה חמורה של המשמעת.)

לקח חשוב אחר של תוכנית שרון ושל ביצועה הוא, שבמידה-אפשר צריך צה"ל להעדיף קרב מורכב, היוצר מערכת רבי כיוונית וברומנית של לחצים, אשר מבי חיות האוייב נראה כל אחד מהם שונה מן האחרים באופיו, בכוחותיו ובעיותיו. **אוייב מתקשה יותר להגיב על איום מורכב מאשר על איום פשוט, ובעיקר נכון הדבר לגבי צבא ערי כי מן המפורסמות כי שומה עלינו להוציא, ככל הניתן ובכל המהיר רות, מתחומי תוכניתו המוכנה מראש, כדי לזמוטטו.**

כפי שצדד נראה בניתוח קרב רפיה של אוגדת טל, ניתן ליצור אפקט דומה באמצעות קרב-תנועה הנעשה ביום השבת-מרכונו חטנק, אבל בהבקעה-לילה של מערך מבוצר צד הכרחית לחימה מתוכננת לפרטיה מראש, אשר צריך לתכננה, תמיד ומלכי תחילה, כקרב מורכב. מובן כי בדרגיה זו יכול לעמוד רק מפקד בעלי-יכולת — אבל הרי אננו מדברים על ניצול פער-איכות, ואיכות משמעה, ראשי-דבר-אשונה, רמת יכולתם המקצועית של המפקדים.

לקחי של קרב אביריגליה '67 אמנם נשכחו ואכזרו מצה"ל, אבל את נכונותם ואת נחיצותם השנו עד כשרנו ביום-הכיבוש, תיקון המעוות הזה חינוי לא רק מבחינה אקדמאית או היסטורית. הבקעת מערכים מבוצעים תהיה משימה שבה ייתקד כימטט כל כוח של צה"ל, בכל גיזרה של מידחמה נוי ספת.

הכתבה הכאה: טל ברפיה — שריון בערפד הקרב.

השותף של לא מרמה אותך, הוא פשוט עצי בני ומורנו כמור. לכן החיכוכים. מוטב שי תנסה להיות יותר ות רן, שום דבר לא בור ער. התייחסי בסוב לנות לסובבים אותך והשתדלי לפייס את השכנה שלך, או מיר שהו המקורב אליך.

כל בני טלה הרווקים עשויים להיותקל השבוע השבועיים בשטח הרומנטי, אך אל דאגה, העתיד הקרוב צופן הפתעות.

★ ★ ★

אינך טורח לחשוב מס פיק על עתידך, ואינך מנתח באופן נכון את האיןפורמליה שהגיעה לידך. אל תהסס מלהתי ייעץ עם בן זוגך בענייני גי עבודה, שמור על ההישגים הגדולים אליי הם הגעת לאחרונה, ואל תפספס. בת שור — זכרי שאי-אפשר ל רמות את כולם כל הזמן, חוהרי בדברייך ושקלי היטב את מעשייך, פן תיכנסו לצרה גדולה. כדאי שתחשבי ברצינות על עתידך.

★ ★ ★

הזעזוע שעברת בתחיי לת השבוע מוסיף ל תת את אותותיו. או לם לא די לחשוב על מה שהמצב עושה לך — אתה חייב גם לע שות משהו כדי לשנות אותו מצב. זכרי שאת יכולה ליפול בפח, ב ייחוד עם בן מזל גדי או קשת. אל תהססי לנות את הקשר לפני שיהיה מאוחר מדי. בגד חורפי ירומם את מצב-רוחך הגרוע.

★ ★ ★

הזעזוע שעברת בתחיי לת השבוע מוסיף ל תת את אותותיו. או לם לא די לחשוב על מה שהמצב עושה לך — אתה חייב גם לע שות משהו כדי לשנות אותו מצב. זכרי שאת יכולה ליפול בפח, ב ייחוד עם בן מזל גדי או קשת. אל תהססי לנות את הקשר לפני שיהיה מאוחר מדי. בגד חורפי ירומם את מצב-רוחך הגרוע.

הזעזוע שעברת בתחיי לת השבוע מוסיף ל תת את אותותיו. או לם לא די לחשוב על מה שהמצב עושה לך — אתה חייב גם לע שות משהו כדי לשנות אותו מצב. זכרי שאת יכולה ליפול בפח, ב ייחוד עם בן מזל גדי או קשת. אל תהססי לנות את הקשר לפני שיהיה מאוחר מדי. בגד חורפי ירומם את מצב-רוחך הגרוע.

הזעזוע שעברת בתחיי לת השבוע מוסיף ל תת את אותותיו. או לם לא די לחשוב על מה שהמצב עושה לך — אתה חייב גם לע שות משהו כדי לשנות אותו מצב. זכרי שאת יכולה ליפול בפח, ב ייחוד עם בן מזל גדי או קשת. אל תהססי לנות את הקשר לפני שיהיה מאוחר מדי. בגד חורפי ירומם את מצב-רוחך הגרוע.

הזעזוע שעברת בתחיי לת השבוע מוסיף ל תת את אותותיו. או לם לא די לחשוב על מה שהמצב עושה לך — אתה חייב גם לע שות משהו כדי לשנות אותו מצב. זכרי שאת יכולה ליפול בפח, ב ייחוד עם בן מזל גדי או קשת. אל תהססי לנות את הקשר לפני שיהיה מאוחר מדי. בגד חורפי ירומם את מצב-רוחך הגרוע.

הזעזוע שעברת בתחיי לת השבוע מוסיף ל תת את אותותיו. או לם לא די לחשוב על מה שהמצב עושה לך — אתה חייב גם לע שות משהו כדי לשנות אותו מצב. זכרי שאת יכולה ליפול בפח, ב ייחוד עם בן מזל גדי או קשת. אל תהססי לנות את הקשר לפני שיהיה מאוחר מדי. בגד חורפי ירומם את מצב-רוחך הגרוע.

הזעזוע שעברת בתחיי לת השבוע מוסיף ל תת את אותותיו. או לם לא די לחשוב על מה שהמצב עושה לך — אתה חייב גם לע שות משהו כדי לשנות אותו מצב. זכרי שאת יכולה ליפול בפח, ב ייחוד עם בן מזל גדי או קשת. אל תהססי לנות את הקשר לפני שיהיה מאוחר מדי. בגד חורפי ירומם את מצב-רוחך הגרוע.

הזעזוע שעברת בתחיי לת השבוע מוסיף ל תת את אותותיו. או לם לא די לחשוב על מה שהמצב עושה לך — אתה חייב גם לע שות משהו כדי לשנות אותו מצב. זכרי שאת יכולה ליפול בפח, ב ייחוד עם בן מזל גדי או קשת. אל תהססי לנות את הקשר לפני שיהיה מאוחר מדי. בגד חורפי ירומם את מצב-רוחך הגרוע.

הזעזוע שעברת בתחיי לת השבוע מוסיף ל תת את אותותיו. או לם לא די לחשוב על מה שהמצב עושה לך — אתה חייב גם לע שות משהו כדי לשנות אותו מצב. זכרי שאת יכולה ליפול בפח, ב ייחוד עם בן מזל גדי או קשת. אל תהססי לנות את הקשר לפני שיהיה מאוחר מדי. בגד חורפי ירומם את מצב-רוחך הגרוע.

הזעזוע שעברת בתחיי לת השבוע מוסיף ל תת את אותותיו. או לם לא די לחשוב על מה שהמצב עושה לך — אתה חייב גם לע שות משהו כדי לשנות אותו מצב. זכרי שאת יכולה ליפול בפח, ב ייחוד עם בן מזל גדי או קשת. אל תהססי לנות את הקשר לפני שיהיה מאוחר מדי. בגד חורפי ירומם את מצב-רוחך הגרוע.

הזעזוע שעברת בתחיי לת השבוע מוסיף ל תת את אותותיו. או לם לא די לחשוב על מה שהמצב עושה לך — אתה חייב גם לע שות משהו כדי לשנות אותו מצב. זכרי שאת יכולה ליפול בפח, ב ייחוד עם בן מזל גדי או קשת. אל תהססי לנות את הקשר לפני שיהיה מאוחר מדי. בגד חורפי ירומם את מצב-רוחך הגרוע.

הזעזוע שעברת בתחיי לת השבוע מוסיף ל תת את אותותיו. או לם לא די לחשוב על מה שהמצב עושה לך — אתה חייב גם לע שות משהו כדי לשנות אותו מצב. זכרי שאת יכולה ליפול בפח, ב ייחוד עם בן מזל גדי או קשת. אל תהססי לנות את הקשר לפני שיהיה מאוחר מדי. בגד חורפי ירומם את מצב-רוחך הגרוע.

הזעזוע שעברת בתחיי לת השבוע מוסיף ל תת את אותותיו. או לם לא די לחשוב על מה שהמצב עושה לך — אתה חייב גם לע שות משהו כדי לשנות אותו מצב. זכרי שאת יכולה ליפול בפח, ב ייחוד עם בן מזל גדי או קשת. אל תהססי לנות את הקשר לפני שיהיה מאוחר מדי. בגד חורפי ירומם את מצב-רוחך הגרוע.

הזעזוע שעברת בתחיי לת השבוע מוסיף ל תת את אותותיו. או לם לא די לחשוב על מה שהמצב עושה לך — אתה חייב גם לע שות משהו כדי לשנות אותו מצב. זכרי שאת יכולה ליפול בפח, ב ייחוד עם בן מזל גדי או קשת. אל תהססי לנות את הקשר לפני שיהיה מאוחר מדי. בגד חורפי ירומם את מצב-רוחך הגרוע.

הזעזוע שעברת בתחיי לת השבוע מוסיף ל תת את אותותיו. או לם לא די לחשוב על מה שהמצב עושה לך — אתה חייב גם לע שות משהו כדי לשנות אותו מצב. זכרי שאת יכולה ליפול בפח, ב ייחוד עם בן מזל גדי או קשת. אל תהססי לנות את הקשר לפני שיהיה מאוחר מדי. בגד חורפי ירומם את מצב-רוחך הגרוע.

הזעזוע שעברת בתחיי לת השבוע מוסיף ל תת את אותותיו. או לם לא די לחשוב על מה שהמצב עושה לך — אתה חייב גם לע שות משהו כדי לשנות אותו מצב. זכרי שאת יכולה ליפול בפח, ב ייחוד עם בן מזל גדי או קשת. אל תהססי לנות את הקשר לפני שיהיה מאוחר מדי. בגד חורפי ירומם את מצב-רוחך הגרוע.

הזעזוע שעברת בתחיי לת השבוע מוסיף ל תת את אותותיו. או לם לא די לחשוב על מה שהמצב עושה לך — אתה חייב גם לע שות משהו כדי לשנות אותו מצב. זכרי שאת יכולה ליפול בפח, ב ייחוד עם בן מזל גדי או קשת. אל תהססי לנות את הקשר לפני שיהיה מאוחר מדי. בגד חורפי ירומם את מצב-רוחך הגרוע.

הזעזוע שעברת בתחיי לת השבוע מוסיף ל תת את אותותיו. או לם לא די לחשוב על מה שהמצב עושה לך — אתה חייב גם לע שות משהו כדי לשנות אותו מצב. זכרי שאת יכולה ליפול בפח, ב ייחוד עם בן מזל גדי או קשת. אל תהססי לנות את הקשר לפני שיהיה מאוחר מדי. בגד חורפי ירומם את מצב-רוחך הגרוע.

הזעזוע שעברת בתחיי לת השבוע מוסיף ל תת את אותותיו. או לם לא די לחשוב על מה שהמצב עושה לך — אתה חייב גם לע שות משהו כדי לשנות אותו מצב. זכרי שאת יכולה ליפול בפח, ב ייחוד עם בן מזל גדי או קשת. אל תהססי לנות את הקשר לפני שיהיה מאוחר מדי. בגד חורפי ירומם את מצב-רוחך הגרוע.

הזעזוע שעברת בתחיי לת השבוע מוסיף ל תת את אותותיו. או לם לא די לחשוב על מה שהמצב עושה לך — אתה חייב גם לע שות משהו כדי לשנות אותו מצב. זכרי שאת יכולה ליפול בפח, ב ייחוד עם בן מזל גדי או קשת. אל תהססי לנות את הקשר לפני שיהיה מאוחר מדי. בגד חורפי ירומם את מצב-רוחך הגרוע.

הזעזוע שעברת בתחיי לת השבוע מוסיף ל תת את אותותיו. או לם לא די לחשוב על מה שהמצב עושה לך — אתה חייב גם לע שות משהו כדי לשנות אותו מצב. זכרי שאת יכולה ליפול בפח, ב ייחוד עם בן מזל גדי או קשת. אל תהססי לנות את הקשר לפני שיהיה מאוחר מדי. בגד חורפי ירומם את מצב-רוחך הגרוע.

הזעזוע שעברת בתחיי לת השבוע מוסיף ל תת את אותותיו. או לם לא די לחשוב על מה שהמצב עושה לך — אתה חייב גם לע שות משהו כדי לשנות אותו מצב. זכרי שאת יכולה ליפול בפח, ב ייחוד עם בן מזל גדי או קשת. אל תהססי לנות את הקשר לפני שיהיה מאוחר מדי. בגד חורפי ירומם את מצב-רוחך הגרוע.

הזעזוע שעברת בתחיי לת השבוע מוסיף ל תת את אותותיו. או לם לא די לחשוב על מה שהמצב עושה לך — אתה חייב גם לע שות משהו כדי לשנות אותו מצב. זכרי שאת יכולה ליפול בפח, ב ייחוד עם בן מזל גדי או קשת. אל תהססי לנות את הקשר לפני שיהיה מאוחר מדי. בגד חורפי ירומם את מצב-רוחך הגרוע.

המשבר הכספי אליו נקלע עיסקך, ישפיע בצורה קשה על מצבך הכספי האישי. בקשר לכך, היזהר מלעשות מעשים נמהרים, עליהם אתה עול להתחרט מאוחר יותר. אל תתי ידדיך כי מצב עיסקך גרוע. לעומת זאת, אל תעז לנסות לחפש מר צא מהסבך לכפופים לך.

★ ★ ★

זה לא יחיה נוח במיוחד, אבל אם אתה רוצה, אתה יכול להסתכן. כאב-הראש הריגועי, הצרות בטווח קצר, הפגישות עם שוני איך — כל אלה שקר לים, אם רק תדע לחת מיד עליידי החישונים הרציניים וכוו-החרזון, שתפתח עליידי עצם התפתח. מיקרה נעים ובלתי-צפוי עשוי ל ל חתגלות, אם לא תי זהר, כתגלית של איבה אישית או של קינאה מיקצועית. אל תראי לו שאת נפגעת ממנו. העמיד מנים של לא-איכפתיות ואדישות. הפתעה!

★ ★ ★

כתבת הרבה השבוע במיסגרת עבודתך. והיתה לך הצלחה רבה. אך למרות ששורה עליך המזזה והיית מעדיף לנצל זאת לכתיבה ל שמה, אתה מוצא את עצמך שנון. עם נטייה ביקורתית חריפה, הכו תב ומדבר קצרות ישר לעניין. אל דאגה, תרי גיש עוד השבוע ב תמורה שתחול בגישתך לחברה הסובבת אותך במיסגרת עבודתך.

★ ★ ★

גאוותך הרבה מונעת ממך לבקש טובות או להסתבך בקנוניות. זכור כי השבוע מילת חקסם היא טיפוח קשי רים. לכן, גם אם תתי קשה להתגבר על גאוותך, למד לפחות להחזיק את פיד נעול. אם הם רוצים להיטיב עימך — תן להם לע שות זאת, ואל תידי חה הצעות מכרעות.

★ ★ ★

הבעייה העומדת במרכז השבוע, בן דלי היא בריאותך. כל אשר תעשה לשוי פורה — מצויין. כל אשר תעשה לעול לפי גוע בה — מסוכן מן הרגיל. גש לרופא, ל בדיקה שיגרתית ואל תוניה את פוליסת-הברי טוח בגלל הצלחתך הי עיסקית והאמנותיות. נכונו לך הפתעות גם במישור הפיננסי, אל תהיה פזיז מדי, האט!

★ ★ ★

גילויי ידידות ורצון טוב כלפי מכרים חדשים, גם אם היכרת אותם רק בימים אלה, עשויים להשתלם במרוצת הזמן. אל תסי רב לארח מכרים חדי שים, גם אם יביאו איתם ידיי משלחם, שאינו מוכר לך, ושאינו מוכר לך, ובעניין, נו מוצא חן בעיניך, טימית ורגישה מאוד עשויה לבוא על פית רונה בימים הקרובים.

★ ★ ★

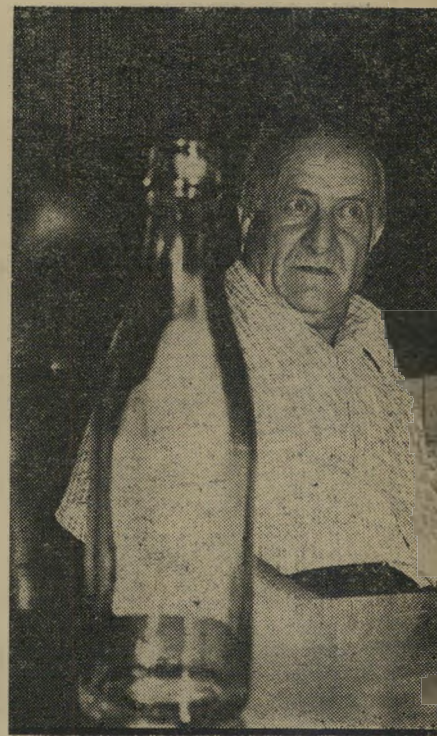
הזעזוע שעברת בתחיי לת השבוע מוסיף ל תת את אותותיו. או לם לא די לחשוב על מה שהמצב עושה לך — אתה חייב גם לע שות משהו כדי לשנות אותו מצב. זכרי שאת יכולה ליפול בפח, ב ייחוד עם בן מזל גדי או קשת. אל תהססי לנות את הקשר לפני שיהיה מאוחר מדי. בגד חורפי ירומם את מצב-רוחך הגרוע.

בתפקיד-מפתח בתע"ש, שוחרר ממילואים. לפני ארבע שנים עזב את התעשייה הצבאית ועבר לעבוד במפעל פרטי. אך גם אז, בגלל אי-הסדרים ששררו באגף כוח האדם בצה"ל, לא גויס לכוחות-המילואים. לפני מספר חודשים, כאשר החלה בדיקה מקפת לאיתור כל אותם עשרות אלפי אזרחים שלא גויסו למילואים, נשלחה לו הודעה על הצבתו ביחידת-מילואים.

בשבוע שעבר קיבל סתווי צורקריאה ל-50 ימי-מילואים, הוצב בבסיס שיקום טנקים. מאחר שמצפנו הציק לו על כל אותן שנים בהן לא שירת במילואים, שלא באשר מתו, החליט כי הפעם, במסגרת 50 ימי-המילואים, יתרום לעבודתו במלוא מירצו. סתווי הצליח לגרוף בהתלהבותו את שאר אנשי יחידת-המילואים שלו, שעסקו בשיקום הטנקים, אנשי יחידה זו עבדו במשמרת-לילה, בעוד שבמישמרת-היום עבדו אזרחים, עובדי צה"ל.

מפקד הבסיס היה מרוצה מפיריון-העבור דה של אנשי המילואים, הירבה לשבחם בכל הזדמנות. אולם, להפתעת המילואים-

מנכ"ל עמיר טיולים לחו"ל

ניקים הסתבר להם, כי מיום ליום חולכים היחסים בינם לבין האזרחים ומתערערים. כליה-עבודה של מישמרת היום לא נמ' צאו במקומם. המן יקר בוזבו בחיפוש-אחריהם. כן אירעו מספר תקלות במערכת החשמל, דבר שמנע עבודה רצופה ויעילה. עד-מהרה נתגלה חסוד — העובדים האזרחיים ראו בעין רעה את פיריון-העבודה המוגבר של אנשי המילואים. הם ידעו כי במהרה ייווצר מצב שבו לא תיוותר להם ברירה, וגם הם יאלצו להתאמץ להגביר את פיריונם, דבר שלקראתו לא היו נכונים. יהודה סתווי נדהם, ופנה בתלונה למפקד הבסיס. "במים אלה, לשקוראים למתנדבים לתת כחם, כאשר קיבוצניקים עובדים שעות נוספות בבסיס-שיקום, לא ייתכן שקבוצת עובדים תנסה לחבל בעבודתנו ולהקפיא את הפיריון."

תל-אביב

הקרב על הגשר

לאחר שסוכם עי

גשר מייצור מקומי

הוצא מיכרו גשר

מייבוא — והמנכ"ל

מטייל בחו"ל

כאשר נסע מנכ"ל חברת נתיבי איילון, ברוך עמיר, עם אשתו לחו"ל, לא ידע כי נסיעתו תחולל סערה.

כשנשאל יושב-ראש מועצת-המנהלים של החברה, סגן ראש-עיריית תל-אביב דוד שיפמן, האם אישרה החברה את נסיעת מנכ"ל לארצות-הברית. היתה תשובתו "לא" רבת.

בעיקבות הנסיעה המיסתורית הזו החל מסע-לחישות, שבמרכזו המיכרו שהוציאה נתיבי איילון על הקמת גשר-עילי בצומת ההתחברות קרליבך-דרך פתח-תיקוה ב"תל-אביב.

גשר דרוויד-ארגן. כאשר הקימו את חברת נתיבי איילון, בשנת 1965, הועמד בראשה איש-צבא לשעבר, סגן-אלוף (מיל.) ברוך עמיר. מאז ועד היום הוציאה החברה 220 מיליון לירות על פיתוח פרויקט טים עירוניים, שני המרכזיים בהם, ה"תחנה המרכזית החדשה ומפעל איילון נראים, כעבור חשע שנים, כאילו עדיין רחוקים הם מסופם מרחק רב.

דיווח-שבון סודי של החברה מוסר, כי דרושים עוד 150 מיליון לירות לפחות לשנה הקרובה בלבד, וזאת כאשר במפעל איילון בוצעו עד כה רק 10% מהמתוכנן. הפרשה האחרונה הקשורה בשמו של ברוך עמיר, ובנסיעתו יחד עם אשתו לחו"ל, סובבת סביב המיכרו להקמת גשר-עילי מעל צומת קרליבך. מזה חצי שנה נוסע עמיר לחו"ל מדי-פעם, במטרה ה"מוצגת לבדוק גשרים עיליים במקומות שונים. ההצעה הרצינית ביותר שהובאה בפניו עד כה היתה זו של קונצרן-ענק צרפתי, מהגדולים באירופה.

ברוך עמיר נפגש בצרפת עם סגן-נשיא הקונצרן, שמע מפיו הצעה כי הקונצרן, ביחד עם כור, מתחייבים לספק לו שלושה גשרים כאלה במחיר נמוך. מחיר נמוך זה הושג, תודות לכך שכור היתה אמורה לייצר את הגשרים בארץ, בעזרת חלקים וידע של הקונצרן הצרפתי.

על-ידי ייצור מקומי ניתן לחסוך חלק ניכר מן ההוצאות, כמו למשל 25% מכס על הייבוא.

לפני שבועות אחדים הוציא עמיר לפתע מיכרו על הקמת הגשר, כאשר במיכרו מוגבלים המציעים לגשר מייבוא בלבד. החלטתה והיפוכה. איש לא הופתע כאשר זכתה במיכרו זה החברה הצרפתית אס-ארא"א, שסוכניה בארץ הם חברת קיור-אילין. הצעתה היתה 4.2 מיליון לירות להרכבת הגשר בלבד, ולכך יש להוסיף עבודות-תשתית שונות. את ההחלטה מסרה קיור-אילין לחברת מינסטל, המתמחה בעבודות-מתכת.

זמן קצר לפני פתיחת המיכרים נסעו עמיר ואשתו לחו"ל. עד אירופה נסע עמיר באשור יושב-ראש מועצת-המנהלים דוד שיפמן, לקונגרס בעיר ליון שבצרפת. אשתו נלוותה אליו, ונשארה בשווייץ לצרכי ריפוי. עמיר עצמו אמר להמשיך מאירופה לאמריקה.

על השאלה המתבקשת, מהן הסיבות להתנגדותו של עמיר לייצור המקומי של הגשר, יש בסיו מיספר הסברים. ראשית, המיכרו לגשר מעריב היה סגור, וזכותו של עמיר לקבוע מי זכאי להגיש עצמו כמציע למיכרו זה, לטענתו, היה די זמן לכולם להכין הצעות כאלה. אבל כאשר העלה אחד המועמדים את שאלות עלות הובלת הגשר לישראל, נותרו לו מאז מתן התשובה לשאלה ועד לתום המועד רק שלושה-ארבעה ימים.

מנכ"ל בערימעות. עמיר עצמו מאשר כי הגשר הוא מייצוא, ולא מייצור מקומי. גם לאחר הסיכומים עם הקונצרן הצרפתי ועם כור, הוא טוען כי רצונו שהגשר יה"ראשון שיורכב בארץ יהיה מייבוא, ואחר כך ילמדו ממנו לגבי האחרים. אך הוא אינו מסביר כיצד אישר, לפני שנתיים, הקמת גשר-עילי בצומת שדירות-ירוקת-דרדריפה, כולו מייצור מקומי.

לגבי נסיעתו אומר עמיר כי אשתו נס"עה לריסוי בשווייץ, ונשארה שם לריפוי — הכל על חשבוננו. הוא עצמו שהה בי אירופה על חשבון נתיבי איילון, בקונגרס בליון, כאשר החליט לפתע לנסוע לארצות-הברית על חשבון החברה, כדי לסכם מעשים עם מומחים בשאלות תכנון בקרת-רמזורים. פרויקט אחר של חברתו.

נסיעה זו לא אישר לו איש. הוא ה"מנכ"ל, והוא הוציא את הכספים בתנחה כי יקבל לכך אישור רטרואקטיבי. את הסיכון נטל על עצמו, שהיה רשת-הירמי"ז וזר החדשה המתוכננת מכוננת לפתור את בעיות התחבורה של תל-אביב. אבל כבישים עבור הרמזורים עדיין אין, וגם לא יהיו, כנראה, בעתיד הנראה-לעין.

עלייתו ונפילתו של מייבוא ברנט

אדם קפץ מחלון בקומה הרביעית של בניין גדול. אנשים מיהרו אל המידרכה כדי לעזור לו, או לאסוף את איבריו המרוסקים, וגילו שאין כלל גווייה.

כעבור מספר שעות, שוב קפץ אדם, מאותו חלון. הפעם נמצאה על המידרכה גווייה מרטשת.

הבלש הגאנני מניקס, נכנס — בסרט מהסידרה שהוקרנה לפני כחודש כארץ — לחקירה, וגילה את פשר שתי הקפיצות והגווייה האחת. אולם ספק אם בלשי משרת ז'נבה שבשווייץ כישרוניים כמו מניקס.

ביום השישי האחרון עמדה בפניהם אר תה בעייה, כימעט. אחד הזמרים הידועים באירופה, אלילן של עשרות אלפי בנות טיפס-עשרה צווחנות, הישראלי מייבוא ברנט, קפץ — או נפל — מהקומה החמישית של מלון דה לה פה בג'נבה.

מי

משקר?

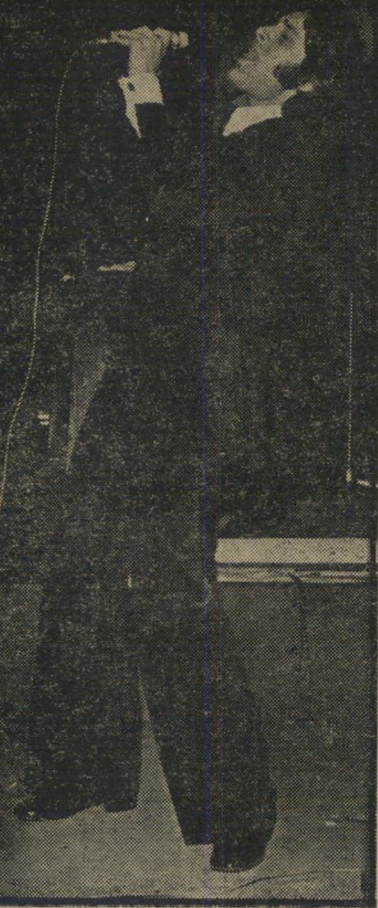
אדם מייבוא ברנט ניצל. הוא נפל היישר על מירפסת החדר מספר 309 באותו מלון, שבר את רגל שמאל והמתין שלוש וחצי שעות, תוך זעקות-כאב, ל"עזרה-הראשונה שתגיע.

בלשי מישטרת שווייץ, הגיעו במהרה אל אדם שהתגורר בקומה החמישית של אותו מלון, בחדר שממנו נפל ברנט. היה זה ישראלי אחר בשם שמעון ויינטרופ. כן ניצבה בפני מישטרת שווייץ הבעייה של מניקס.

ויינטרופ סיפר להם כיצד קפץ מייבוא מחלון חדרו בשעה תשע בבוקר. ואילו מייבוא הפצוע נמצא במירפסת הקומה ש"מתחת רק בשעה שתים-עשרה וחצי ב"צהריים.

אילו חקר מניקס את הפרשה, היה בור"דאי מגיע למסקנה כי ברנט קפץ פעמיים. אולם לשוטרים השווייציים חסרי-הדימיון ברור היה, כי מייבוא נפל מחלון רק פעם אחת, וכי מישוהו כאן משקר.

בעיית שעת הנפילה המדויקת של מייבוא מחלון, היא רק אחת השאלות ה"ברנט

סתומות הרבות שהתעוררו בעיקבות מע"שההתאבדות — או הניסיון-לרצח — של הזמר הישראלי המצליח והפופולארי.

אלפי בחורות שצרו על בית-החולים הקנטונאלי בז'נבה, על תחנת-השידור ב"פריס, על בניין תחנת רדיו לוקסמבורג ועל חנות-תקליטים ידועה, שהציגה תמור נתיענק של ברנט מייד לאחר שנודע על התקרית, עסקו בניחושים: כיצד קרה ה"דבר?

הוויכוחים כולם התמקדו סביב שאלה אחת: האם מייבוא ברנט ניסה להתאבד, או מישוהו ניסה לרצוח אותו.

אמו של מייבוא, ברנדיה בראנד, עקרת בית צנועה משכונת קריית-אליעזר בחי"פה, אשר הוועקה אל מיטתו של בנה הצ"הירה, מייד לאחר שראתה אותו בבית-החולים: "מייבוא לא ניסה להתאבד. מישוהו דחף אותו מחלון של החדר שלו בבית-המלון."

הצהרה זו של ברנדיה בראנד הגבירה את תרשתי-השמעות סביב הקפיצה, הן בארץ והן בעולם הבידור באירופה אשר מייבוא ברנט היה אחד מעמודי-התווך שלו. דברית של האם היפנו את זרקורי החשד והשאלה לעבר שמעון ויינטרופ, אשר מחדרו קפץ ברנט או הופל.

ידיד

או אויב?

מעון ויינטרופ (33). ישראלי ש"ירד מהארץ, הוא דמות ידועה בחיי הבידור והאמנות באירופה. בארץ מכירים את הצעיר השמן בעל פני התינוק כאחיו של איש-הבוהמה לשעבר, סוכן האמנות ובעל הגלרייה היסואית שנסגרה, ז'אן תירוש.

אך לווינטרופ יש גם כמה תכונות גור"ספות. הקשורות אותו לברנט בקשר אמיק, נוסף להיותו בעל רשת מועדוני-לילה ב"פריס, חברות-בנייה וחברות-התקליטים ויי"פ, ויינטרופ הוא גם בעליו של מייבוא ברנט.

תמורת סכום בן שני מיליון דולר, רכש ויינטרופ לפני כחודשיים את כל הזכויות

על ברנט, הפך להיות אמרגנו, בעליו וסופנו הביעדי.

החשד שחטלה על ויינטרופ הצהרת אמו של ברנט, הפך כבד ומסוכן. ויינטרופ מיהר לעזוב את ז'נבה, נסע לפריס לסדר עניינים שונים, וחזר כעבור שעות מיספר לז'נבה, כשהוא מביא עימו את אשתו.

בינתיים שינתה גם האם, ברונטה, את גירסתה. בשיחה עם כתב העולם הזה, אמרה: "אני טעיתי במה שאמרתי על זה שדחפו את מייק, החבישתי שהבן שלי רצה להתאבד, ובגלל זה אמרתי את זה. אף אחד לא דחף את מייק. ויינטרופ לא דחף אותו. מייק אותה את ויינטרופ, הוא החבר הכי טוב שלו."

לד מיטתו של מייק, בבית החולים ב-ז'נבה, ובמסעדה החדרים שבמלון דה לה פה, על שפת האגם, התכנס מטה-חירום של אנשי יחסי ציבור וידידים, אשר החליטו "לשים קץ לשרשרת ההשמצות בעיר תונים על מייק והחברים שלו". אמו של ברנט שוכנעה להצטרף למטה זה, שבו ראשו עומד ידיד אחר של מייק, אלן קרייף, ישראלי ממוצא מרוקאי אשר החל את דרכו הברנטית כטכנאי שלו, עד ש-עלה לדרגת המפיק המוסיקלי שלו ואחר כך פוטר.

לברונטה ניתנה הוראה ברורה: לדבר עם עיתונאים רק על-פי הנחיות של קרייף. "למייק היו בעיות גדולות בזמן האחרון", סיפר השבוע קרייף, "מסיבה הכנסה בפרים התלבש עליו בסכומים גדולים. החלטנו שהוא צריך לצאת לטיפול פסיכיאטרי, והוא שהה שלושה שבועות ב-סנטוריום בשווייץ. חשבנו שהכל כבר בסדר איתו, אבל ניסיון ההתאבדות שלו מוכיח שטענו."

האם נקם

העולם התחתון

מישטרת שווייץ, אשר בדקה גם את אפשרות ניסיון ההתאבדות, חשדה כי היה כאן שימוש באל.ס.די. למשתמשים ב-

הידיד שמעון ויינטרופ בן ה-33, ידידו ואמרגנו של מייק, הוא אחיו של איש הבהמה הישראלי ז'אן תירוש ובעל עסקים רבים בפריס.

אמו מענה כי נדחף והופל מחלון הקומה

החמישית, אך לאחר שהוזהרה עלידי

ידידיו, חזרה בה מהצהרתה המפלילה,

וטענה כי בנה ניסה להתאבד

בגיל צעיר מאד התייתם מייק, בנם של פליטיי-שוואה מפולין, מאביו. אמו נישאה לגבר אחר, שהיה לאבי-חורג לו, ולאחיו הצעיר צביקה.

המשפחה התגוררה בשכונת-הפועלים קריית-אליעזר. חברים המכירים את מייק עוד מן התקופה ההיא מספרים, כי היה נער לא אהוב ביותר, הקפיד תמיד על מראהו והיה מוקף נערות מכל עבר. "הוא תמיד ניראה כאילו הוא בא מפגישה או הולך לפגישה. היה טיפוס ריקני ודיבר בעיקר על בחורות." אומר עליו ידיד, שי הכירו עוד כשניסה להתקבל כחבר בלה-

סם זה נדמה לפעמים, כאשר הם נמצאים תחת השפעתו, כי הם מסוגלים לעוף, אפילו מהקומה החמישית של מלון בז'נבה, מבלי שיקרה להם דבר.

אך גם גירסה זו מוכחשת בתוקף רב על-ידי אמו של ברנט. "פעם היה כתוב באיווה עיתון בארץ, שמייק השתתף באורגיה של סמים. בגלל זה אני מבינה למה שונאים את היהודים. מייק אף פעם לא לקח סמים, לא עישן סיגריות ולא שתה, אז מה פתאום מאשימים את הבן שלי בדברים כאלה?"

אחיו של מייק, צביקה, סטודנט בן 25, אשר לא הצטרף אל אמו בנסיעתה, סיפק גירסה משלו. לאחר ששוחח ארוכות עם אמו ועם ידידיו של מייק בטלפון לז'נבה, צבי עדיין אינו יודע על דבר התחלטה שנפלה במטה-החירום — לטשטש ולהסיר תיר מסימום של עובדות.

"את מייק דחפו מהחלון של המלון," סיפר צביקה, "הוא לא ניסה להתאבד. הייתי אצלו בפרס כחודש, ואני מדבר איתו כל שבוע בטלפון. לא היתה לו כל סיבה להתאבד."

"לפני כחודשיים הוא עזב את האמרגן הקבוע שלו, אחד האמרגנים הגדולים ב-צרפת, ז'אן טורניר. טורניר הוא אמרגן גדול, בין השאר הוא גם המפיץ של כל תקליטי החיפושיות בצרפת. אבל ברור שמייק היה עמודה-התווך של מישרדו, ועל-יו הוא עשה את רוב הכסף."

"אין ספק שהעובדה שמייק עזב את טורניר ועבר לווינטרופ, היתה בשביל טורניר ניר מכה קשה. למייק אין כל קשר עם העולם התחתון והמאפייה השלטת בעולם הבידור, והוא לא מסתובב עם שומרי ראש גברתיים. אבל, מבלי להאשים אף אחד, אני לא בטוח שלטורניר אין קשר עם העולם התחתון." ואומנם, גם אימו של ברנט אמרה: "למייק יש הרבה שונאים."

מיד אחרי הקפיצה, שעלולה היתה להיות קפיצת-המוות של מייק ברנט, מיר הור וידידיו להודיע לעיתונים, כי הוא הסריה-כרה. כעבור יממה, משלא יכלו עוד לתמוך בסיפור חוסר-ההכרה, סיפרו כי הוא איבד את זיכרונם, חלקית.

האמת היא, כפי שנמסרה ממישטרת ז'נבה, כי למרות כאביו העזים, לא היה מייק הסריה-כרה אפילו שנית אחת, והוא זוכר הכל היטב.

ברור שמייק יודע היטב את התשובה היחידה לשאלה המעסיקה כעת עשרות אלפי צעירים בצרפת ובגרמניה, ארצות שבהן הוא אליל ממש, וכן גם את בנות-העשרה וידידיו בישראל. האם קפץ או נדחף, מישטרת ז'נבה הטילה על החקירה אפול מלא. אולם בתחילת השבוע ידע כבר החוקר שטיפל בפרשה לומר: "מבחינתנו, הפרשה סגורה. מייק ברנט זכה בפרסומת גדולה, וזהו."

אין ספק שמייק דרש מן המישטרה להפסיק את חקירתה, ולא הגיש כל תלונה. מי הוא אותו צעיר שהצליח להעמיד את אירופה על ראשה, בגלל הטיול הקצר אותו ערך בין חלון הקומה החמישית למירפסת הקומה הרביעית?

בחור יפה

וריקני

מייק ברנט, שנולד כמחנה-פליטים בקפריסין לפני 27 שנים כמשה בראנד, הוא סיפור-הצלחה הישראלי בקנה מידה בינלאומי. אחד המעטים שעשו את זה.

בגיותו הקצרות לארץ ניהל רומנים קצרים עם בחורות ישראליות רבות, ובי-הדוגמנית ביאטריס שורק, הקריינית שוש עטרי, תומרת מיכל טל, והדוגמנית שולי חנני. אך למרות הנטייה ההדדית בינו לבין נציגות המין היפה, מעולם לא ניהל מערכת-יחסים ממושכת עם נערה יחידה כלשהי.

גם באירופה היו לו ידידות לא-ספור. המפורסמת ביותר מבין אלו היתה הזמרת — שאינה צעירה עוד — דאלידה, שפרשת יחסיו עימה זכתה לכותרות ראשיות בעיתונים.

ארבע

האפשרויות

בנשים אלו בחייו של מייק, וגם ידידיו דתו הנוכחית — או עד לפני זמן קצר — נערה שוודית בשם לנה, תמחות בוודאי

אליל הנוער הזמר יפה-התואר זכה לפרסום בינלאומי רק לאחר שהגיע לאירופה, שם הפך אליל-זמר ונערץ על המונים. נטיבות נפילתו מחלון חדרו שבמלון מיסתוריות, והוא ומקורביו אינם מתכוונים כלל לשפוך אור על הפרשה. בתמונה: עם אחת מידידותיו הרבות בצילום שצולם במסגרת-לילה.

על ההסתתרות הדרמאטית והכימית-טראגית האחרונה.

למרות שכרגע נראה כי ברנט וידידיו החליטו להשתק את הפרשה, קיימות מיספר אפשרויות להסבירה, אשר לדברי דובר מישטרת ז'נבה נחקרו על-ידי אני שיו, ובמלוא הרצינות.

האפשרות הראשונה: מייק ברנט באמת ניסה להתאבד, כתוצאה מדיכאון נפשי.

השנייה: הוא קפץ מחלון הקומה החמישית כשהוא תחת השפעת סם.

השלישית, וזו מוכחשת על-ידי אמו וידידיו של מייק: ויינטרופ רב עימו ודחף אותו מהחלון.

האפשרות הרביעית: אנשי העולם-התחתון, העוסקים ב"פרוטקשן" (הגנה על אמינים מפני אנשי העולם-התחתון עצמם) החליטו לחסל חשבונית שלשה עימו, מסיבה זו או אחרת. אפשרות זו מתקבלת בהחלט על דעת אחיו של מייק, צביקה, אשר רמו במפורש, כי ייתכן שידו של קרייף, אמרגנו הקודם של אחיו, היתה בעניין.

כך או אחרת, אלפי המעריצים והמעריצות, כל מי שהתודע אל מייק ברנט באמצעות תקליטיו או באופן אישי, מקווים כי הוא יחלים מפציעותיו במהירות וימשיך פשוט לשיר — ללא מיבעי-פירי סום ראוותניים, ומבלי להסתבך עם העור לסיחת-התחנות, שורועו ארוכה מאד.

יופי זה גם עניין של צבע

מרי קוואנט, האופנאית הבינלאומית המכתיבה מה נדבש וכיצד נתאפר.

החורף מתדפק על הדלת ואיתו הטעויות הגדולות שלנו בטיפוח פנים. העצלות שבינינו סבורות כי בקיץ אין ברירה: השמש מייבשת והזיעה מזהמת ועליכן ראוי לטפל היטב בפנים. ואילו בחורף, כך הן סוברות, בשביל מה להתאמץ? השמש לא מייבשת, לא מזיעים, הגשם הוא בכלל טיפול קוסמטי (מים רכים). — לא מיניה ולא מקצתיה: בחורף הרוח החזקה סודקת את עור הפנים וגורמת לקמטוטים. ההסקה מייבשת את העור כמו השמש על שפתיהם. וגם בתקופה של פחות ודלק יקר, הרי המעברים מקור החוץ אל חמימות הבית וההיפך — פועלים בצורה הרסנית על עור הפנים.

„טיפול חורף” גם לפניך

לכן, אסור לוותר! יש להקפיד על ניקוי הפנים בבוקר ובערב, ייצוב העור במי טוניק ולהרבות בהזנת עור ה-

שנים רבות לאחר „מטריות שרבורג” נראית השחקנית היפה והנודעת קטרין דנב בחברת הבמאי פראנסוא טרפו — שניהם עומדים תחת מטריה אחת בחורף האירופי חקר והמושל.

פנים: קרם לחות לפחות פעמיים ביום. בלילה — קרם לילה עדין הנספג היטב בעור. על בסיס צמחים, לחויות ושמים מן הטבע. (קרם לילה סמק ושומני אסור לשים לפני השינה כי הוא מונע מתאי העור לגשום. קרם כזה יש להעלות על הפנים בערב ו- לנגבו לפני השינה).

איפור עליו ליום סגריר

הצבעים השליטים בחורף זה ב' אופנת אירופה הם: שחור, לבן, אפור וחום כהה. צבעים אלה הם חלק מה סגנון הקלאסי הרך והנשי. לכן על האיפור להשלים את צבעי הבגד ו- להכניס מעט צבע למראה הכללי. על כן גוון הבסיס (מייק אפ) יהיה

לשאלות * תשובות

עופרה: אפשר לטפל בשער מיותר בפנים. אם זו פלומה דקיקה אפשר להבהירה. אם זה יותר רציני — לכו למכון מוסמך המוציא שער במחט חש' מלית.

אשר לאיפור — גוון פניך בהיר ו' שערך חום'אדמדם — עליך יתאימו לך צלליות ירוקות כגון: earth bound ו' go green מסידרת ג'יפרס פירס. בשעות הערב יהלמו לך גוונים כחולים

חיור מאד כגון בסיס pale putty מסידרת ספיישל רספס bare light או מסידרת סטארקס לעור יבש ורגיל. לעור שמן — light מסידרת Smoothers. על גוון הבסיס נעלה פודרה חיוורת — בייז' או translucent. בניגוד לגוון הבסיס החיוור, נקודות הצבע בפנים הן השפתיים, העיניים והלחיים.

השפתיים תהיינה אדומות לוחטות או שפתי דובדבן. שפתונים מיוחדים לכן הם מרי קוואנט (36), (44), (50), (52) או אם את מעדיפה גוונים סגולים חומים — (40) ו' (41).

לחיך יהיו אדומות כלחי בתכפר רעננה, תוך הדגשת עצמות הלחיים. את מדגישה עצמות לחיים כשעיקר הצבע בצד עצם הלחי ומיעוטו על עצם הלחי עצמה.

עניינים מצועפות בחורף

גם באיפור העיניים שחקי בגוונים האופנתיים: שחור — לבן — אפור אך תוסיפי גם גוון אדום (I)

איפור העיניים בנוי מ-5 קשתות בעובי שונה אותן יוצרים מ-3 צלליות המתחלפות ביניהן.

קשת ראשונה: איי לינר אי סטיק שחור בקו דק הצמוד לריסים. מעליו בקשת שנייה על העפעף עד לשקע ה' עין — צללית לבנה על השקע עד לפרס פירס — red, white & blue. בשקע העין נכנסת הקשת השלישית — שחור מטושטש או אפור — המתחברת אל קצה קו הריסים בקצה העין ומגדירה את העפעף בצורה מדויקת.

קשת רביעית מעל שקע העין לכיוון הגבה היא קשת אדומה, אותה מטש' טשים מעט וממשיכים אותה בצורת חצי סהר מקצה העין אל הלחי והצל' לית מתחברת אל סומק הלחי. וקשת חמישית, עד הגבה, צללית לבנה.

ולנשים סולידיות...

איפור עיניים סולידי יותר, התואם בגדים אפורים הוא משחק של גוונים אפורים בלבד. גוון אפור כהה קרוב לעין, על השקע וקצת מעליו בקשת, ומשם — אפור בהיר עד לגבה. צללית אפורה כהה היא moody grey מ' סדרת איי גלוס. צללית אפורה בהירה תקבלי ע'י שימוש מיעורי ב' Soft blue מסדרת איי גלוס.

לשאלות * תשובות

boyblue ו' Skylark, את לחיך הב' ליטי בעזרת סומק pinky של בלאש בייבי כשאת מעלה אותו בצידו הלחי ולא באמצעה. בזווית התחתונה של העין העלי צללית לבנה מסידרת איי גלוס כשהיא גולשת לכיוון עצם הלחי. כשאת מאופרת עם צלליות ירוקות השתמשי בשפתון שקוף ועדין בגוונים כתומים, וכשאת שמה צללית כחולה השתמשי בשפתון בורדו.

מרכז ההדרכה של מרי קוואנט פתוח לשירותך וי' הנאתך בואי לעדכן עצמך בחידושי האמנה האחרונים של לונדון. בואי לקבל ייעוץ אישי בטיפול ואיפור פנים. בואי ותהיי אורחת שלנו.

מרכז ההדרכה של מרי קוואנט, ת"א רח' רחל 6, פתוח בימים ג' ו'ה' בשעות 4—6 אחה"צ.

זהתראות.

אל תתעצלו לכתוב למדור על בעיות היופי שלכן, כל פנייה תיענה הן באופן אישי והן בכתב. כתבו אל „מרי קוואנט”, תד. 40020 ת"א.

ישראלים בחו"ל

עברית בכל פינה

ניוירוק הפכה לכירת הירידה של הישראלים

האם גברה הירידה לארצות-הברית, כי עיקבות המשברים הפוקדים את הארץ מאז יום-הכיפורים?

קשה לקבל על כך תשובה מוסמכת. מאחר שאין סטטיסטיקה ברורה, וכל ה' מוסדות מתהמקים מלומר על כך את האמת.

אך אפשר ללמוד הרבה מהתרשמות בלתי-אמצעית בבית הירידה הישראלית: ניוירוק.

מדורו כתב „העולם הזה” כי ארצות-הברית:

נהגה-מונית הישראלי המצוי בניוירוק, הוא בדרך-כלל לאומני מאוד ופאטריוט גדול. אם תשאל את זכריה עדני, אחד מ-500 נהגים כאלה המצויים כיום בניוירוק, יסביר מייד כי „העולים מרוסיה מקבלים יותר מדי”, „הממשלה אינה יודעת מה היא עושה”, ו„רוצים שניתן לממשלה כל מה שיש לנו”.

אבל אם תשאל את זכריה, שעזב את ישראל לפני חמש שנים, מהי עמדתו הכל' כלית, התבררית והמדינית, יתברר מייד כי הוא מסכים עם הממשלה בכל, וכי אין לו אפילו הצעה אלטרנטיבית אחת. באף אחד מן הנושאים הבעריים.

איש אינו יודע להסביר כיצד מצליחים הישראלים להישאר בארצות-הברית, לאחר שנכנסו אליה באשרת-תז"ר. אך יש מיספר עורכי-דין ניוירוקיים היודעים, כי תשובה על כך עולה כ-1000 דולר, וכי תלקוחות מתדפקים על דלתותיהם שעה-שעה.

כל פרנסה כשרה. בניוירוק מבצעים הישראלים בדרך-כלל עבודות שהיו שמו' רות עד כה לפרטוריקאים. ישראלי, שהיה מתחם כהונן אילו שאלוהו בתל-אביב אם הוא מסכים להיות פועל-ניקיון, מקבל עכ' דה כזה המוצעת לו בניוירוק, כדבר המו' בן-מאליה.

הישראלים מדיחים כלים, מטאטאים מיד' רכות, עובדים בעבודות-בניין כפועלים בלתי-מאורגנים ועוסקים, כמובן, בעבודות ביטחון שונות במאות המישרדים הישרא' ליים בעיר.

המטוסים פולטים את הישראליים בגמל- התעוזה עלישם קנדי בניוירוק, בקצב של כמה עשרות ביום. בקונסוליה הכללית ממ' שכים נציגיה של ישראל להכחיש כי קיימת עליית כלשהי בירידה הישראלית לניוירוק, ויש בדבריהם מן האמת. ששוט, משום שרק חלק קטן של „הישראליים” הישראליים טוחה להירשם בקונסוליה ה' ישראלית כאן.

העברית חסכה לשפתה השנייה של גיר' יורק, ואין בכך גזומה. בכל קריר-חוב אפי' שר לשמוע כיום את העברית, בכל מיסע' דה ובית-קולנוע, וכמובן גם בחנויות המ' ציאות של השדירות הארוכות. מיספר ה' קיוסקים המוכרים עיתונים ישראליים גדל מיום ליום, ובחנות המרכיזות, ליד הטיימס סקווייר, אולים העיתונים הישראליים (מוכרים שם גם את דבר לילדים) שעות ספורות אחרי שהמישלוח היומי מגיע.

התייר הישראלי המגיע לניוירוק, מת' חיל להרגיש בבית לא רק מפני שהוא שומע את שפת ארצו על כל מטר, ולא רק לאחר קריאת העיתונים שהוא קונה במחיר מופקע. גם אמצעי-התיקשות מאפשרים לו לחיות את חייה של המולדת הרחוקה.

ניוירוק בעד ישראל. הוא מרגיש ממש כמו בבית. כל מהדורת-חדשות ברדיו או בטלוויזיה בניוירוק נפתחת בידיעות על ישראל, הפלסטינים, עראפאת, שימחה דיניק ומשה דיין. התסביחה הישראלית מצי' ליחה מאוד בניוירוק, ורק שממציים מ' צועים סבורים, כי יש עוד מקום לשיפורים.

העיתונות האמריקאית בניוירוק היא פרו-ישראלית פתאחד, כמות כרוב המוח' לס של כתבי ופרשני הטלוויזיה והרדיו. יאסר עראפאת התקבל כאן באיבה גלויה, וטענותיה השגורות של ממשלת ישראל כנגד הפלסטינים והקשור בהם זהעריבים

בכלל — הן הנחות מדיניות ברורות-מאלי' הן שאיש כאן אינו מפקפק בצידקתן. בהפגנה האדירה נגד הפלסטינים השתת' פי אלפי ישראלים. השפה העברית התגל' גלה מפי כל מפגין עשירי. דומה היה כי הם מוכנים ליהרג על צידקת טענותיהם. האם נעצרו לרגע לשאול את עצמם: „אם כליכך תשובה לי המולדת, מה, בעצם, אני מחפש כאן?”

עיריות

הח"כ והעירייה

ח"כ שובל היזווה מידיון

עיריית ת"א, וזו לא

אישרה לו בניית חדר

בה בשעה שנאמו ראשי מפלגת ע"מ בוועדת-הכספים של הכנסת נגד הסתככותן של עיריות בהלוואות בריבית גבוהה, עסק המנהיג מיספר שנים של המפלגה, ח"כ זלמן שובל, בבדיקה מעשית של הבעייה. נראה כי הוא התקנא בראובן שמיע, המלווה-בריבית-קצוצה של עיריית תל-אביב, העובד מטעם קבוצת בנק דיסקונט. שובל, באמצעות חברתו, החברה לנאמ' נות פיננסית, מלווה עתה לעיריית תל-אביב מיליון לירות בתנאי שמיע — היינו, ריבית של 9% צמוד, ועוד עמלה שוטפת של אחוז ורבע. סך-הכל: עשרה ורבע אחוזים, צמודים למדד, שהם למעשה 40-50 אחוזי ריבית לשנה. באותה ושיבה קיבלה העירייה הלוואות בסכומים דומים מבנק סטד, בריבית של 9% בלבד ללא העמלה.

אולם נראה כי גם קבוצת בריל התקנאה בתנאי שמיע-דיסקונט, חתמה הסכם עם עיריית תל-אביב שלפיו תלווה לעיריית 20

ח"כ שובל
חדר על חגג

מיליון לירות. בפרוטוקול של ועדת-הכספים העירינית כתוב כי בריל מודיע שחלק מן ההלוואה יינתן באמצעות חברת בשם סט' פיא. רשם-החברות גילה, כי חברה זו שייכת למעשה לבריל.

מדוע אין בנק לאומי נותן כספים בעצ' מו, אלא באמצעות חברת בשם אחר? מאותה סיבה שקבוצת דיסקונט מלווה באמצעות שמיע. בנק הגון אינו שש להת' פאר במתן הלוואות בתנאים כאלה.

שובל מנהל עתה מאבק גם עם ועדת בניין-הערים, בשעה שנציגו בעירייה, חיים ליפקין, מזהיר בכל הזדמנות על מילחמתו בכל פרוטקציה. גם שובל עצמו מוקיע בכנסת את השיטה.

לפני כמה שנים קיבל שובל אישור מן העירייה לחדר אחד על חגג, ועד' שתי פרגולות ברחוב גלוסקין בתל-אביב. (אגב, לפי החוק, בכל מיקרה של חריגה מתוכ' נית בניין-ערים, חייב הבקש לסרטס את בקשתו בשלרשה עיתונים יומיים. שובל פירסם או את הבקשה בשלושה עיתונים ערביים). עכשיו רוצה שובל לבנות עוד חדר על חגג.

ועדת בניין-ערים דחתה את בקשתו, בשלב זה. גם הדלת האחורית לא תמיד פתוחה.

שכלום לידיד

"אללה עבדך," השיב לו המצר' באדישות, שריר

כתבה שניה על ההכנסות האמיתיות של הח"כים

כנסת מתחת לשולחן

מנחם בגין, מנהיג הליכוד, ידוע כסמל ליושר אישי. בגין אפילו אינו יודע כמה עולה לו לנסוע, לאכול, ללון — כל אותם סעיפים שמהם מורכב האש"ל. אולם לבגין יש מזכיר, ויחיא קדישאי, המלווה אותו אפילו לקולנוע. את קדישאי כינה פעם, בלעג, ידידו הקרוב של בגין, ח"כ ד"ר יוחנן באר, בשם "וייס-בגין" (סגן בגין) על מישקל סגור-נשיא באנגליה.

קדישאי בקיא ורגיל בכל תחשיבי ההוצאות, וכיסויי ההוצאות מקופת הכנסת, הטיעה והמיפלגה. הוא החותם על חשבוניותיו של בגין, הוא המשלם אותם, והוא הלוקה קבלות אחרי התשלום.

מי שילם בשביל הרב?

דוגמה טובה לרמת-חיים גבוהה עם משכורת קטנה, מספק ח"כ הרב מנחם הכהן (העבודה). הכהן הוא מן דוגמה טובה לרמת-חיים גבוהה עם משכורת קטנה, מספק ח"כ הרב מנחם הכהן (העבודה). הכהן הוא מן הבודדים מקרב חברי-הכנסת שיש להם מכונת עם נהג צמוד. מוכן שהכהן אינו יכול להחזיק במכונת ונהג ממשכורתו כחבר-כנסת. שני תפקידיו שמחוץ לכנסת הם המאפשרים לו לחיות ברמת-מחיה גבוהה. הכהן מש מש כרבי-המושבים וכיו"ר המחלקה הצרכי דת של הוועד הפועל של ההסתדרות. שני תפקידים אלה פותחים בפניו חשבון-הוצאות שמן, שאותו הוא מנצל.

דוגמה טובה לחוסר-היכולת לעקוב אחרי חשבון הוצאותיו של הרב מנחם הכהן, ניתנה בעת המשבר בין המערך למפד"ל בעת הרכבת הממשלה. הכהן יצא לחו"ל כדי להיפגש עם הרב הראשי של"מה גורן ורבנים אחרים. כאשר התעוררה בארץ סערה, בעיקבות נסיעתו של הכהן, ניסו כמה חברי-כנסת ועסקנים לברר מי שילם עבור הכרטיס של הכהן, כדי לדעת מי שלח אותו לחו"ל, למרות הקירותיהם. הם לא הצליחו לשחות בים חשבוני-נותי-ההוצאות, בהם משתמש הכהן.

הצרכנים צורכים

ראה כי חשבוניות ההוצאות אינם מוגבלים רק לחברי-הכנסת. הם משרתים נאמנה גם את חברות-הכנסת. בעיקבות ידידתה עם ראש הממשלה דאז, גולדה מאיר, זכתה ח"כ אסתר הרליץ, עוד לפני שהייתה חברת-כנסת, למישרת יושבת ראש המועצה להתנדבות. גם לאחר שנבחרה לכנסת, לאחר שמיטיבתה הסתלקה מהבמה הפוליטית, וגם לאחר שנושא ההתנדבות כימעט שכן, או נכון יותר חולק, ממשיכה הרליץ לאחוז במישרה זו, ולי-השתמש בחשבון-ההוצאות של המועצה להתנדבות.

ח"כ אורה נמיר, אשתו של מי שהיה שר, ח"כ וראש עיריית תל-אביב, מרדכי נמיר, היא האשה החזקה באירגון אמהות עובדות. נמיר מחזיקה בתפקיד הצ'נוע של מזכירת סניף תל-אביב של האירגון, אולם לאמרי-תו של דבר, היא כלייכלה באירגון כולו. העסקתה כחכ"ית היא מינימלית. במליאה כימעט ולא נשמע קולה. לנמיר יש תפקיד נוסף: יו"ר ועדת מינון-הכנסת. עיקר פעולתה של נמיר, המקפידה אימנם לבוא לכל ישיבה בכנסת, היא במיסגרת אירגון אמהות עובדות, ומשם היא אף מקבלת את כיסוי ההוצאות-האש"ל שלה. נוסף להוצאות האש"ל שהיא מקבלת מהכנסת.

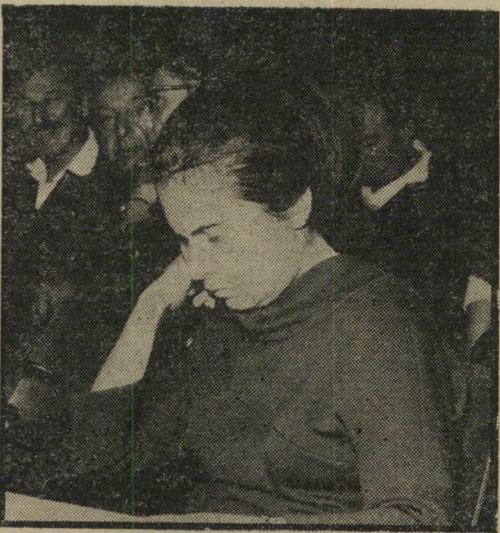
ממעגל מקבלות ההוצאות הכפולות יצאה באחרונה ח"כ נחמה קצב. קצב הייתה יושבת-הראש הקולנית של המועצה לצרכנות. במקומה, מינה לאחרונה שר-המיס-חריות-העשה חיים ברייב את ח"כ משה שחל כיו"ר שבראש המועצה. לא ברור אם בגלל להיטותה של קצב לנצל את חשבון-ההוצאות של המועצה, או בגלל סיבה אחרת. היתה אחת ההצהרות הראשונות של שחל עם כניסתו לתפקידו החדש: "אני לא אניש למועצה אפילו קבלה על לירה אחת."

כשרוצים לתת בכנסת דוגמה לצניעות, מביאים את ח"כ הצעיר של המפד"ל, זבולון המר. המר, המתגורר בדירה בת שניים וחצי חדרים ברחוב רד"ק בבני-ברק, יחד עם רעייתו וארבעת ילדיו, מסרב בעקשנות להגיש קבלות על הוצאותיו האישיות לקרנות השונות של המפד"ל, או לאלו של חוגי-הצעירים שבראשם הוא עומד. המר הוא מן הבודדים מקרב חברי-הכנסת שראה, מאז נבחר לח"כ, אוטובוס מבפנים, ובוודאי היחידי המשתמש בשירותי התחבורה הציבורית, המוענקת לחברי-כנסת חנים באופן קבוע.

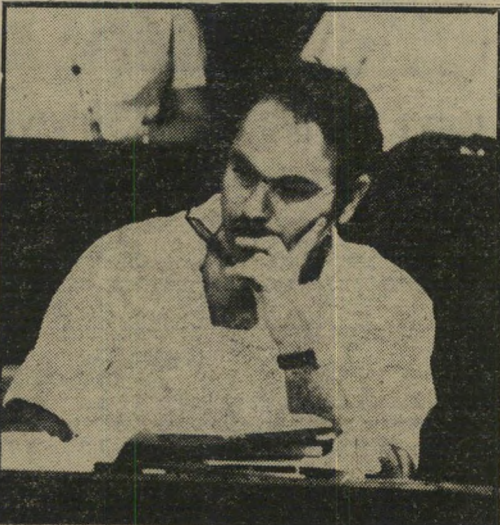
אחת הדרכים של חברי-הכנסת לחסוך כסף הוא למי-צוא קרובי-משפחה או ידיד בירושלים, שאצלו אפשר ללון, ולקבל את ההוצאות האישיות כאילו התגורר במלון. אחד מאלה שגילו את הפטנט הוא ח"כ פסח גריסר (לי-כוד). גריסר, המתגורר בעתלית, מצא לו קרובי-משפחה בירושלים ומתגורר אצלם, וחוסך עליידי כך כסף רב.

ח"כ ורטמן
מהחוג והסיעה

ח"כ נמיר
מאירגון האימהות

ח"כ אמורי
מנסיעות נוער

מאת יוסי ינאי

בעיקבות הכתבה הראשונה על נושא זה, שהופיע בהעולם הזה (1942), אירעו בכנסת כמה דברים. ח"כ אברהם זילברברג פנה ליושב ראש הכנסת, ישראל ישיעיהו, ודרש ממנו להקים ועדה מיוחדת, שתדון על ההוצאות של חברי-הכנסת. זילברברג הציע כי בוועדה יישבו איש-ציבור, פועל ועיתונאי.

ראש סיעת המערך ויו"ר הקואליציה, ח"כ משה ורטמן, שהוא יו"ר ועדת-מישנה של ועדת הכנסת לנושא זה, מיהר להודיע ברדיו כי אין כל כוונה להעלות את ההוצאות של חברי-הכנסת.

אולם היתה גם התעוררות מצד אחר, מהכיוון של חברי-הכנסת המיסכנים. אלה הבינו, כי בעוד הם נאבקים עם כל לירה מתקציב-ההוצאות שלהם, ובעוד הוצאותיהם נוגסות גם במשכורותיהם, נהנים מרבית חברי-הכנסת מהוצאות כפולות, ומרוויחים כסף רב מסעיף ה-הוצאות של חברי-הכנסת.

ח"כ אמנון לין (ליכוד) הודיע למשה ורטמן, כי אם לא יגדילו לו את סכום ההוצאות, הוא ילון על ספסל בכנסת. במעין שביתת-מחאה. לין טוען שהוא אחד המיסכנים בכנסת, ושעבודתו הפרלמנטרית אילצה אותו לסגור את משרד עורכי-דין שלו בחיפה. ההוצאה עבור הנסיעות שלו מחיפה לירושלים, והוצאות בית-המלון שבו הוא מתגורר, עולות בהרבה על כספי ההוצאות שהוא מקבל מהכנסת. מאחרי לין לא עומד גוף ציבורי המממן את הוצאותיו, ולכן הוא חייב לשלם את ההפרש מכיסו.

נראה כי את ההצעה הקונסטרוקטיבית ביותר הגישו דווקא שני חברי-הכנסת הצעירים, משה שחל ויוסי שריד (מערך). הם שלחו לוורטמן מיכתב, בו הציעו נוהל חדש לתשלום ההוצאות. לפי הצעתם, יקבל כל חבר-כנסת דמי-נסיעה ריאליים, לפי המרחק שבין מקום-גורו לירושלים. הכנסת תגיע להסדר עם מיספר בתי-מלון בירושלים, אשר יקבעו מחיר מיוחד ללינת חברי-הכנסת. חברי-הכנסת יוכלו להתגורר באחד מבתי-המלון המורשים, יתחום על החשבון שישלח לגיזבר הכנסת לתשלום.

אך ההצעה המרחיקת-לכת ביותר של שחל ושריד היא בייחס להוצאות הכפולות. לפי הצעתם, כל חברי-כנסת יהיה חייב להצהיר כי אין מקבל הוצאות מכל מקור אחר. אם לא יצהיר זאת, לא ישולמו לו הוצאות מקופת הכנסת. הצעה כזו אינה חוקית, לגבי אורח רגיל.

אין ספק כי הצעה זו תידחה עליידי ורטמן ועליידי ועדת הכנסת. מרבית חברי הכנסת מרוויחים כסף רב, מתחת לשולחן, עליידי ההוצאות הכפולות שלהם, ולא יסכימו לכרות במו ידיהם את הענף שעליו הם יושבים.

המכונות של הסגן

אחד מאלה הוא משה ורטמן עצמו. ורטמן קיבל הוצאות חלקיות לדבריו, של אש"ל מסניף מחוז חיפה של מיפלגת-העבודה, כאשר כיהן כמזכיר המ-חוז. לפני שבועות מיספר התפטר, אולם מאותו רגע ואילך, מקבל ורטמן עזרה בהוצאות שלו מסיעת מפלגת-העבודה בכנסת. נוסף, לסכומים אותם הוא מקבל מקופת-הכנסת, וזאת משום שהוא מכהן כיושבי-ראש ה-סיעה.

תשלום זה הוא מוזר ביותר, מאחר שעבודתו של ורטמן כיושבי-ראש הסיעה וכיושבי-ראש הקואליציה נע-שית באותו מקום ובאותו זמן שבהם נעשית עבודתו כחבר-כנסת — במישקל-הכנסת בירושלים.

מדי יום שני בשבוע ממתינה מכונת-ישרד (עם נהג) של עיריית תל-אביב ליד הבית ברחוב טרומפלדור 24 בתל-אביב. מדי יום שני בשבוע לוקחת המכונת את סגן ראש-העיר, הרב יחזקאל מאיר אברמוביץ, מביתו לירושלים. כיוון שאברמוביץ אינו רק אחד מששת סגני ראש עיריית תל-אביב, אלא הוא גם חברי-כנסת נכבד של אגודת-ישראל, ביום הרביעי אחר-הצהריים, מחזירה אותה מכונת את חברי-הכנסת הנכבד מירושלים לתל-אביב. המכונת, הנהג והדלק הם על חשבון עיריית תל-אביב. אולם בסוף החודש מקבל ח"כ אברמוביץ צ'ק הוצאות מהכנסת, הכולל בתוכו הוצאות עבור נסיעותיו אלה. ח"כ עריאל (עדי) אמורי (המערך) יצא בשבוע שעבר חוצץ נגד העוול לרכבות הנכשלות, הנגרם כתור-צאה ממדיניות תשלום חוספתי-היוקר. בנוסף לתפקידו כחבר-כנסת, משמש אמורי כיו"ר ועדת ההחלטות של מועצת תנועות-הנוער, ועדה המארגנת נסיעות של מישיחות נוער מהארץ לחו"ל ולהיפך, בעיקר בקר גרמניה-ישראל. אמורי טוען כי אינו מקבל מהמועצה או ממפי-לגתו כל הוצאות עבור תפקידו זה, אך מודה כי הוא נוסע כמה פעמים בשנה לחו"ל, בתוקף תפקידו. אם מוסי-פים את סכום ההוצאה של נסיעותיו של אמורי לחו"ל למשכורתו, מתברר כי משכורתו החדושת עולה על 20 אלף לירות ברוטו (!).

מעניין גם היכן מתגוררים חברי הכנסת בירושלים. המלונות האהובים עליהם ביותר הם הוילנד, דיפולוט והמלכים, הנותנים מחיר מיוחד לחברי הכנסת בסך 42 ל"י ללינה עם ארוחת-בוקר. השר חיים צדוק ואהרון איון מתגוררים במחיר מוזל של 75 לירות ללינה עם ארוחת-בוקר במלון דוד, אולם דירת-השרד שלו, אותה הוא מסיים לרהט בימים אלה, תחסוך לו גם סכום זה.

רבינוביץ ישרם

המלון היקר ביותר עבור חברי הכנסת הוא דווקא המלון הסתדרותי מוריה. מוריה מעניק הנחה בת 10 אחוז בילד לחברי הכנסת, והחשבון שלהם עבור לינה וארוחת-בוקר מסתכם בלמעלה מ-100 לירות. שני היחידים המתגוררים במלון מוריה הם שר-המיסחור והתעשייה **חיים ברייב** וח"כ הקיבוצניק **יצחק כץ-אהרון**.

מעמדם של חברי הכנסת של רק"ה, מאיר וילנר, **תאופיק זיאר**, **תאופיק טובי** ו**אברהם לבנבראן** שונה. אלה מוסיים את כל משכורתם ואת צ'קיהוצאות שלהם, כפי שעשו בזמנו נבחר מק"י, לקופת המיסלגה, ומקבלים ממנה דמי-מיחיה צנועים. ואומנם, חברי הכנסת הקומוניסטים אינם יכולים להרשות לעצמם לאכול במיזן נון חברי הכנסת ואוכלים במיזון הכללי הסמוך, הזול בכ-20 אחוז. מלבדם אפשר לראות במיזון הכללי רק את חברי הכנסת שהזמינו אורחים שאינם די חשובים כדי להזמין למיזון חברי הכנסת.

אך לחברי הכנסת של רק"ה יש פיצוי בדמות נסיונותיהם הרבות לחו"ל. כל אחד מהם נמצא לפחות מחצית זמנו באחת הארצות הקומוניסטיות באירופה. מלבד **פליקס ספיר**, אין איש שגוסע כל כך הרבה לחו"ל כמוהם.

חשבון ההוצאות של ח"כ **אביעזר** ("עדי") **יפה** (המערך), מוגש לקרן ספיר המפורסמת, אשר יפה הוא מנהלה, בנוסף לעבודתו כחבר-כנסת וסגן-המזכיר של הקואליציה. חשבון ההוצאות של ח"כ ואלוף (מיל.) **אברהם יפה** (ליכוד) מוגש לרשות שמורות הטבע אשר יפה עומד בראשה. כאשר הודיעו על העלאת תעריפי הדלק האחרונה, התבטא יפה: "מציד, שיעלו את זה לחמש לירות לליטר. מי ששילם עד היום את הדלק שלי, ימשיך לשלם אותו הלאה: האדון **יהושע רבינוביץ**".

לח"כ **גאולה כהן**, המצפון הצעקני של חרות בכנרת, יש חשבון-הוצאות לא-קטן מהמדרשה על-שם אריה בן-אליעזר, שאותה היא מנהלת. עורך-הידן **מאיר כהן** (ליכוד) מצליח לקבל עבודות רבות כעורך-ידן, בזכות קשריו הענפים עם חברת הבנייה והשיקום הציבורית הרפיאית שיקמונה, אשר בעסקיה היה מעורב עוד כשהיה חבר מועצה-העיר חיפה.

אחד המנצלים הגדולים ביותר של תקציב ההוצאות הוא הקיבוצניק לשעבר, ח"כ **משה כרמל** (המערך). כרמל, אשר היה בזמנו שר-התחבורה, קיבל את תפקיד יושב-ראש מועצת המנהלים של אל"על. סמוך לקבלת התפקיד, הוא פרש מקיבוצו, נען (בו חבר עד היום) השר בלי תיק **ישראל גלילי**, קיבל מכונית, נוסע חניגם ל"ח"ל מיספר פעמים רב בשנה, וחי על חשבון-הוצאות חסרת-תחתית. שאותו מעמידה לרשותו חברת-התעופה הרומית, ברמת-חיים שלא היתה מבישת אף מיליונר.

לשלוש לווין, האישה החזקת של הסתדרות המורים, העומד בראשה שנים רבות, אין כל דאגה מבחינת הוצאותיה האישיות. כל אגורה מהן משולמת על-ידי הקופה הקטנה של מוז"ל הסתדרות המורים.

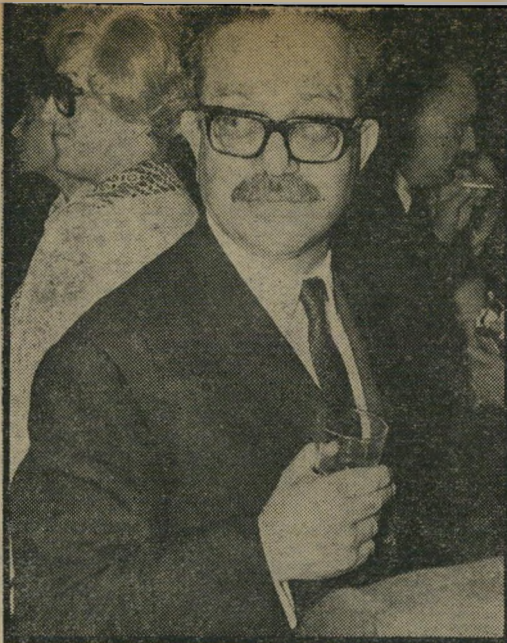
גם ח"כ **יצחק מודעי** מעונין יפה בחשבון-הוצאות. מודעי, אשר היה עד היבחרו לכנסת מנכ"ל חברת-התמ"ר רוקים רבין בישראל הודיע, לאחר שנבחר, כי הוא פורש מהחברה כדי להקדיש את כל זמנו לפעילות פרלמנטרית. עד היום נשאר מודעי מנכ"ל החברה, למרות התיסטרות, והוא ממשיך לקבל הוצאות אש"ל מרבין.

זמן שבטו

אחד האנשים החביבים בכנסת הוא איש תנועת המושבים, ח"כ **עוזי פיינגרמן** (מערך). רק מעטים יודעים כי בנוסף לעיסוקו כחבר-כנסת, ולעיסוקו החדש כיושב-ראש ועדת הקימוצים בשירות הממשלה, מכהן פיינגרמן גם כיו"ר מועצת המנהלים של החשבון המרכזי. תפקיד זה הוא כתובת לקבלות ואש"ל של פיינגרמן.

רואה-החשבון היחיד בכנסת הוא **יחזקאל פלומין** (ליכוד). פלומין נחשב כאחד מרואי-החשבון המצליחים ביותר בארץ, צבר לו הון ניכר מעיסוקו זה, ממנו לא חדל גם כשנבחר לכנסת. ספר של פלומין על ראיית חשבון הוכר כספר-החובה בלימודי ראיית-החשבון, ותמלול גיו מוסיפים להכנסתו של פלומין.

אחת התעלומות הגדולות ביותר בכנסת הוא ח"כ הרד **פנחס שיינמן** (מפד"ל). שיינמן הוא אחד הזוכים הגדולים בארץ, וחי ברמת-חיים פנטסטית. רמת-חיים זו מתאפשרת לשיינמן לא בגלל משכורתו כחבר-כנסת, אלא בגלל קשריו הענפים כיושב-ראש המועצה הדתית בתל-אביב. המועצה מעמידה לרשותו קרנות וחשבונות שמנים, בהם הוא שותף היטב ואותם הוא מנצל עד תום. עובד קיבוץ נוסף מלפני שנים רבות, הוא ח"כ **מפ"ם אריעזר רונן**, אשר לדעת רבים הקשר בינו לבין מפ"ם נתנו הוא מיקרי ביותר. רונן, אשר היה לפני היבחרו לכנסת חבר מועצת עיריית ירושלים, עומד בראש חברת קרית החברה לפיתוח מרכז ירושלים. בחווה בין החברה לבין רונן נאמר, כי החברה תשלם לו 700 לירות הוצאות לחודש. נוסף להוצאות אותן מקבל רונן מהכנסת, לכאוריה, יכול רונן לחסוך מאות רבות של לירות מדי חודש. מאחר שהוא מתגורר בירושלים, ויכול לאכול ולישון בביתו, כאשר כל סכום ההוצאות — הן מהכנסת, הן

ח"כ ערי יפה
מקרן ספיר

ח"כ כרמל
מאל"על

ח"כ אברמוביץ (דמעה)
ועיריית תל-אביב

מתוקף תפקידו כחבר ועדת-הכספים והן 700 הלירות מי קרתא — הן שכן נטו שבטו.

ליושב-ראש המפלגה הליברלית ח"כ הד"ר **אלימלך רימלט** אין הכנסות רשומות נוספות. על פני הכנסותיו מהכנסת, אולם רעייתו של רימלט היא בעלת ומנהלת בתי-ספר פרטיים ברמת-גן וגבעתיים. המכניס למישר פהת רימלט סכומי-כסף ניכרים מדי חודש.

הסתדרות העובדים הלאומית, שבראשה עומד ח"כ **אריעזר שוסטק**, יריבו של **שמואל תמיר** במרכז החופשי, אינה רק מישענתו הפוליטית של שוסטק, אלא אף הכלכלית. מישרתו זו של שוסטק מאפשרת לו לנסוע במכונית-פאר, למלא אותה בדלק יקר, לאכול במסעדות וללון בבתי-מלון (אם כי שוסטק מבכר לרוב לחזור לח"ל אביב) — הוצאות שהן הרבה מעל לסכום ההוצאות שר אותו הוא מקבל מהכנסת.

לח"כ **אברהם שכטרבון** (ליכוד) יש שתי מישרות: האחת ח"כ ויו"ר ועדת-החינוך, והשנייה חבר מועצת עיריית תל-אביב — או, כפי שהוא מכנה עצמו, "נסך יפו" בעיריית תל-אביב. אולם לא מישרה זו ולא המישרה האחרת, וגם לא עובדת היותו של שכטרבון נשוי למישר פחה עשירה (הלורד זין מבריטניה) הן המאפשרות לו לחיות כפי שהוא חי, אלא המישרד ליעוץ הנדסי-כלכלי, אשר הוא בעליו.

גם **גירעון פת** (הליכוד) הוא איש-עסקים מצליח. פת עזב את הארץ לפני שנים רבות, עשה עסקים בארצות-הברית וחזר לישראל כאשר מיפלגתו ומיטבו, **יוסף ספיר** ז"ל, הבטיחו לו קאריירה פוליטית. חברי-הכנסת אינם אוהבים את פת המתגורר בווילה בסביון, והממשיך לעסוק בעסקים אותם החל בארצות-הברית, ובכל פעם שהוא מזכיר את המילה מוסר, מעל במת הכנסת, פורצת סערה וקוראים לעברו: "לך אסור לדבר על מוסר".

שערים לשערי

אולם הדוגמה הטובה ביותר של חשיבות חשבון-הוצאות ושל יד רוחצת ולוחצת יד, היא של מי שהיה סגן שר-התיירות **יהודה שער** (ליברלים עז-מאיים). עם הרבבת הממשלה הנוכחית, הסביר ראשי-הממשלה **יצחק רבין** לשר-התיירות **משה קול** ולשר-בלי תיק **גירעון האזנה**, כי בשום פנים ואופן לא יתן לי-מיפלגתם גם תפקיד סגן-שר.

בכת אחת נסגרו שערי חשבון-הוצאות בפני שערי אולם השרים חברי מיפלגתו באו במהירות לעזרתו. ביצינעה, ללא פירסום בעיתונות, נוצרה מישרה חדשה עבור רו: יושב-ראש מועצת המנהלים של החברה הממשלתית לתיירות, בעבר כיהן בתפקיד זה מנכ"ל מישרד התיירות, **חנוך גיבתון**, אולם כדי ליצור לשערי תפקיד, הפרידו בין שתי המישרות. תפקידו החדש של שערי הוא ייצוגי בעיקרו, משום שאת החברה הממשלתית לתיירות מנהל **משה תמיר**, אל"מ לשעבר בצה"ל העושה את העבודה.

פרשת השרים סבוכה עוד יותר מזו של חברי-הכנסת. השרים אוכלים, שותים, לגים ונוסעים, מבלי לגעת כלל בכסף, כאשר הם או עוזריהם או אפילו הנהגים שלהם. חותמים על החשבונות הנשלחים ישירות למישרדיהם. הוצאותיהם האישיות של כימעת כל שר עולות למשלם המיסים אלפי לירות בחודש. כאמור, לגים השרים התל-אביבים במלונות היקרים ביותר בירושלים, כאשר הם לגים בעיר זו, אולם גם השרים הירושלמיים אינם טומרים יום יום בצלחת. שר-התיירות משה קול לדוגמה, מתגורר במלון דן התל-אביב. יותר פעמים מאשר הוא לן בביתו שלו בירושלים.

הכנסות סמויות

אל כל ההכנסות הגלויות והסמויות של חברי הכנסת, יש להוסיף עוד הכנסה אחת, העולה לעם ישראל ביוקר: הנסיעות לחו"ל.

רוב חברי הכנסת נוסעים לפחות אחת לשנה לחו"ל, על חשבון משלם-המיסים, ורבים מהם נוסעים יותר מפעם אחת לשנה. יש נסיעות שהן באופן ישיר על חשבון הכנסת, כמו נסיעת המשלחת המנופחת לוועידה הבין-פרלמנטרית בטוקיו, לפני כחודשיים. חברי-הכנסת שנסעו לטוקיו, וזכו שם בהחלטת יגוני חריפה לישראל, קיבלו כפרס גם טיול בכל המזרח הרחוק. נסיעות אלה מתחליקות כשלל בין ראשי המיפלגות, ורק הח"כים הוותיקים והמבוססים ביותר זוכים בהן.

אחרים נוסעים על חשבון המגביה היהודית המאוחדת, על חשבון מוסדות-הציבור אליהם הם קשורים או מקרבים, או על חשבון מיפלגותיהם המקבלות רבבות ל"י לחודש כמימון מיפלגת, — כך או אחרת, החשבון הסופי מוגש לציבור.

כשמחברים יחדיו את ההכנסות וההטבות של חברי הכנסת, מגיעים לסכומי ענק. נוסף למשכורת, להוצאות בנות 60-80 לירות ליום, להוצאות הנסיעה הגלובליות, למרות שהרכב הציבורי עומד לרשותם חניגם, דמי-עיתון גים בסך 100 לירות לחודש, שרותי-דואר חניגם ואלפיים שיחות-טלפון בחודש חניגם, זכאי כל חבר-כנסת לשעבר, אחרי שכינה בשתי קדנציות לפנסיה לכל חייו, המחור שבת לפי גילו ולפי מיספר השנים שכינה בכנסת.

אם לוקחים חברי-כנסת, נשוי ואב לשני ילדים, הגר מחוץ לירושלים ושהוא חבר בוועדה של הכנסת, היושבת לפחות שני ימים בשבוע, מוסיפים לו נסיעה אחת בשנה לחו"ל — הרי סכום הברוטו, שהיה צריך לקבל אורח רגיל הכפוף לחוקים ולתקנות של מסי-ההכנסה, היה מגיע ל-25-20 אלף לירות בחודש — משכורת שאותה אין מקבלים מעל לשולחן אפילו מנהלי המיסעלים העשירים ביותר בסקטור הפרטי בארץ.

הפסיכולוג ד"ר רודי רודי עומד בראש מכון לפסיכותרפיה אנליטית. במכון מונהגות שיטות-טיפול חדשניות שכמותן טרם נשמעו בארץ.

דוגמה לשיטת-טיפול כזו היא קבוצת-המישפחה. בכל קבוצה כזו שלושה בחורים ושלוש בחורות, המתקשים ביצירת קשרים חברתיים המשכיים.

בקבוצת-המישפחה חייבים המטופלים לפתח קשרים הדדיים, לתקן את התנהגותם החברתית. עקרונית, אם לא בחודש הראשון כי-אז לאחר-מכן, חייבים כל אנשי הקבוצה לקיים ביניהם יחסי-מישפחה מלאים, כולל מגעים מיניים.

פסיכולוגים רבים מתנגדים לשיטותיו הטיפוליות של ד"ר רודי. פסיכולוגים אחרים תומכים בו, טוענים כי הוא מצא צורה נכונה לטיפול נפשי יעיל, ברתוצאות. אותם פסיכולוגים משוכנעים כי השיטות החדשניות הללו תאומצנה, במוקדם או במאוחר, על ידי ציבור הפסיכולוגים כולו.

מבקר, "העולם הזה" השתתף כמשקיף, במשך חודש וחצי, בטיפול בקבוצת-מישפחה, במכונו של ד"ר רודי. בכתבה הקודמת תיאר המבקר את שיטת הטיפול בקבוצת-מישפחה. בכתבה זו מתוארים אחד ממיפגשיה של קבוצת-מישפחה, ותגובות הפסיכולוגים המתנגדים לשיטותיו של ד"ר רודי.

מסיבה עליזה, אחת מרבות במכון, בהשתתפות המטפלים והמטופלים גם יחד

טיפול תחת לחץ

שיטותיו של ד"ר רודי שנויות במחלוקת בחוגי המיקצוע - אך אין ספק שהן מבוססות על תפיסות מדעיות חדשניות

איתו אם הוא לא רצה כך? מדוע לא התרחקת ממנו בערב השני והשלישי? כנראה לא נרגעת עד שחשת עצמך דחוייה ובזווייה לחלוטין. מתי תפסיקי עם זה? "זה בדיוק מה שקלה", התערב נחמן, "היא יושבת לי על הצוואר ולא נתנה מנוחה. היא פשוט חנקה אותי: באתי לנועייה ליהנות ולהרגיש חופשי, לא בא-תי כדי שיבלבלו לי את המוח מתי לאכול ומתי להיכנס לים להתרחץ. אפילו בלילה לא היה לי שקט ממנה".

"עשית בטויל בדיוק כל מה שלא צריך לעשות", אמרה הפסיכולוגית, "וכנגד זה אין כל פיתרון. אלא שאת עצמך תתחילי לפעול ולחשוב בהגיון כדי להיחלץ מן המצב."

"את מוכרחת להפסיק להיות פח'אשפה של החברה. בכל ביתי ספר נמצא תמיד מעין מיקווי-הכחית. וזהו תחושת-השייכות היחידה שיש לי אל חברי-הבית. אני דך תחושת-השייכות היא בדרך-ההשפעה. קחי את עצמך בידים ונסי לצאת מהמצב הזה."

"לא יודעת איך לצאת מזה. זה ממש משגע אותי."

"קודם-כל הכניסי לך לראש שמצב זה איננו טבעי ואינו בריא. את מסוגלת לצאת ממנו בכוחות עצמך. אתם, חברי המישפחה, חייבים לעזור לחגית. עיורו לה להיחלץ ממצבה, אבל בצורה חברתית. אל תנצלו את נקודות-החולשה שלה. ובקשר אליך, נחמן, אתה חדל-אישים. חגית ממש ציפתה שתשפיל אותה. אבל הרי סיכמנו, עוד לפני הטויל, שלא תיכנס למלכודת שלה."

נחמן נשא ידיו לצדדים. "היא ממש שיגעה אותי", אמר בהתנצלות. "הרי אינך ילד קטן, וגם לא טיפשו". אמרה הפסיכולוגית, "הרי היה ברור לך שחגית תתנהג כך, והצטרפת להימנע ל-

הפסיכיים במהירות עצומה. מיד אחר-כך הוא שקע בתרדמה עמוקה."

"בשני הימים הבאים ניסה נחמן הכל כדי להתרחק ממנה. הוא הציע שבלילות נישן במרחק-מה זה מזו. באותם שני לילות לא קרה בינינו שום דבר, והרגשתי שהוא טולד ממני."

"אין ספק", הוסיפה חגית, "כי העובדה

היתה זו הפעם הראשונה בה עמדו חברי הקבוצה - ברור, נחמן, חגית ומירה, לבלות יחדיו שלושה ימים ברציפות. בהדרכתה של הפסיכולוגית-המטפלת רות נפחי, החליטו החברים לעשות מאמץ כדי שהטויל יצליח מבחינה חברתית. לשם כך, היה עליהם לגלות אחד-האחר, הדדי, להימנע מפיתוח מריבות, להשתדל לא להיגרר אחר חילופי עקיצות."

ומייד לאחר תום הטויל נפגשה קבוצת-המישפחה במכון, לדיווח על אשר אירע בטויל. ברוך לא הופיע לאותה פגישה. חבריו סיפרו כי בלילה השני ל-

"כדי לחסוך כסף, הבאנו איתנו קופסות שימורים ולנו תחת כיפת השמיים. אני ויהודית דאגנו להכין ארוחות טעימות. יצא לי להיות בתזונה שלו במשך כל שלושת הלילות שבהם בילינו בנועייה. בלילה הראשון הלכנו לישון קרוב לחצות. הייתי עייפה ונרדמתי מיד. בשתיים לפנות בוקר, לערך, הוא העיר אותי והחל מסיר מעלי את בגדי. אמרתי לו שאתה עייפה ורוצה לישון. נחמן השיב בגסות שאנו קבוצת-מישפחה, אז אין ברירה אלא לנהוג כמישפחה ממש. כולל יחסי-מין. למרות שהוא היה מעדיף לעשות זאת עם מישהי אחרת. הוא הוסיף ואמר כי ישכב אתי רק כדי שאחר-כך, בשיחה עם הפסיכולוגית המטפלת, לא אוכל לטעון שהוא התי-עלם ממני כל הלילה."

"זו היתה שכיבה גועזית. הרי גשתי את עצמי כמכשיר, לא כי בן-אדם. לא נהנית, וכך העניין

הפסיכולוגית המטפלת הפסיקה את הדוברת בנקודה זו. באומרה כי תבקש מנחמן לספר מה בדיוק אירע עם ברוך. לאחר-מכן פנתה לחגית בנויפה: "מדוע את עושה את זה?" חגית תלתה בה עיניים תמהות. ניכר בה כי לא הבינה מדוע נזפה. "הרי לפני שיצאת לטויל שוחחנו בנר-שא" אמרה לה רות. "סיכמנו שתפסיקי להידבק, להתלבש על בני-אדם. מדוע נצמדת במשך כל שלושת ימי הטויל ל-נחמן? הרי את יודעת שברגע שהוא מרגיש שמישהו מתקרב אליו, הוא נסגר ונעשה עויין. בכל-זאת לא ירדת ממנו במשך כל הטויל, וממש סחטת ממנו את היחס העויין כלפיך. מדוע הלכת לישון

רות נפחי כי חגית נבונה מאוד וכישרונית. עמידותה, היא שריונה במצב מתמיד של סיכסוך עם הממונים עליה ועם הגברים הסובבים אותה. היא יוצרת מצבים שמהם היא חייבת לצאת מושפלת ופגועה."

חגית היא מעין מפסידה-ניצחית. אם תוכה בסכום-כסף, מיד תמצא דרך ל-הפסיד סכום כפול. הגברים המקיפים אותה הם תמיד נשואים או תיירים, וכונותיהם כלפיה אינן רציניות."

הוריה של חגית ראו בה את הצד השלילי שלהם-עצמם, ונחרדו עד עומק נפשם מן הדאגה שבתם תדמה להם. כתוצאה מאותה חרדה הם העבירו עליה, בלא יודעין, את הפחדים שלהם ואימללו את בתם. סיפרה חגית:

"כל הטויל היה בשכיבה גיהנום אחד גדול. כל הזמן היו בינינו מריבות וזיכוכים. נחמן היה כבי תינמבל דחוטני. הוא עשה הכל כדי להרגיז את שאר חברי ה-קבוצה."

היתה זו הפעם הראשונה בה עמדו חברי הקבוצה - ברור, נחמן, חגית ומירה, לבלות יחדיו שלושה ימים ברציפות. בהדרכתה של הפסיכולוגית-המטפלת רות נפחי, החליטו החברים לעשות מאמץ כדי שהטויל יצליח מבחינה חברתית. לשם כך, היה עליהם לגלות אחד-האחר, הדדי, להימנע מפיתוח מריבות, להשתדל לא להיגרר אחר חילופי עקיצות."

ומייד לאחר תום הטויל נפגשה קבוצת-המישפחה במכון, לדיווח על אשר אירע בטויל. ברוך לא הופיע לאותה פגישה. חבריו סיפרו כי בלילה השני ל-

ומייד לאחר תום הטויל נפגשה קבוצת-המישפחה במכון, לדיווח על אשר אירע בטויל. ברוך לא הופיע לאותה פגישה. חבריו סיפרו כי בלילה השני ל-

ומייד לאחר תום הטויל נפגשה קבוצת-המישפחה במכון, לדיווח על אשר אירע בטויל. ברוך לא הופיע לאותה פגישה. חבריו סיפרו כי בלילה השני ל-

ומייד לאחר תום הטויל נפגשה קבוצת-המישפחה במכון, לדיווח על אשר אירע בטויל. ברוך לא הופיע לאותה פגישה. חבריו סיפרו כי בלילה השני ל-

ומייד לאחר תום הטויל נפגשה קבוצת-המישפחה במכון, לדיווח על אשר אירע בטויל. ברוך לא הופיע לאותה פגישה. חבריו סיפרו כי בלילה השני ל-

ומייד לאחר תום הטויל נפגשה קבוצת-המישפחה במכון, לדיווח על אשר אירע בטויל. ברוך לא הופיע לאותה פגישה. חבריו סיפרו כי בלילה השני ל-

ומייד לאחר תום הטויל נפגשה קבוצת-המישפחה במכון, לדיווח על אשר אירע בטויל. ברוך לא הופיע לאותה פגישה. חבריו סיפרו כי בלילה השני ל-

ומייד לאחר תום הטויל נפגשה קבוצת-המישפחה במכון, לדיווח על אשר אירע בטויל. ברוך לא הופיע לאותה פגישה. חבריו סיפרו כי בלילה השני ל-

ומייד לאחר תום הטויל נפגשה קבוצת-המישפחה במכון, לדיווח על אשר אירע בטויל. ברוך לא הופיע לאותה פגישה. חבריו סיפרו כי בלילה השני ל-

ומייד לאחר תום הטויל נפגשה קבוצת-המישפחה במכון, לדיווח על אשר אירע בטויל. ברוך לא הופיע לאותה פגישה. חבריו סיפרו כי בלילה השני ל-

היגור אחר מישפחה. אני מאוכזבת ממך, נחמן."

ב תדריך קודם הסבירה לי הפסיכר לוגית כי נחמן בחור מקסים, עליו תמיד מוקף ידידות וידידים. כל כוחותיו הנפשיים מופנים לעשיית רושם חיצוני, אך בקירבו הוא אכול חרדה. נחמן מתיר לעצמו יצירת קשרים שיטחיים בלבד, ברגע שהוא חש "בסכנה" של התקרבות, מיד הוא מנתק מגע ומסתגר. הוא אינו נרתע מפגוע באנשים אשר נדמה לו כי הם חפים צים בידידותו הקרובה. הוא מעין אסטרונאוט, המרחף והמשקיף ממרומים על הנעשה סביבו, בלי

..אח מוכחה להפסיק להיות פח־האשפה של החברה."

שיטות חק פועל בקשרים חבי רתיים ממשיים.

"ועכשיו, ספר מה אירע לברוך" ביקשה הפסיכולוגית.

"הכל החל כבדיחה", פתח נחמן ואמר, "ברוך היה מאוד מתוח בטיול, כנראה בגלל תחרות סמויה בין שנינו, על כתף מנהיגות הקבוצה. הוא התברר שברצונו לי השתכר. לא התייחסנו לדבריו ברצינות, אבל תוך שעה הריק הבחור בקבוק קוניאק שלם כימעט והשתכר כלות.

"שעה ארוכה קילל את אמו, ואמר ש־תמיד התנהגה כמו חולת־רוח. מצערותי, הוא תמיד זוכר אותה רובצת במיטה מעשנת סיגריות בשרשרת ואינה נוקפת אצבע כדי לסדר את הבית או להכין ארוחות עבור בני־המשפחה. לא פעם התפלל שתשליך בטעות את בדל הסיגרית על המיטה, ותעלה באש.

"ברוך סיפר כי משך כל חייו בבית חש מעקה נוראה, ממנה לא השתחרר גם כאשר עזב את הבית. בשנים האחרונות חי תחת סיוט נורא, כי יום אחד ייתקף שיגעון וימצא עצמו בבית־חולים לחולי נפש.

"לאחר־מכן דיבר ברוך שעה ארוכה על בעיותיו המיניות. הוא אמר שברגע ש־הוא מנסה להתקשר עם בחורה ביותר מ־אשר התקשרות שיטחית וחיצונית, מיד היא מזכירה לו את אמו והוא מתחיל לפתח נגדה ריגשי־שינאה.

"נשים אינן מושכות אותו מכי חיה מינית ובבליזא, כאותם ניסונות מיניים שקיים, כולל עם

בנות קבוצת המישפחה, זקה כי שפיה מוקדמת. אם הוא אדיש נדשים, מודע אין הוא מצליח לקיים עימן מגע בעד משך סביר?

"עובדה זו מכניסה אותו לחרדה וגורמת לו להשלים מראש עם העובדה שהנשים תבוננה לו משום שאינו גבר אמיתי.

"נקודת־השבירה של ברוך באותו לילה בנועיה, אירעה כאשר סיפר את הקורות אותו במלחמת יום־הכיפורים. כמפקד מחלקה בצנחנים היה בין הראשונים ש־צלחו את התעלה. כאשר החלה ההפגזה המצרית הקשה, נפגעו שניים מחייליו ש־תפסו מחסה לידו. הוא יצא ללא פגע. לאחר־מכן נפגע הוחל־ם בו נסע, והתי לקח. חייל אחד נהרג, והאחרים נפצעו. גם הפעם לא נפגע. לאורך כל המלחמה נפגעו סביבו חיילים, ואילו הוא יצא שלם.

"כאשר נסתיימה המלחמה, נודע לו, כי חברו הטוב נהרג. לפני שנים, כאשר שניהם עמדו להתגייס, ביקש אותו חבר להתנדב לשירות, ואילו ברוך שיכנעו ל־הצטרף איתו לצנחנים.

"לפי סיפורי שר ברוך הבנו, כי מאז ועד היום הוא מסתובב בחדר נשה שעד מצפוני מונח דם חברי הטוב, שנהרג."

"כן", אמרה הפסיכולוגית המטפלת, "עניין זה ידוע לי. ברוך שוחח עימי בנושא זה בהרחבה. מכל מקום, אשוחח איתו ביחידות לפני הפגישת הקבוצתית הבאה. אני מבקשת מכם לא להזכיר נושא זה, ובוודאי לא לנצל את הסיפור כדי ללעוג לו."

ס יפור נסיעתו של חלק מקבוצת המישפחה לנועיה שבסיני הובא בי שלמותו. משום שרבים מהפסיכולוגים מתנגדים לשיטות הטיפוליות הנהוגות בי מכינו של ד"ר רודי, מצביעים על מיקרה ההתמוטטות של ברוך כעל דוגמה לאחת מסיבות התנגדותם לאותן שיטות טיפול. מתנגדיו של ד"ר רודי מסבירים שאדם בעל מיבנה אישיות חלש, יוצר לעצמו הגנות שבעזרתן הוא מסוגל לחיות את חייו היום־יום שלו. חשיפה מהירה מדי של ההגנות הנפשיות עלולה לגרום למטופל נזק נפשי כבד.

הטענה היא ששיטתו של ד"ר רודי היא שיטת ההלם־הפסיכולוגי, השובר את הגר נותיו של המטופל. לעיתים, לגבי אנשים רגישים יותר, מביא ההלם נזק פסיכולוגי העלול להסתים בשבר פסיכומי.

על כך מגיב ד"ר רודי באומרו שגם הוא הסכים כי שיטת ההלם פסולה ביסודה. הוא מתפלג עד מאוד מניין לאותם פסיכולוגים הדועה איוו שיטה מופעלת במכון, שהיא מעולם לא ביקרו בו והם ניוונים רק מקיסע־ידעיות בלתי מהימנים.

"ד"ר רודי מצייך, כי אילו הייתה שיטה

זו מופעלת במכון, שבו מאות מטופלים היו בתי־חולים לחולי־נפש מתאכלסים במהרה בפציינטים רבים של המכון. עובדה — שאין הדבר כך.

טענה נוספת המושמעת כנגד ד"ר רודי היא כי הוא בעל אישיות דומיננטית, מאלץ את הסובבים אותו להסכים עם דיעותיו.

בימיהעיון שהוא מקיים עם צוות־הפסיכולוגים של המכון הוא מעמיד, ליכאורה, נושאים לוויכוח. למעשה, הוויכוח מוכרע מראש, בהתאם לדעתו. משום כך, הוויכוח אינו יכול להיות פורה, אלא ויכוח־סרק בלבד.

על טענה זו אומר ד"ר רודי כי עובדה שאין הוא יושב עם צוות־הפסיכולוגים ו־זאת משום שמה שנתיים מנהל המכון על־ידי תלמידיו־לשעבר.

במכון רווחות דיעות שונות. הבאות לידי ביטוי בשיטות־טיפול שונות. בהתאם לא־שיותם של הפסיכולוגים־המטפלים.

טענה אחרת המושמעת נגדו היא כי מטופלי המכון, הסובלים מקשיי הסתגלות, נקשרים במעגל סגור. אין דר־שיה עם החוץ. המטופלים חיים במעין חממה סגור, והמנתקת אותם מן העולם החיצוני.

על טענה זו משיב ד"ר רודי, כי הדבר נכון. רק בקושי רב הצליח המכון ליצור מצב עובדתי זה, שבעולם מכנים אותו "טיפול סביבתי". זהו מצב הכרחי לגבי סוג מסויים של מטופלים. הפרעות פסיכולוגיות, טוען ד"ר רודי, אינן נובעות מריק חברתי, אלא הסתגלות נמוכה ל־

..הוא החכלל שאמו חשדך עצמה במישה."

סביבה. במיקרים רבים, הניתוק מאותה הסביבה הגורמת להפרעה, דווקא הוא תנאי הכרחי לטיפול מוצלח.

אחת הטענות החמורות המושמעות כי נגד המכון היא כי בחייה של קבוצת־המישפחה קיימת אי־מוסריות שאינה קיימת בחברה הרגילה. אם כל מטופלת ש־

ד"ר רודי פסיכולוג, מנהל המכון, מפתח שיטות טיפוליות חדשניות. שיטותיו מעוררות עניין רב בקרב חוגי הפסיכולוגים בארץ. רבים מאלה טוענים, כי ד"ר רודי מצא תשובה לצורת הטיפול הנפשי הנכונה, אחרים — מתנגדים לו.

כבת שלוש פעמים בשבוע עם כל אחד מהמטופלים. ללא קשר ריגשי, אמיתי, בסופו של דבר עלול להיווצר מצב שבו לא יהיה איכפת לה לשכב מדי־ערב עם גבר אחר.

באופן תיאורטי קידם אותה המכון כי קשריה החברתיים עם בני המין השני, אך למעשה הוא העלה אותה על דרך בלתי מקובלת בחיי החברה.

על כך מגיב ד"ר רודי: "טענה זו מובנת מאלה בתרבות שאלה משתייכים כולנו, ואשר בה מקובל כי הקשרים האינטימיים גופניים יהיו פועל־יוצא מקשרים אינטימיים ריגשיים.

"מה לעשות כאשר מטפלים באנשים המאופיינים על־ידי הדחקה ריגשית עמו־קה, הבאים ממידבר ריגשי בו חיו מיל־דו־תם, הנכשלים פעם אחר פעם בכל מאמציהם להבטיח ולפתח קשרים ריגשיים — או מיניים — וימצאים עצמם תמיד בכפור של בידוד חברתי?

"האם, בשם התפיסה התרבותית המקור בלתי, עלינו להימנע מכל ניסיון לרפא אותם?"

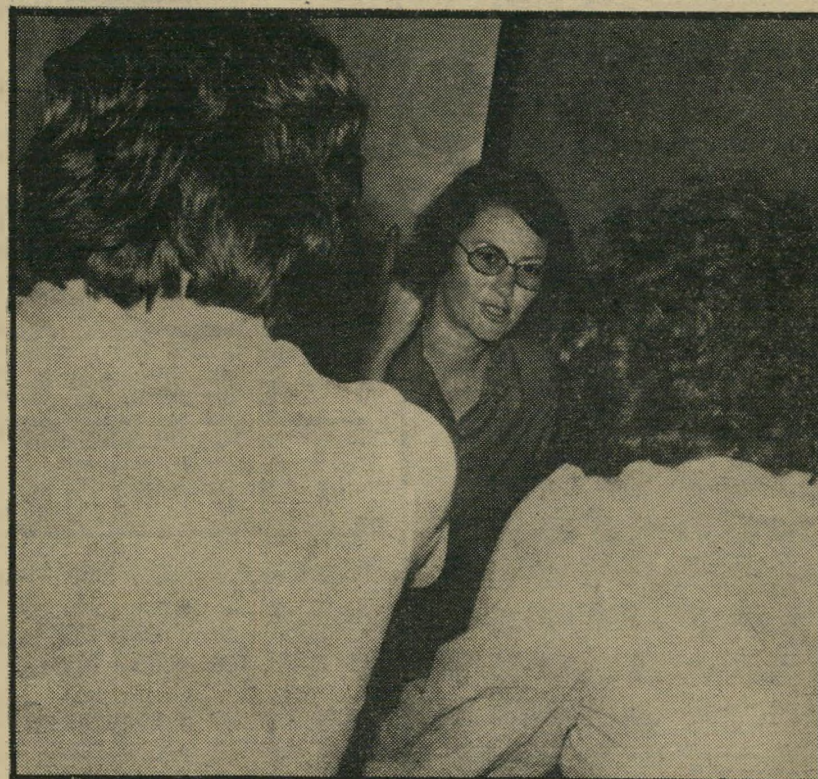
"ד"ר רודי טוען כי שיטת קבוצת־המישפחה נוצרה במכון כתוצאה מייאוש. לאחר שלוש שנות עבודה פסיכולוגית נוכח, כי סוג מסויים של אישיות מצליח תמיד להתחמק מקשרים ריגשיים. אנשים אלה מגיבים היטב על טיפול פסיכולוגי רגיל, משתנים לטובה בכל הטיפוקדים שלהם, אבל נשארים בודדים.

קבוצת־המישפחה היא האמצעי היחיד הדוחף אותם לפרוץ את מעגל הבדידות שלהם. וזה נותן לד"ר רודי תיקווה שהם לא יחזרו למצב הבדידות בו חיו קודם־לכן.

"ד"ר רודי אומר: "לצורך השגת מטרה טיפולית זו, אני מוכן לעמוד בביקורת המוסרנית המוטחת נגדי."

ברור כי הוויכוח בנושא שיטותיו הר טיפוליות של ד"ר רודי הוא ויכוח מדעי־לגיטימי, אשר למרבה הצער נכרכות בו החשדות־שווא המבוססות על שמועות ועל מידע לא בדוק.

אין ספק כי במכון נעשית עבודה רצי־נית ביותר.

המטפלת רות נפחי, בעלת תואר שני (א.מ.א.) בפסיכולוגיה, מטפלת בקבוצת־מישפחה ובה שלושה בחורים ושלוש בחורות (עם הגב למצלמה). מטרת הטיפול היא לטקל את החרדות המונעות מהמטופלים לתפקד ככולם.

עוד יום ועוד יום, לדחות את הקץ. אתה יודע שלא תוכל לבנות משהו חדש, צודק ויפה יותר ואז אתה נאחז בקיים, כמתוך יאוש. אבל תבין, עוד שבוע, עוד חודש ומה אחריכך? ומה על המהלומה שתספוג כשתצטרך, בסופו של דבר, לנטוש את הממלכה שלך? מוטב שתעשה זאת בהכרה מלאה ומתוך דיעה צלולה. כל זמן שאנו יודעים בדיוק לאן מועדות פנינו. זהו גמרתו. חיך במבוכה והפנה את פניו.

איתן רקע ברגלו, אינו בוש להפגין את כאבו ואכזבתו. פניו קדרו והוא הלך הלאה, מנסה ליישר את גבו וכתפיו כבדות עליו. ידע שזוג ציניים מבינות ואוהבות נטועות בו, בגבו.

שמע מאחור את מוסטאפה צועק לו, כמנסה לרכך את המהלומה. "אני מוכן לחכות עוד יומיים-שלושה, ואז לזנו, אך לא יותר!"

לרגע עמד במקומו, מעביר את כובד משקלו לרגלו הימנית, אחר כפפה בחוסר גמישות, פניו בקרקע. נפנה אליו בתחלטות יות: "לא, אין צורך", אמר, מחכה שיקרב אליו, "הצדק איתך, אין טעם... יומיים-שלושה לא ישנו הרבה", הוסיף ושאל אותו בפליאה, כמו לא לעניין, נושא עיניו אל הגבעות שהאדמו לאורה האחרון של ה"שמש", "שמת לב שהיום כבר נגמר?"

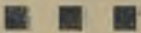
מוסטאפה לא שעה לכך, בקוצר רוח, מנשף לכפותיו הצמודות כמפריח נוצה, אמר לו: "הצעת בעינה עומדת... אינני ממנה, עוד כמה ימים ואז", הנמיך קולו.

א תה יודע שאני לא יכול לקבל אותה. כיצד היית אתה אתה מגיב, אם הייתי מנסה להשפיע עליך לבוא איתי, אלינו?"

איתן לא ציפה לשאלה זאת ונשאר ללא מענה. פיו נפער מעט כנאבק עם תשובה אפשרית.

...כל אותו לילה בקעו שיחות מהבונקר וגרונותיהם הצטרדו מרוב דיבורים. אף לרגע לא פסקו מלדבר, חרשים שלא יתא חסיפם בידיהם לבטא את כל שבליבם. לרגעים, בהאזינו לקולו המלא והעשיר של ידיו, הוצרך לצבוע עצמו, כדי להיווכח כי לא חלום הוא חולם והכל הווה, על ההתרחשויות המזוירות שנפלו בחיקו.

א חריכך יצא לדרך, בואך הביתה. לקחו עימם אוכל שיספיק לכמה ימים, הכתיפו נישקם ועזבו את הבונקר. איתן הצדיע לעבר הדלת בלב חולם ומיהר להדביק את חברו שהפסיע נמרצות קדימה, לכיוון המשוער של כוחותיו, מערבה.

הילך לצידו דקות מספר ואחריכך אמר לו בהיסוס, "אני חושב שכאן עלינו לומר שלום זה לזה ו...להתראות."

"לתתראות וכל טוב לך", אמר ידידו, מנסה להקנות גון של יובש לקולו, בלא הצלחה. הדברים נשמעו מדוכדכים וחסרי אמונה.

"חיה נחמד ביחד, לא?" אמר איתן ב"קלילות מעושה."

"כן, מאוד."

"אתה לא מתחרט על שלא הרגת אותי?"

לחץ עליו.

"לא, חבר, זה אולי הדבר הכי חכם שעשיתי בחיי", השיב לו בשקט, ברצינות.

"אתה יודע מה?" אמר לו איתן פתאום, "אני אלוהה אותך עד הגבעה והיה עליהם בלאורכי אני לא ממנה. יש לי כל הזמן שבעולם."

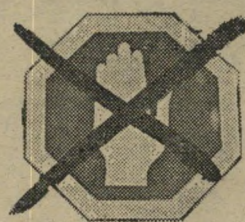
"חבל על זמנך", רטן, אך ניצוץ של חדווה ניצת בעיניו, שמח על הדקות הנוספות בהם היו ביחד.

הילכו בשתיקה, בנקודה מסוימת החזיר איתן את ראשו, אך לא ראה כבר את הבונקר.

"האם טוב אני עושה? מדוע אני לא נשאר?" חשב ומצחו מתקמט מהירורים. התאים צעדיו לשל ידידו הזרני ממנו. ב"עוד כמה רגעים יגיעו לגבעה והיה עליהם להפרד. לתמיד. יצטרך לחשוב על דרכו שלו הביתה. המחשבה על ההנאות המזורזות לו שם, כגיבור השב מן הקרב, ה"נעדר עטור התהילה — השב אל החיים — שיעשה אותו. הלכו בצעדים רחבים, מהירים במישור השומם והגדול והגבעה מתקרבת אליהם במהירות."

היום יותר מתמיד כדאי לך לנסוע באגד

באגד

קווי

נסיעה

לירושלים

לחיפה

לבאר שבע

לנתניה

אל תבזבז את כספך

ועצבך בנסיעה

בין-עירונית עם הרכב

שלך, חסוך כסף

חסוך זמן סע

באגד

השולחן הזה

תעריפון המנויים של

החל מ-1.7.1974

ל-1/2 שנה		לשנה בלירות	
מחיר הוצאות העיתון משלוח	ס"ח	מחיר הוצאות העיתון משלוח	ס"ח
72	65 + 7 =	140	127 + 13 =
78	65 + 13 =	151	127 + 24 =
93	65 + 28 =	181	127 + 54 =
85	65 + 20 =	165	127 + 38 =
111	65 + 46 =	217	127 + 90 =
105	65 + 40 =	207	127 + 80 =
118	65 + 53 =	232	127 + 105 =
126	65 + 61 =	247	127 + 120 =
146	65 + 81 =	287	127 + 160 =
143	65 + 78 =	282	127 + 155 =

דמי המנוי בארץ
לכל ארצות תבל בדואר רגיל

- דמי המנוי לארצות חוץ בדואר אוויר
- לכל ארצות אירופה ואיראן
- לקפריסין
- לארה"ב ולקנדה
- לאוגנדה, טנזניה, אתיופיה, גאנה, קניה,
- ניגריה, חוף השנהב, תאילנד
- למקסיקו ופנמה
- לדרום אפריקה, זמביה ורודזיה
- ונצואלה, ברזיל, ארגנטינה, קולומביה, פרו ויפאן
- לאוסטרליה וניו-זילנד

רומנטיקה

לנצח

קזבלנקה (סינמה 1, תל-אביב, ארצות-הברית) — אחד הסרטים המפורסמים ביותר שנעשו בהרליבוד של שנות ה-40, והוא מכיל בתוכו את כל חסממנים לגדולת עולם הסרטים דאז ולמיגבלותיו גסיחה.

המיגבלות: התפאורות התופסות את מקום המציאות בהבלטה רבה, הדיאלוגים שכל שורה מתוכם נשמעת כציטוט מתחכמים לשמו (אולי הזמן שחלף והפך, חלק מהם, לציטוטים של ממש, מדגיש עובדה זו עוד יותר), הדמויות הרומנטיות, המתנהגות לפי חוקיות הוליוודית בלעדית שאין בינה לבין החיים אלא מעט מאד.

אלא שמיגבלות אלה הן, בסופו של דבר, מעלותיו האמיתיות של הסרט. הוליווד יצרה, אומנם, בימים הטובים ההם, עולם סינטי לחלוטין, אך זה בדיוק היה קיסמו המיוחד והבלתי-רגיל. האמפרי בוגארט ואיגריד ברגמן, קלוד ריינס ופיטר לורה יוצרים עולם שלם, כה מתקבל על הדעת ויחד עם זאת כה קסום ורומנטי, עד שכל צופה נכסף להימצא במחיצתם. והמעלה העיקרית שבקזבלנקה, וזו תוצאה משותפת של התסריט, הבימוי והמישחק יחדיו — היא דבר אינו פוגם בשלמות העולם הפיקטיבי המצוייר בו.

אפשר להזכיר את המשמעות הרבות שינוחו לסרט, מעבר לסיפור הרומנטי על פגישה מחודשת בין אמריקאי קשוח-סנטימנטלי, לבין אהובתו לשעבר, על רקע עיר-פליטים במלחמת-העולם השנייה. ראו בסרט קריאה נגד הרודנות, מיפגש-כוכבים בינלאומי, אבל אולי הפירוש ה-

ברגמן ובוגארט — קסם סינטי

מעניין ביותר היום, הוא הפירוש הפוליטי — המסביר שהסרט הוא קריאה לאמריקה להצטרף למלחמת-העולם (העלילה מתרחשת בדצמבר 1941, חודש פל-הארבור). מכאן, קזבלנקה הוא בסך-הכל כינוי ספרדי ל"בית חלב", ואילו הגיבור האמריקאי אינו אלא נציג של חוות-הדעת בארצו, שלא רצתה לצדד באף אחד מן הצדדים הלוחמים, עד שבסופו של דבר (ושל הסרט), נאלצה לבחור. אבל, מעבר לסמלים ולמשמעות, זהו סרט-חובה לכל מי שאוהב קולנוע ויודע להעריך עבודה מיקצועית מושלמת מכל הבחינות.

נסיד

החלומות

סידהארטא (תכלת, תל-אביב, ארצות-הברית) — תערוכת הפיות והפילוסופיה שהכניס הרמן הסה

לכתביו המאוחרים, תערוכת המבוססת על פסיכואנליזה, רומנטיקה גרמנית ומיסטיקה מזרחית גסיחה, הם דב"רים שלמעשה, אין כל אפשרות מעשית להעתיקם אל הדבר. מדובר, בעיקר, בתהליך התפתחות פנימית של אנשים, שיהיו מגיעים עם העולם החיצוני אשר יהיו, העיקר הוא רק מה שקורה בתוכם פנימה. ולכן, אפילו מעריך נלהב כמו קונרד רוקס, במאי סרטי-מחתרת לשעבר, אחד הכו"נים של תרבות הפופ והסמים באמריקה, שנכבש דווקא על ידי הצד המיסטי שבה, אינו מסוגל להביא יותר מאשר תמונות עוצרות נשימה, אבל שיטחיות בלבד, של מה שמבקש הספר לומר.

סידהארטא הוא סיפורו של אותו נסיד הודי אשר התנסה בכל תחומי החיים בעולם הזה, למד את כל התורות והתמחה בכל המיקצועות, היה שליט ושלט, אדון ועבד, עד שהגיע בסופו של דבר למסקנה כי החיים האצורים באבן קטנה על שפת תההר מעניינים לא פחות מן המיניוטים שבחצרות מלכים גדולים, ושבתור הזורם יש יותר חוכמה מאשר בכל מישנותיהם של המ-טיפים בעולם הזה.

מה שמפיק רוקס מסיפור חייו של סידהארטא, הוא סידרה מדהימה-ביופיה של צילומים שנעשו בחודו על ידי

קאפור וגארוול — אפריטיף אסתטי

סוון ניקוויסט (הצלם של ברגמן) והממחישים, חלקית, את חייו הגופניים של הגיבור, אבל נותנים רק מושג קלוש על מה שמתרחש בתוכו. לכן, בסופו של דבר, אין זו אלא הקדמה או אפריטיף לקראת הספר עצמו — עשוי בכל יראת-הכבוד למקור ההשראה, מסנוור בגילוייו האסתטיים, אבל דורש סבלנות והתחשבות רבים מצד אלה שאינם מכירים את מחשבתו של הסה.

דיוויד אסכס וארם פיית עלייתו ונפילתו של האליל המודרני

הוא כי הפכו לבני-מישפחה בביתו של כל בויטי, שאם אינו בעל מקלט-טל-וויזיה הרי בוודאי יש לו מקלט שכור ב"חוריה-המגורים".

נאדות נפוחים ופושעים מטורי פים. זה היה סיט לעשות את הסרט, מספר הבמאי בן ה-33, מייקל אפטר שי השתדל במשך כל ההפקה לגשר בין כר כבי הזמר שלקח לתפקידים הראשיים ל-בין הצוות הטכני. "מצד אחד נלחמתי כדי להשיג לסינטי טיפוסים כמו קית מון מלהקת המי או מארטי ויילד, אנשים שאישינות המטורפת במקצת והתנהגותם המוזרה אינה מישחק אלא חלק בלתי נפרד מהם, ומאחר שהקהל מכיר אותם לא יתפלא איש נוכח מעשיהם. מצד שני, אין לבחורים הללו כל מר-

שג על משמעת מיקצועית, על שעות עבודה קבועות או על סצנות מתוכננות מראש. אנשי הצוות הטכני ניראו משום כך בעיניהם כאוסף של נאדות נפוחים בעלי חשיבות עצמית מופרזת, ואילו אלה התבוננו בשחקנים המאולתרים (כי איש מהם איננו שחקן מיקצועי) כעל פושעים מטורפים שלא התבגרו".

עם הרבה סבלנות. אולם בעזרת אסכס ופיית, שהם לפחות בעלי ניסיון קולנועי ובימתי עשיר למדי, ובעזרת הר-בה מאד סבלנות, הצליח אפטר להביא את הסרט לידי סיום מוצלח. למרות ה-יודדים הרבים שהיו כרוכים בהפקתו (נדודים ממקום למקום הם חלק בלתי נפרד מהחיווי של כוכב-זמר), וההתי-נגשויות הבלתי פוסקות בין הניצבים מול המצלמה לאלה שמאחריה. הסרט, שהוא בעצם המשך להצלחת מיסחית אחת, זה יהיה היום (שלא הוצג בארץ), בו הופיע אסכס יחד עם רינגו סטאר, זוכה ללא-מעט אהדה גם בזכות הנוסטאלגיה, התוקפת היום אפילו אנשים צעירים, המתגעגעים כבר בגיל 30 לחיים המשועשים של גיל 16. אומנם, הביקורת על אבק כוכבים היתה

פחות מנלהבת. אבל כידוע לכל, המבקר רים אינם קונים כרטיסים. והקהל המצ-ביע ברגליו הפך, כאמור, את הסרט ל-אחד מאלופי הקופה של השנה.

תדריך

תל-אביב

★ **בראש זקוף** (אלנבי, ארצות-הברית) — סרט בעל נטייה פאשיסטית על שריף בעיירה דרומית, המשליט סדר בעזרת הנבט, ולעזאזל החוקים. הפקה נימרצת וזולה, לחסידי פעילות ללא פרש-ניות.

★ **מישאנת מוות** (מוגרבי, ארצות-הברית) — הפעם — תעמולה פאשיסטית מפורשת: סיפור על אורח, שנאשם מן הסיכוי שהמישטרה תתפוס ביריונים שי-הרגו את אשתו ואנסו את בתה, ומשום כך הוא מכריז מלחמה פרטית על העיר-לסתחתתו, ויוצא מדיר-ערב להרוג פושע קודם שהוא שוכב לישון. סרט מסוכן המומין כל צופה לחקות את ברונסון ולעשות דין לעצמו.

★ **מישחקי ביוזש** (פאר,

אנגליה) — תרגיל מבריק בהפיכת מחזה-לשניים, לסרט. מצולם, ערוך ומבוים להפליא על ידי ג'ון מאנקייביץ', עם מיבי-צעני מישחק וירטואוזיים של מייקל קיין וסיר לורנס אליביה.

★ **הולך הרגל** (גורדון, גרמניה) — למרות החסרונות הרבים שבו, זהו סרט המנסה להתמודד, בכל הרצינות, עם התי-נהגות העם הגרמני היום, ביחס לעברו. ובתור שכזה, עליו לעניין כל צופה ישר-אלי ראוי-לשמו.

חיפה

★ **קיר וקאפירי** (אמפיתאטרון, ארצות-הברית) — מערבון הומוריסטי-נוסטאלגי של ג'ורג' רוי (העוקץ) היל, עם כוכבי העוקץ. רדפורד וניומן, המחאר את סוף המערב-הפרוע וגיבורי האגדיים.

ירושלים

★ **החילה האמריקאי** (ירו-שלים, צרפת) — מחזה אישית של טריפו לאמנות הקולנוע. סרט המספר על הפקת סרט, ועל האנשים המערבים את גורלם בעבודה. מומלץ לכל אוהב קולנוע.

למרחקים קצרים

מה אני לך, לא קל להן למעריצות הקטנות של קרייני-הרדיו. הן שומעות קריין מדבר, משתגעות על הקול שלו, שולחות לו מכתבי אהבה והערצה נלהבים, מבקשות תמונה, חתימה, מבקשות להיפגש. והנה, כשיום אחד יוצא להן לראות את שאהבה נפשן בחיים, אז מסתבר להן שאולי הקול שלו משגע — אבל איפה הוא ואיפה הקול שלו.

ובכל זאת, יש קריין אחד בשידורי ישראל שהוא יוצא דופן, אחד כזה שגם הקול שלו משגע, ולא להאמין ממש — גם הוא עצמו בסדר גמור, זהו עורך **בחייהם בגלגל**, **גבי גזית**. והוא בן 27, גבוה, בעל שיער חום ארוך, צבע עיניים אני לא יודעת, אבל מה שאני כן יודעת הוא שתודות לכל הנתונים הללו הפך הנ"ל רווק מבוקש עד מבוקש מאוד, ולא רק אצל מעריצות אלא גם אצל זמרות. במיוחד **מיכל טל** שהיתה חברה שלו, וגם אצל קרייניות טלוויזיה, ובמיוחד אחת **ברוריה זימין** שגם היא היתה חברה שלו.

עכשיו גבי חופשי ומאושר, ומחזיר במרץ אחרי חתיכות, אלא מה, הפיחות עשה גם לו דברים, ולא יעזור כלום. יש לו דרישות, והוא מעמיד תנאים.

אם את גרה בקריית יובל או בגבעה ה' צפתית, אז את יכולה לשכוח ממנו, אם את גרה ברחביה, לעומת זאת, את בסדר גמור. ולמה?

כי גבי, שיש לו דירת רווקים ברחוב הפלמ"ח, החליט ליחסון דלק. אני, באופן אישי, לא דוגלת לו. אם הוא לא ימצא די חתיכות ברחביה, הוא יכול תמיד לחפש בנחלאות. אחרי הכל, המדחק בין נחלאות ורחביה זה עניין של חצי ליטר דלק מכסימוס.

אורחת

בעיר

אני באמת לא מאלה שמכירים את הנשים היפים יותר מדי מקרוב. רק לפעמים, ככה, יוצא לי להכיר מישו כזה. אחת מאלה שלדעתי, לפחות, נמנית באמת עם הנשים היפים בארצנו הקטנטונה.

אילנה גורי
שפוע של קמיעות

איך נגוז החלום ההוליבודי?

איה ירמיהו
שפוע של הצעות

אתם בטח מכירים את ההתייחסות שיום אחד מופיעות בדיוגנוף, ניראות בכל המסיבות ובכל מרכזי-הבילוי, מקשטות מודעות פירסומת בעיתונים ומהלכות על מסלולי תצוגות-האופנה, ולפתע הן נעלמות כאילו בלעה אותן האדמה.

אחת כזו היא **איה ירמיהו**, שהיתה פעם דוגמנית מקובלת בחברה, עד שיום אחד התחתנה עם המפיק **סולו ירמיהו** שהיה אז זמר, וילדה לו בת מקסימה בשם **אן**.

אבל עוד לפני שהיא התחתנה, למדה איה דוגמנות אצל **דאג פליטשר**, ומייד אחר-כך טסה ללונדון, שם למדה אצל המורה הידועה **ליזה וולף**. היא היתה כנראה תלמידה טובה במיוחד, עד כדי כך שהמורה שלה לא רק לימדה אותה חוגים אינ-קספ, אלא גם סידרה לה עבודה כדוגמנית-בית בחנות הכל-בו היוקרתית הארווסט.

זוהי למי שעוד לא יודע, החנות שבה עורכת מלכת בריי טניה **אליזבת השנייה** את קניותיה. וכשהיא עורכת קניות סוגרים את החנות בפני סתם עמך ומניפים על התורן את דגל בית-המלכה ליד דגלי הארווסט ובריטניה הגדולה, כדי שכל אנגלי קטן יידע שמלכתו עורכת כעת קניות על חשבונה.

אבל לא על הארווסט ועל המלכה אליזבת רציתי לספר לכם, נכון? אז חוץ מזה שאיה עבדה כדוגמנית אצל הארווסט, היא היתה גם מזכירה בחברת-הביטוח השנייה בגודלה בעולם, פרל אינשורנס, ואחרי שנמאס לה להדפיס פוליסות-ביטוח כל היום, החליטה, שאם לעבוד גם כדוגמנית וגם כמזכירה, אז כדאי לשלב את המהנה עם המועיל. אז עברה לעבוד כמזכירה של סוכנות-השקנים גדולה, שהשתייכה לבחור בשם **פרינקי** שהיה הבעל של שוקנות-הקולנוע הבריטית **ויואן ונטורה**, שהיתה גם החברה הכי טובה של איה.

בסוכנות-השקנים הזו לא רק השיגה יותר עבודה כדוגמנית, אלא גם הכירה שחקנים ידועים כמו **מייקל קיין**, והוא לקח אותה פעם לארוחה בחברתם של **סמי דייוויס** ואשתו דאז **מיי בריט**, במועדונו המפורסם של אמרן הדרגישו דני להרר. לא, שלא תבינו לא נכון. לא שהיא יצאה עם מייקל קיין. פשוט, כל המישרד יצא לבלות, והיא נסעה במכוניתו של קיין. ברור?

במיסרת עבודתה הכירה איה גם את **אליזה גרלנדר**, עורכת עיתון-הנשים הנפוץ וזמ"ס שגם היא, בעזרת קשריה הנרחבים, עזרה לה לפלס את דרכה בעולם הדוגמנות.

אבל הקוריוז המעניין ביותר שקרה לה בעת שהותה בלונדון אירע בוקר אחד, כשפתחה את דלת מישרד הסוכנות בווסט-אנד ושמה מישו קורא מאחורי גבה. היתה זה, שימו לב, מפיק הסרטים ההוליוודיים **דייוויד הייוורד**, שחשב אותה בטעות לשחקנית אנגלית.

מפה לשם הציע לה דייוויד תפקיד בסרט שעמד להפיק.

בבימויו, הבמאי הצעיר **מייקל ריבס** אפילו לקח אותה לבניין ענק בן שלוש קומות שהיו בו תלבושות מכל הזמנים ומכל הסיג'י נונות. כדי לבחור עבורה בגדים לצורך התפקיד. אבל איך שהיא עמדה על סף חתימת החוזה, נאלצה איה לשוב ארצה מסיבות מישפחתיות, וכך נגוז החלום ההוליוודי שלה.

בארץ החליטה איה לפתוח דף חדש ולשכוח מזה שהיתה אי-פעם דוגמנית ושסתופפה בחוגי המירמי בלונדון. היא עבדה כמזכירה בלתי-טון ושם, דרך ידיד עיתונאי, הכירה את בעלה, ילדה את אן, כאמור, ונעלמה מהשטח למשך ארבע שנים. אבל עכשיו, כשאן הקטנה גדלה, החליטה איה לחדש את הקאריירה שלה במלוא המרץ. היא כבר הספיקה לדגמן בתצורה גות'אופנה שערך יצרן-הפרוות **ורדי** ליצואנים, לשחק בסרט-פירסומת של **אורי זוהר**, ועוד ידה נטויה.

וכמובן לא נעדר גם המעטף של הספר, **ג'ורג' דובלוא** הירושלמי, שהוא לא רק מעטף אלא גם מדען.

האמת היא שכל ההתייחסות שהיו במסיבה לא הצליחו להגיע לקרסוליהן של ההתחייבות האישיות של בעלי-השימחה עצמם. כי גם לשאול, בחור דתי המנהל אורח-חיים חופשי, יש חברה מקסימה בשם **לויטל** שהיא סטודנטית לפילוסופיה ולעומתה גם ליונתן יש חברה יפהפיה בשם **חיה הר"ר טוב**, שהיא מזכירה בחברה לבניין. הר"ר שניים מתגוררים יחד, בדירה משותפת בשדרות גורדאן, ויש אומרים כי המסיבה הבאה אצל מישפחת שם-אור תהיה כבר מסיבת-החתונה של השניים.

מישפחה שכזאת

יונתן שם-אור וחווה הריטוב
שפוע של חברים

בכך — אז יש לו חברה חיפאית בשם **דורית**, שהיא סטודנטית באוניברסיטה. אבל גאות המישפחה השבוע היה הבן האמצעי, **יונתן**, שהוא בן 25. קצין קרבי בצבא וגומר את לימודי התואר הראשון במדעי-המדינה.

יונתן הוציא ספר שירים ביחד עם חברו מילדות **שאול ברילב** בן 26, הגומר את לימודי התואר השני במתימטיקה. הור צאת ספר-השירים, שנקרא שאול ויונתן, שימשה עילה טובה מאד למסיבה שערכו השניים במועדון 77 בתל-אביב.

אז חוץ ממשפחת שם-אור, שהתייצבה בהרכב כמעט מלא. מינוס יובל שנקרא לשרת במלואים, היו שם גם הצעירה **שרה אסף** שבאה עם הצעירה **אורנה סמוקליצקי**, השחקנית **אורנה בריאור** שבאה עם איש-החציבור **דב (דובי) קור**, והאחיות **גלי רשורש** לבית **עטרי**.

הבית המתקוק

בימים טרופים אלה, כשיש כאלה המאיימים עלינו שקילו סוכר עוד יעלה 12 ל"ר רות, ולא רק שזה לא נשמע אבסורדי אלא דווקא מעורר, יש בכל זאת אנשים בעלי בעיות מסוג אחר, כאלה שלא-כלייך משנה להם כמה עולה קילו סוכר, כמו שאיכפת להם איפה הם ימצאו בעלי-מיקצוע שי יספצו עבורם את הבית הענקי שרכשו לאחרונה ביפו העתיקה.

ובכלל, איפה ימצאו רהיטים למלא את החלל, לייבא עכשיו, כידוע, זוהי משימה בלתי-אפשרית כימעת.

האנשים הטובים האלה הם זוג האמנים **התכשיטאים רחל ואלי גרא**.

לא שחש-החליה אין להם בינתיים איפה לגור, דווקא יש להם איזה בית קטן ברמת גן וגם דירת חדר מעל הסטודיו והגלריה שלהם ביפו. אבל, פחות או לא פחות — את הבית הם כבר רכשו, ועכשיו צריך רק להכשיר אותו למגורים.

אז כשאת חוסכת סוכר ובמקום שתי כפיות עברת לכפית אחת, תחשבי רגע על זה שביפו העתיקה ולבטח גם בכפרי שמריה ובסביון, יש כמה אנשים עם בעיות יותר חמורות בחיים.

אחרי הכל, מה זה 12 לירות לקילו סוכר לעומת איזה 250 אלף לירות עלובות לשיפוץ בית?

רחל מרחלת על כל העולם

עליזה

בארץ

הדולארים

היא כולה אש וגפרית, משהו נורא. איך יכלו לעשות לה את זה? למה כתבו שהיא לא באה למלחמה, למה איזה עיתונאי רוצה לעשות קאריירה על חשבונה?

פעמיים היתה כאן בזמן מלחמת יום הכיפורים, ועוד עם שתי הבנות הקטנות שלה: פאני, בתו של ניסים עזיקרי, וסאני, בתו של אריס סאן. פעמיים ישנה על הספסלים במלחמת העופה של ניו יורק, פעמיים החזירו אותה הביתה, ופעמיים בכתה בתה פאני, שהתאכזבה כשהסתבר לה שהן לא נוסעות בארץ.

שאותו עיתונאי יטלפן אפילו לקונסוליה בניו יורק ויברר אצל הניספח התרבותי שם אם עליזה עזיקרי לא התחננה בפניו שיאפשר לה לנסוע להופיע בארץ. היא אפילו לא ידעה שהמדינה משלמת לאמנים את הכרטיס וקנתה כרטיס על חשבונה. אבל מה אפשר לעשות כשלישי-יונאים ולטייסים היתה עדיפות על-פני זמרים?

כעת היא באה ארצה כדי להופיע בפסטיבל-הזמר המזרחי. יוסף כרישעל, מארגן הפסטיבל, הזמין אותה באופן מיוחד.

אחר-כך היא נוסעת לסיבוב-הופעות בי תורכיה, ומשם תשוב חזרה לניו יורק, שם מחכה לה אמרגנה וידידה האישי מזה שש שנים ששון רג'ואן, ביחד עם שתי בנותיה.

בינתיים מתגוררת עליזה בדירתה שברחוב החשמונאים בתל-אביב, ונפגשת

עליזה עזיקרי

בסמך שאחזור לישראל

עם ידידים. היא מספרת, לכל מי שרק מוכן לשמוע, על המועדון המצליח של טהרת הישראליות צברה איסט שהיא וששון פתחו בניו יורק, ושכרע מופי-עם בו חנן גולדבלם, מי שהיה בעלה של הדוגמנית רונית רוזנשטיין, וזמר רת'המזמרים רבקה רון. למועדון יש אפילו תעודת-הכשר מהרבנות, שכן עליזה, אם אתם עדיין לא יודעים, היא בחורה שומרת-מסורת.

ואם לא די בזה, עליזה גם חתומה בסוכ' גות'אמנים המעסיקה זמרים כלייזה מינלי, ברברה ספרייסנר ותום ג'ונס, ומופיעה כמספר פותח בהופעות אמנים רבים מהשורה הראשונה. בטח שהיא תחזור בסוף ארצה, למה לא? אבל בינתיים לא יזיק למדינה ש-עליזה תכניס לה כמה דולארים. כך, לפחות, היא מאמינה.

פנינה נוצצת

בלונדון

האם יש אדם אחד על-פני כדור-הארץ שאינו יודע שפנינה ריונבלום שוחררה מצה"ל מפני שהיתה יפה וסכסית מדי? קשה להאמין, אחרי שעשרות עיתונים בעולם הקדישו לנושא זה כתיבות-ענק מצולמות, בעיקבות העולם הזה.

ובכן, יש אחד כזה, והוא גילה את בורותו מעל עמודי אחד היומנים הנפוצים ביותר בבריטניה: דיילי אקספרס. הוא מגדיר את פנינה כ"חילת משוחררת ששירתה ברמת-הגולן". וכל זה למה? כדי להסביר למיליוני קוראיו את המהפכה הגדולה שחוללה פנינה בבואה ללונדון, כשהחליטה לדבר ראשון לשנות את שמה. כן, כדאי שתדעו זאת. החל מהיום לא תשמעו עוד על פנינה ריונבלום. מעתה תשמעו על פנינה גולן — ותשמעו הרבה, האמינו לי.

איך הגיעה פנינה ללונדון, כשהתכוונה בכלל לנסוע לגרמניה? אל תשאלו. זה פשוט קרה. בדרך לגרמניה חנתה ברומא, הכירה אנשים, ועלי-פני עצמם המשיכה ישר ללונדון, כדי לפתוח שם בקאריירה חדשה. וכאשר פנינה ריונ — סליחה, גולן, מחליטה משהו — זהו זה. אין דרך חזרה.

נדמה כאילו כל לונדון חיכתה לישראלית הנוהרת, כדי להתבדר בחורף הגשום. בין פצצה אירית אחת לשנייה, על-כיל-פנים, הולך לה שם קלף משוגע. היא נתקבלה ישר עלידי סוכנות ידועה לדוגמניות, שדאגה להחזירה לעיתונים. העיתונאי מהר דיילי מייל, אחרי שהקדיש לה רבע עמוד בעיתון שלו, לקח אותה למועדון אנאבל, ומנהלת המועדון הכירה אותה לבוס שלה, ויקטור לונני, שהציע לה לעבוד במועדון פלייבוי, השייך לו גם הוא.

אבל פנינה איננה טיפשה, והיא סירבה. במקום זה נענתה להזמנתו לבלות איתו ועם "כל מיני מיליונרים ולורדים" בוילה שלו מחוץ לעיר, ועכשיו היא יוצאת לה כל ערב לבלות עם לורד אחר.

למה "גולן"? לדברי פנינה בעיתון האנגלי: "כדי להגיד לכולם שאני מישראל".

בפעם האחרונה שביקרה פנינה במועדון אנאבל, את מי היא רואה שם פתאום? את הסנטור הנרי ג'קסון בכבודו ובעצמו. יחד עם אשתו. מציינת פנינה: "הוא רציני מאד".

Penina—gunning for the heights

פנינה גולן

"להגיד לכולם שאני מישראל"

הבעל האידיאלי

יודעת על מה אני מדברת. מילה שלי זו מילה. איפה תמצאו בעל שהוא גם צעיר, גם חתיך, גם צייר וגם נשוי ליהפסייה בת 21, שישלח ככה סתם את אשתו לסייבוב ברחבי אירופה עוד לבד?

וכל זה, אחרי שהוא מספר לכל ה"מעוניין" עד כמה הוא אוהב אותה ועד כמה היא חשובה לו, ואיך שהיא משמשת לו כהשראה בילדותיות והוא לא יכול בלעדיה. וכמה שהוא מתגעגע אליה, וכשהוא מספר את זה, בא לך לבכות — לא מצער, אלא מהשתתפות.

זה שהוא טיפח את אשתו דורית, שאותה הכיר עוד בהיותה קטינה וגידל אותה לחופה ולמעשים טובים, זה עוד מילה.

אבל לזה שהוא אומר שלמרות שהוא גדול עליה באיזה 12 שנים טובות הוא לומד ממנה כל יום משהו חדש, באמת קשה להאמין.

אבל מה, הבחור נשמע כליכך אמיתי כשהוא מספר על אשתו, עד שלא רק שאני מאמינה לו, אני אפילו טופחת לו על היד, ומעניקה לו בזה את אות הבעל ה"אידיאלי".

ושלא תחשבו שכל העניין הזה עם ה"אהבה" הוא חד-צדדי, חסידות-להיות. ה"עזר-שכנגד", מסתבר, חושבת ומרגישה בדיוק אותו דבר.

אבל ממש בדיוק.

אחרת, כיצד תסבירו איך זה שבמקום להמשיך ולכייף באירופה הסתוות ה"יפהפיה", החליטה דורית לקצר את טיולה ולחזור, כדי להיות עם הבעל בפתיחת תערוכת-הציורים שלו שעתידה להתקיים בעוד כשבוע?

לא תצליחו להסביר!

בלתי-רגיל, הבחור הזה, ממש פנינה יחידה-סגולה. ואם אני אומרת לכם, תאמינו לי שאני

תגידו לי, אבל הפעם בכל הרצינות. איפה בכלל עוד מוצאים היום בעל כמו הצייר אריה הרפז? הוא באמת משהו

מקדם הזמרות

הוא ידוע בחולשתו לבנות המין חיפה. מה לעשות, הוא לא חיחידי בעולם. מאזימות-מיד חזר בהתלהבות אחרי חברות-למיקצוע ואחרי יפות אחרות שעמדו תחת הדרכתו.

לו, לעומת רבים אחרים, היתה תמיד אפשרות פתוחה להשיג כימעת כל חתיכה שחשק בה. לא בגלל שהוא יפה במיוחד, עשיר במיוחד או חכם באופן מיוחד, אלא פשוט בגלל שמכוח היותו מלחין ומעבד מוסיקלי מצליח, יש באפשרותו לקדם את הקאריירה של כל זמרת מתחילה.

אבל מלחינו, בניגוד לכמה אחרים, לא רק אוהב את בנות המין חיפה, אלא הוא אוהב גם לספר על יחסיו עימן בפומבי, ולהביא את החדשות לידיעת הציבור הרחב.

אלא שמהו שלוש שנים נאלץ הבחור למלא פיו מים, ולהתחיל להיפגש עם החתיכות שלו בחדי-חדרים.

שכן לפני כשלוש שנים נשא לאשה, להפתעת כל מכריו ומוקיריו, גברת צעירה העוסקת במיקצוע חרוץ מיליון שנות אור מעולם הוזהר והפזמון.

אלא מאי, ארצנו כידוע קטנטונת היא, ואי-אפשר לשמור על סודיות לאורך זמן. מהיום שלאחרונה, החל מלחינו לגלות סימני רשעות, וניסה להעביר בגלוי ומסיבה ברורה וחד-משמעית, זמרת יפהפייה החברה באחד מציוותי-החווה של צה"ל, ללחקה הצבאית שאיתה הוא עובד כרגע.

לא שזה רע, לקדם קאריירה של זמרת מתחילה, לגמרי לא. אלא שמישהו כנראה סובר אחרת, ולמרות מאמציו של המלחין הכימעת-כלי-כול נכשל הניסיון הנימרח, והזמרת נשארה בצוות-החווה המקורי שלה.

לא נורא, אני סומכת על המלחין שלנו שידאג לכך, שהוא יהיה זה אשר ירדך את תוכניתו הבאה של צוות-החווה הזה, ואם לא, לבטח ימצא לו זמרת מתחילה אחרת, בלחקה צבאית כלשהי, שתשמה למישהו כמוהו שיקדם את הקאריירה שלה.

תוך ארבע שנים ביססה לה מלי לנגוצקי, אם לשני ילדים,

מקום של כבוד בשורה הראשונה של אדריכלי פנים בישראל

הדירה של הריקליסים בניו יורק, לא הבני תי איך היא בכלל לקחה אותה, מספרת עדנה.

אלא שהמשאומתן בינה לבין הריקלי-סים עלה על שירותן. "להיות אדריכל-פנים זה לא רק לשרטט, לקחת צבעים, לעצב חומרים ולשים את הכל ביחד. צריך להיות פסיכולוג, עם המון חושבו. סך הכל, אדריכל-פנים נכנס לנשמה של הלקוחות שלו והיחסים נעשים אינטימיים.

אם אדריכל מגיע למצב שהוא נמצא ביחסים קרובים עם הלקוח, אז זה גורם בהכרח לעימות. היחסים נמשכים לאורך זמן, ובמשך הזמן מצביה הרוח של הלקוח משתנים. כך מסבירה עדנה את הסיבות לכך שהמשאומתן לא התממש לבסוף.

המיטבה, שאותו עיצבה מלי. עם ארונות-עץ, תופעה חדשנית ביותר באותם ימים. ארונות-המיטבה ניבנו בנגריה מסוימת ועורר-הדין בעל-הווילא, שהודמן לנגריה, ביקש מן הנגר להכיר לו מייד את ה-מעצבת האחראית להם. וכך קיבלה מלי, שהיתה עדיין סטודנטית בבצלאל, עבודה שאדריכלים מנוסים ומבוססים רבים שואפים לזכות בשכמותה.

כניסה לתוך

הנשמה

א ותה וילה הביאה למלי שפע של הצעות-עבודה קוסמות נוספות. אחת

שבו לומדים בדרך-כלל ארבע שנים. עדנה, שהגיעה לבית-הספר לאמנות עם רקע של שרטוט בצבא ושיעורי-ערב בפיסול ובציור, השיגה ציונים מעולים כבר ב-שליש הראשון של השנה הראשונה, ועלי-פי בקשתה הוקפצה כיתה.

בשנתה השנייה בבצלאל, הודמנה פעם עם חבר-סטודנט למיסעדת-הפועלים רמה שברחוב אגריפס. היא התוודעה אל בעלי-המקום, והציעה להם לשנות את פני ה-מיסעדה, שהיתה מוזנחת מאוד. הם נענו להצעה, וכך ביצעה עדנה את עבודתה הראשונה. בעיקבותיה באו נוספות: תיכנון ועיצוב-פנים של מועדון מנדטים השוכן בבית ערבי ישן, ואלם האירועים של בית-הספר הרפואה.

בשנה השלישית מצאה מלי את עצמה

מלי בחדרי חדרים

"לעבוד עם אנשים שיש להם הון כסף שהם לא יודעים מה לעשות בו, שלא יודעים מה הם רוצים, שמשנים את דעתם כל רגע, וזהו עבודה מפרכת." היא אומרת.

טענות רבות יש למלי גם נגד בעלי-המיקצוע. "אני מתווכת בין האנשים שאני מתכננת להם לבין בעלי-המיקצוע המבצעים את התוכניות, וזה ממש גיהנום. אין בארץ מוסר-עבודה, אין תרבות-עבודה, אין יושר ואין גימור. בין היתר, ניות שנחות אצלי על השולחן לבין מה שיוצא לאחר-מכן אני עוברת דרך-יסורים של ממש.

מהן כמעט שהפכה אותה לאדריכלית-פנים של מיליונרים.

אשתו של המיליונר הישראלי-אמרי קאי משולם ריקליס, שראתה את ה-ווילה המעוצבת של עורך-הדין, הטילה על מלי את עיצוב פני דירת-הגג המפוארת שלהם בשכונת המיליונרים קריית-וולפסון, המוקמת בעמק המצלבה.

מלי נשלחה על ידי אשתו של ריקליס לניו-יורק, כדי שתראה שם במו-עיניה את דירתם הניו-יורקית של הריקליסים ותלמד את טעמם, וכן כדי שתכיר את ה-ארכיטקט האישי שלהם. "כשראיתי את

מוצפת בהצעות-עבודה, כימעט כל בוטיק שנפתח בירושלים ראה לעצמו חובה להזמין אותה לתכנון ולעצב את פניו. היא גם הפכה אדריכלית-פנים מבוקשת אצל בעלי-מיספרות ודיסקוטקים. גולת-הכותרת של עבודתה בשנה הש-לישית היתה תיכנון ועיצוב-הפנים של אחת הווילות היפות בירושלים, השייכת לעורך-דין ידוע.

את העבודה בוילה קיבלה לגמרי ב-אקראי. מוכרי-דגים בשוק מחנה יהודה, שרכש שתי דירות בשכונת יפה-הגוף שב-מערב העיר, הזמין אותה לעצב עבורו. גולת-הכותרת של הדירה המצופרת היה

מ די יום שלישי בשבוע נעצרת בפתח המלון החדש, ההולך וניבנה בקירבת מוסד-הנוער נעורים שעל כביש חיפה. ליד נתניה, פיאט-קופה. מתוכה יוצאת במ-הירות אשה צעירה נאה ונמרצת. היא מטפסת לכל קומות המלון, העתיד להיות בעל שלושה כוכבים ולהחזיק 300 חדרים. עורכת רשימות ומפקחת על ביצוע עבור דוח-הפנים, מתייעצת עם בעלי-המקצוע, מחלקת להם הוראות, דואגת שאלו יבוצ-עו. רק לאחר שהיא נוכחת כי הכל מתב-הל על-פי הנחיותיה המדויקות, היא ניג-שת עם הרשימות המאושרות אל משרד הפרויקט, ומוסרת אותן לידי הקבלן. על סמך רשימות אלו מקבלים לבסוף בעלי-המיקצוע את שכרם.

עדנה לנגוצקי, דור תשיעי בירושלים ובת לאחת המישפחות הנימנות עם עמיר-די-התווך של נטורי-קרתא, היא מישפחת

מאח

שרית ישי

פרוש, המכונה מלי בפי מכריה, היא אד-ריכלית ומעצבת-פנים מזה ארבע שנים בל-בד.

היא הספיקה להינשא בגיל 21, ללדת את דלית בת ה-15 כיום ואולון בן ה-13, לעבוד במשך שבע שנים כמורה, לעמוד על סף קאריירה מבטיחה של שחקנית ב-תיאטרון הקאמרי, לסיים את החוג לאד-ריכלות ועיצוב-פנים בבצלאל ועם סיום לימודיה, לפני כארבע שנים, גם להתגרש מבעלה יוסי לנגוצקי, דוקטור בגיאולוגיה ואלוף-מישנה בצה"ל ולעלות על דרך ה-הצלחה המיקצועית האישית.

מהו הכוח המניע אשה צעירה, אם לשני ילדים בגיל בית-הספר ובעלת מיקצוע מסו-דר לקום ללמוד מיקצוע חדש?

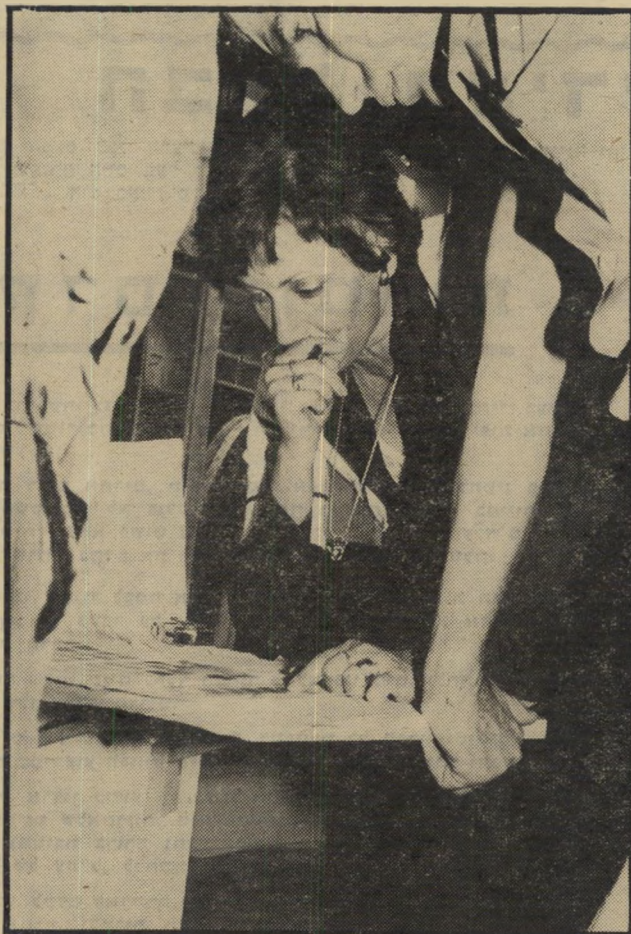
אמנות

קשרים וכסף

ה יכתי בזמנו ללמוד הוראה כמו כל ילדה טובה, אבל תמיד ידעתי שלא אצא לפנסיה בתור מורה, מספרת עדנה. "הייתי עד שהילדים יגדלו ויילכו לבית-הספר, ואז, לפני כשבע שנים, נר-שמתי לבצלאל."

הסיבה שהגיעה אותה ללמוד אדריכלות ועיצוב-פנים דווקא, ברורה לה היטב. "השילוב שבין האמנות והעד הפרקטי, הק-שר עם אנשים וחכסף הרב שאפשר להר-וויח במיקצוע מסוג זה, הם שקסמו לי," מסבירה מלי.

במשך שלוש שנים למדה בבצלאל בחוג

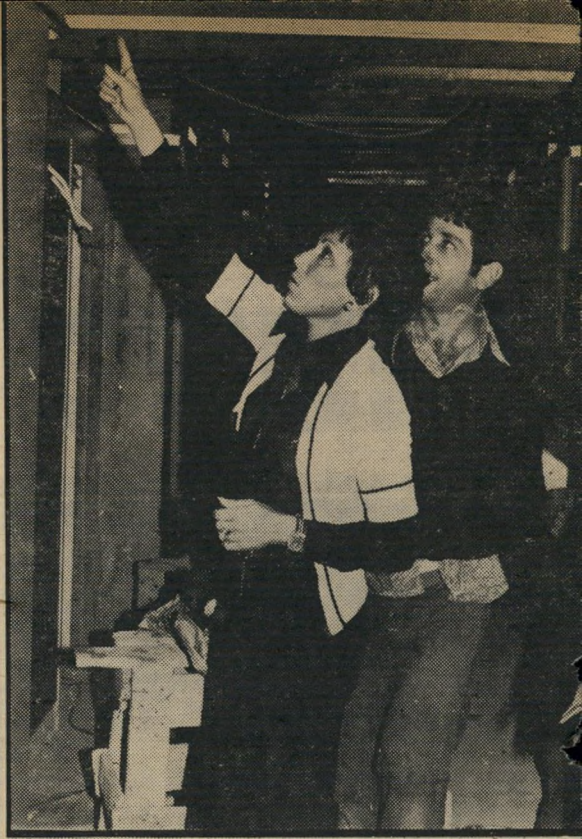
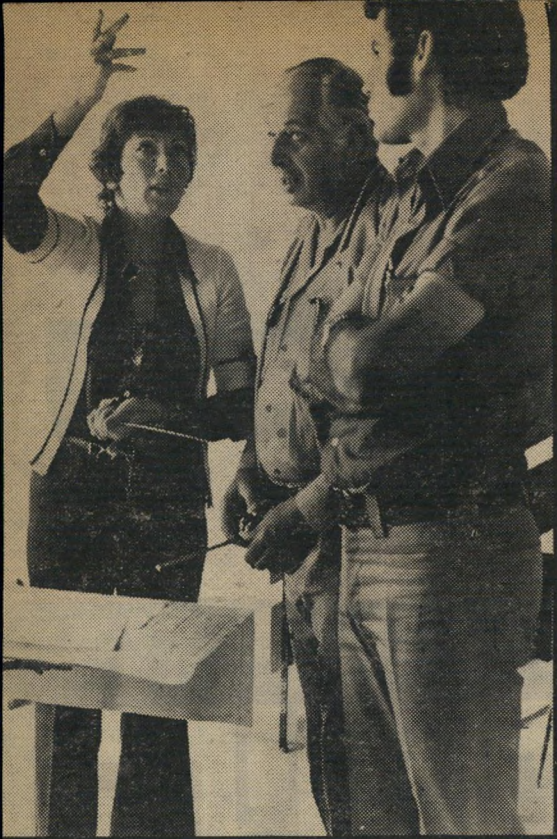

שילבה מלי יחדיו כאשר תכננה את עיצוב-הפנים של בוטיק ירו-שלמי, כשהבובות משמשות שם הן כתפאורה והן כקולביס. את תכלית עבודתה היא רואה בשילוב מוצלח של אמנות ומעשיות.

מוצאת אדריכלית-הפנים מלי לנגוצקי בעת שהיא מעיינת בתוכניות עיצוב-הפנים שהיא עורכת עבור בית-החרושת לזכבים, שהיא משמשת כארכיטקטית וכיועצת הקבועה שלו.

מוצא מכל סבך

יובי ותועלת

במלון בן 300 החדרים מתכננת, מפקדת ומפקחת מלי על סידור הפנים

עצמי. הצלחה היא כמו כדורשגל. לי היה באמת מול שנכסתי לאופנה והפכתי סופולרית, היא מסכמת בחיך.

רק לא

חוג-הסילון

אם כי היא אשה טרודה ביותר, אין מלי מזניחה את חיי-החברה שלה. היא אשת-חברה ידועה וחביבה על רבים ויש לה חברים למאות. בני כל הגילים וכל השכבות. וידועה כמוזמנת למסיבות רבות.

את סופי-השבוע היא מבלה בחברת הבא. כך היא מבטיחה. למרות הצלחתה גם משלבת עבודה בהגנה ונוסעת לעיתים תכופות לחו"ל.

לעתיד הקרוב מתכננת מלי לנסוע ללונדון ולסן-פרנציסקו, שם ממתינות לה הצעות-עבודה מפתות.

אבל היא תחזור, לכל המאוחר בקיץ הבא. כך היא מבטיחה. למרות הצלחתה המסיבית, משוכנעת מלי שמישרדה-שיר כון של ישראל זקוק לה יותר מאשר אנשי חוג-הסילון.

יפות, יפות
מלי לנגוצקי ובתה דלית בת ה-15, מתגוררות יחד בדירה בת שלושה חדרים בשכונת 'רסקו' בירושלים. הבן אלון גר עם אביו, הדוקטור לגיאולוגיה יוסף לנגוצקי, בעלה לשעבר של מלי, בשכונת נווה-מגן ליד תל-אביב. מדי שבת נוסעות מלי ודלית לשפלה ועורכות יום-מישפחה עם אלון.

אני יכולה לתכנן כל מה שאני רוצה, אבל לא תמיד זה ניתן לביצוע. בעלי-המיקצוע לא מוכנים לבצע שום דבר יוצא דופן. קובלת מלי, שתיכננה בפרויקט מסויים להשתמש בציפוי פלסטי-חמר על עץ, הרכב המאפשר כיסוף של החומר, ולא מצאה מי שיבצע עבורה את העבודה. הייתי צריכה לעמוד על הברכיים כדי שיבצע לי את זה, היא מספרת. את קובעת עם חשמלאי והוא לא בא. קובעת מחיר והוא לא עומד בו. אני ממש נחונה בידהם של כל בעלי-המיקצוע. במקום שזה יהיה להיפך.

כשמלי מקבלת פרויקט לתיכנון, עומד דים בפניה מיספר נתונים. היא מביאה בחשבון את החלל, את הפונקציית שהחלל צריך למלא, ואת התקציב. עלי-מנת להגיע לתוצאות מירביות, היא קוראת סיפורת מקצועית, בודקת את מה שנעשה קודם לכן באותו נושא. עורכת מחקר אצל בעלי פרויקטים דומים. אחרי-כך היא לוקחת את כל הנתונים יחד, מביאה בחשבון ש-המקום — במידה שזה בית-מיסחר, מועדון או מלון — צריך גם לשאת רווחים, פור-שת דף-נייר חלק, ומשרטטת תוכנית.

עבודה —

לא רושם

מישרדה של האדריכלית העוסקת שוכן בדירתה המקסימה בשכונת רסקו בירושלים, שם היא מתגוררת יחד עם בתה, דלית.

לפי סדר-הגודל של העבודה שלי הייתי צריכה לפחות מישרד עם מזכירות ושרטטים, היא אומרת, אבל אני החלטתי שבחיים האלה אני לא משתעבדת לא לעובדים שלי ולא לאף אחד. אני רוצה — אני עובדת, לא רוצה — נוסעת לסקיימים באילת או לחו"ל.

יש הסבורים כי אין זה די מיקצועי ש-לאדריכלית מסוגה של מלי אין מישרד. אותם אנשים אף מביאים לדוגמא את הארכיטקט האמריקאי פיליפ ג'ונסון, ש-תיכנן את מישרדו כך שהאנשים הנכנסים סים אליו מקבלים הלם, ואחרי-כך הוא יכול לעשות בהם כרצונו. מישרדו של ג'ונסון זה צבוע לבן מהמסד עד הספחות. כדי להגיע אל האדריכל עצמו צריך לעבור גודוד של מזכירות לבושות חלוקים לבנים, וכשנכנסים לבסוף אל קודש-הקודשים מוצאים שם את ג'ונסון יושב מאחורי מכתבה שחורה ענקית, כשהכל סביבו לבן, ולאורחים אין היכן לשבת.

מלי לנגוצקי יודעת, כי מישרד ומזכירה בתוכו נחוצים לשם עשיית הרושם הדרוש, אבל אני לא עובדת בשביל ה-

רושם. ידוע לי שאני מסכנת עבודות כשי אני עובדת בדירתי, אבל אני כלי-כך עוסקה ממילא, שזה לא משנה לי.

להפוך לאדריכלית ומעצבת-פנים מקובלת וטרודה תוך ארבע שנים בלבד — אין זה מן הדברים הקלים, בייחוד בשוק העבודה הישראלי, בו התחרות אכזרית. אך נוסף לפרויקט המלון שעליו עובדת עדנה מזה שנתיים וחצי, היא עוסקה כעת גם בעיצוב פני דירת-השרד של שרי-המיש-פטים חיים צדוק, ובעיצוב חנויות, בוטיקים ומספרות בכל רחבי הארץ. בתיכנון דיר רותיהם של אנשים רבים, בתיכנון ובע"צ צוב רהיט-יילדים. כמרכן היא משמשת כיום אדריכלית-פנים קבועה בחברת טמ-בור.

לאחרונה נטלה על עצמה לנסות לפתור את בעיית מצוקת הדיר של מישפחות מרובות-ילדים. מלי החליטה לנסות לתכנן בתנודבות, וביוזמתה הפרטית, חדר מניא-טורי כך שארבעה-חמישה ילדים יוכלו גם לישון בו, גם להכין בו את שיעוריהם וגם לזכות בפרטיות מסויימת. בימים אלה הגיעה תוכנית למישרד-השיכון, והיא רק מקווה שהפיתוח לא יפגע בביצועה המעשי של התוכנית.

את הצלחתה מסבירה מלי בצירוף של מול, כישרון וחוצפה. 'נזקתי לי, והתי' חלתי לשחות. עוד כשהייתי סטודנטית, ללא כל ניסיון. היה לי מול, והוכחתי את

חדר לדוגמה

בבית-מלון חדש בן 300 חדרים, שאותו תיכננה מלי מהמסד עד הספחות. המראה שליד השולחן משמשת גם כמנורה, ובמקום תמונת-הנוף הסטנדרטית המקובלת מטפס כאן חלק צר מן השטיח על הקיר, ויוצר קישוט דקורטיבי. המשימה: תוצאות מירביות באמצעים מיזעריים.

העולם הזה

כולם פוחדים לדבר!

הסיפור
המלא
של
מדינה
ברנט